

POSUĐENI U LIJEPO

kKutz

DVANAEST GODINA „KA KULTURE U TUČEPSKIN ZASEOCIMA“ / 2006. – 2017.

POSUĐENI U LIJEPO

Dvanaest godina "ka Kulture u tučepskin zaseocima" / 2006. - 2017.

Nakladnik: Općina Tučepi

Za nakladnika: Ante Čobrnić

Autor i urednik: Ivica Mijačika

Lektorirali: Gracija Glavičić, prof. i Ivan Božičević

Fotografije: Arhiva – Foto Brzica, Makarska, Arhiva – Kronika d.o.o., Makarska, Arhiva – Općina Tučepi, Tonči Andrijašević, Igor Bušelić, Matilda Kovačević Joško Lopar, Leo Ninčević, Čedomil Šimić, Ivo Visković

Grafičko oblikovanje: Studio Duplo više d.o.o., Makarska

Tisak: Og grafika d.o.o., Jastrebarsko

Naklada: 700 primjeraka

Tučepi, lipnja 2018.

CIP - Katalogizacija u publikaciji
SVEUČILIŠNA KNJIŽNICA
U SPLITU

UDK 792.091.4(497.583Tučepi)"2006/2017"
78.091.4(497.583Tučepi)"2006/2017"
061.7(497.583Tučepi)

MIJAČIKA, Ivica
Posuđeni u lijepo : dvanaest godina "Ka
kulture u tučepskin zaseocima" : 2006.-
2017. / <autor i urednik Ivica Mijačika>. -
Tučepi : Općina, 2018.

ISBN 978-953-98174-7-1

I. Ambijentalno kazalište -- Hrvatska II.
Tučepi -- Kazališno-glazbeni festivali

170501011

POSUĐENI U LIJEPO

DVANAEST GODINA

"KA KULTURE U TUČEPSKIN ZASEOCIMA" / 2006. – 2017.

U očekivanju "ka Kulture"
Zaselak Ševelji

PRIJE POČETKA (PODNOŽJE)

KULTURA

Kultura (lat. *cultura*: obrađivanje /zemlje/; njega /tijela i duha/; oplemenjivanje; poštovanje).

Pojam koji obično označava složenu cjelinu institucija, vrijednosti, predodžaba i praksi koje čine život određene ljudske skupine, a prenose se i primaju učenjem. Po definiciji E. B. Tylora (*Primitivna kultura*, 1871), koja se smatra prvom znanstvenom i najširoom definicijom, kultura se odnosi na znanje, vjeru, umjetnost, moral, zakone i običaje. Tomu rasponu valja dodati da se, u suprotnosti s današnjim duhovnim značenjem koje ju vezuje za simbolički svijet odvojen od tjelesnih potreba, ona prvotno odnosila na materijalni proces kolonizacije, štovanja, obradbe i oplođivanja zemlje. Spajajući prirodu i duh, nužnost i slobodu, antropologiju i estetiku, pojam kulture oscilirao je tijekom povijesti među tim polovima, što ga je obilježilo unutarnjom podvojenošću te stalnim pokušajima njezina prevladavanja.

Izvor: **Hrvatska enciklopedija**
Izdavač: **Leksikografski zavod "Miroslav Krleža"**

UMJETNOST

Umjetnost, ukupnost ljudske duhovne djelatnosti s pomoću sredstava kojima se izražava estetsko iskustvo, uključujući stvaranje, stvoreno djelo i doživljaj djela. U naravi je umjetnosti težnja da sebe prevodi u objektivno postojanje oblikovanjem osjećaja ili zamisli, te naknadnim djelovanjem na doživljaj djela. Izvor je umjetnosti spoznaja ideje, unutar koje se subjekt oslobađa svoje individualnosti i nestaje u objektu umjetnosti, u kojem se razotkriva njezina čista bit.

Različiti oblici umjetnosti kao i njezina razdoblja predmet su sustavna tumačenja estetike, odn. estetsko-filozofskih teza pojedinih autora. U Aristotela je umjetnost oponašanje (*μίμησις*), u Ch. Batteuxa podražavanje lijepo prirode. A. G. Baumgarten nastojao je utemeljiti znanost o savršenosti osjeta, tj. estetiku kao znanost o lijepom. D. Diderot tvrdi da treba prihvatiti indiferentnost prirode, a njezina je posljedica da ljepota pripada onim vrijednostima koje nemaju objektivno važenje. U prosudbi umjetnosti, uz subjektivno polazište u objašnjenju lijepoga i uzvišenoga u prirodi, I. Kant tvrdi da umjetnost određuje oboje, s pomoću odnosa predodžbenih objekata. Čistu ljepotu nalazimo ondje gdje je prisutan estetski sud kao ideal ili norma, a pravi je ideal estetskoga suda čovjek. F. Schiller definirao je umjetnost kao "ljepotu slobode u pojavi", a prema F. W. J. Schellingu umjetnost je najviši stupanj čovjekove duhovne djelatnosti, ostvarenje slobode i nužnosti, svjesnoga i nesvjesnoga, subjekta i objekta, konačnoga i beskonačnoga. Sveobuhvatnu bit umjetnosti G. W. F. Hegel tumači iz biti povijesti umjetnosti, utemeljenu na različitom odnosu ideje prema vanjskom obliku djela. U simboličkoj umjetnosti duh shvaća ideju tek u apstraktnoj neodređenosti, u klasičnoj umjetnosti ono unutarnje, duhovno vlada vanjskom formom. Po A. Schopenhaueru, umjetnost preko spoznaje pojedinačnoga vodi čistomu, bezinteresnomu promatranju stvari, te je spas od patnje. F. Nietzsche tvrdi da čovjek svoj najjači instinkt, volju za moći, afirmira kroz umjetnost. M. Heidegger umjetnost definira kao "sebe u djelo postavljanje istine bitka", zbog čega estetika ne može doprijeti do njezina pravog izvora, jer je njezin vidokrug ograničen na način bitka stvari, "a samoj stvari ne dopušta da postoji u svojoj stvarnosti".

Izvor: **Hrvatska enciklopedija**
Izdavač: **Leksikografski zavod "Miroslav Krleža"**

kKutZ

POČETAK I NJEGOVE POSljedICE

Ivica Mijačika

KKUTZ

POČETAK ili ODBOR ZA ILEGALU

Buka, žurba, Big Brother, Liga prvaka, sapunice...! Udružena organizacija službeno priznata od vremena. U naručje ti pada hrpa pitanja: Je li to tako? Je! I što sad? Boriti se? Na koji način? Borba prsa o prsa nije dolazila u obzir. Bila je ravna prilično ozbiljnom samoubojstvu. Pokušali smo s diplomacijom. Poslali smo našeg prerusenog predstavnika u Ujedinjene narode neka im pokuša objasniti da to što rade nije u redu. Dobro je prošao. Vratio se živ. Vidno potresen drhtavim glasom je govorio: "Već se dobro uхватilo. Bit će teško. Svugdje su!"

Moramo biti sustavni i dobro organizirani. Glavni zadatak je pronaći mjesta koja mogu ohrabriti sadašnjost. Dakle, treba tiho opomenuti protok. Treba prilagoditi oči,

uši, susjede, prijatelje... Dok se ne stekne drukčija navika.

Određena je strategija početka. Put treba voditi put planina, u visine, gdje će riječ imati pravo glasa. Planiramo povlačenje u zaselke. Kultura mora emigrirati na pričuvene položaje.

Dugo smo razmišljali o metodi. Pozivamo se na svijetle tradicije ilegale. Formiramo nevidljivi odbor. Odlučujemo! Rad u malim grupama pa iznenada. Jezgru udarne skupine čine Ivica Mijačika i Marin Čović. Konspirativno, odjeveni u tišinu, vođeni načelima opreza, kopaju temelje.

Mnoge opasnosti su vrebale. Osebnost demografske strukture kaže da je jedan dio uvijek širokogrudno spreman na nerazumijevanje. Tu šarm Mediterana uvijek može dati svoj doprinos. Nepresušan je uzorak onih koji su skloni uzvišenom ignoriranju. To je bila umjerenija mogućnost suočenja. Nešto više opasnosti se skrivalo u činjenici da u Dalmaciji trenutno i nema plemstva pa smo vrlo lako mogli dobiti titulu redikula. A mogla se dobiti i zgodna preporuka za odlazak liječniku po neku simpatičnu dijagnozu.

Eto mi smo, uglavnom, prošli i bez titula i dijagnoza. To je bio već dovoljan razlog za okomiti početak.

„KKUTZ“ KAO POKRET

Umjetnost iznutra ima jedan prilično lijep običaj. Zna biti jaka. Često nepokolebljiva. Izvana, ponekad, vrlo krhka. Stoga traži sugovornike. Treba nazočnost i voli ugodan stupanj razumskog dodirivanja.

Godina je 2006. Dakle, žurba je sve sustavnija i zavidno ustrajna. Buka joj pruža svesrdnu pomoć. Umočeni smo u vrijeme koje zdušno provodi mimoilaženje. Vrijeme koje je sklono maločemu lijepom. Jer ovo je teško vrijeme, ovo je oku i uhu vrlo teško vrijeme.

Što učiniti? Da bismo se zaštitili, moramo organizirati bijeg na pričuvene položaje. Na neka sačuvana mjesta gdje možemo imati novu hrabrost, mjesta gdje se još uvijek možemo čuti, vidjeti, posvetiti.

Postavili smo siguran mamac.* Od tamo se širio zanos. Miris kulture doziva većinu. Uključuju se mnogi. Priličan je broj hrabrih za postojane temelje. Svatko iz svoje svjetlosti. Otpočinje dodirivanje. Prizvao se dah izvora, dubok, velikušan i žilav. Čak je i tzv. politika imala jednoglasan osjećaj za biti nedvojbena. Ne da je ometala nego je bila vrlo suvisla podrška. Nastala je ugodno široka lepeza organizacije. Rasli smo okruženi "kruzima koji se šire". I ubrzo je naša unutrašnjost izrasla u pokret.

"Ka Kultura" je postala mjesto gdje su se dogodili mnogi sugovornici. Tučepski zaselci su postali mjesta koja ovo vrijeme treba.

* Prva predstava odigrana na budućoj „Ka Kulturi“ je bila predstava „Poletija grdelin iz žuja“

ŠTO MI TO RADIMO?

SRIDA SELA, MOČA, PODPEĆ, ČOVIĆI, MRAVIČIĆI, ŠEVELJI, ŠIMIĆI, PODSTUP tučepski su zaselci. Ta mjesta su uglavnom napuštena. Šezdesetih godina prošlog stoljeća žitelji su se zaputili nekoliko kilometara južnije, prema moru, ususret turizmu. Ostale su žive samo neke kuće, neke konobe i neki vrtli. Priličan dio ostalog je zarastao u zaborav.

I krenuli smo u postupak osvježavanja zaborava. Tako mi, evo već dvanaest godina, organiziramo **KULTURNA** događanja pa u kameni ambijent naše povijesti, u našu Antiku, dovodimo kazalište i ostale zaštitnike umjetnosti koji se mogu izražavati glazbom, stihom, kistom, skulpturom, fotografijom...

Naši zaselci postaju mjesta gdje se događaju predstave, izložbe, recitali, koncerti. To su postala utočišta koja nas zovu u neka dostojanstvenija vremena. Ondje gdje barem, na neko vrijeme, možemo biti posuđeni u drukčije lijepo.

kKutz

ZAŠTO U NAZIVU – “KA’ KULTURA”?

Naš naziv je “ka Kultura u tučepskim zaseocima”! Možda će netko pitati - “A zašto u nazivu „ka Kultura”?” Dakle, ako izbacimo način govora podneblja onda je to “kao Kultura”! A zašto “kao Kultura”?

U okruženju smo vremena koje je pobrkalo mnoge razloge. A tu se, lagodno, prilično toga podvaljuje pod ljepotno podnožje kulture. Kultura se velikodušno zna nuditi kao “višenamjensko zamjensko vozilo”. Njezina imenica je namjenski i utjeha za prilično toga. Štiti nešto što njezina ruka gotovo i ne dodiruje. Eto, mi smo s “ka Kulturom” uzeli primjerenu dozu ironije štiteći Kulturu. Ona je očišćena, bez nepotrebnog kićenja i podilaženja, uzvišeno prilagođena. Ona je jedina “istinska mjera gledanja stvari i davljenja u prolaznosti”.

U NAŠEM ZRCALU

PO ČEMU SMO DRUKČIJI?

Svaki tjedan drugi zaselak. Svaki zaselak različit je ambijent, drukčija mogućnost scene, drukčiji položaj i raspored gledališta. Drukčiji pristup i još mnogo toga drukčijeg.

U svakom zaselku se otvaraju privatne konobe. A uz vrata, domaćini otvore svoja srca koja čine veliki potporni zid ugođaju.

Što mi to još drukčijeg imamo? Imamo mi prisegu gledatelja. Imamo mi i poetsko predjelo. A imamo i prozno predjelo i glazbeno predjelo. Imamo mi i jednovječernje izložbe. Imamo mi vatromet tipa “kKutz”. I tučepski bronzin imamo mi. To Vam je pripravljenih tristočinjak porcija nekog starog dalmatinskog specijaliteta.

Sve je to nalik zreloj igri. Postoje mnogi čvrsti razlozi koji Vam mogu podariti ugodnu naviku.

A POSLIJE?

Dođite! To treba vidjeti, doživjeti. Kao da smo ondje gdje je prilično toga na našoj strani.

NAPUTAK ZA UŽURBAN PREGLED

(U DVADESETAK TOČAKA ZA LAKŠI UVID I PAMĆENJE)

- Zaseoci su još na svom mjestu, a program “kKutz”-a je pripravan.
- Početak je srpnja, zaselak se treba pripremiti za događaj.
- Kosi se trava, učvršćuju se gomile, konobe su spremne.
- Tiskamo programsku knjižicu.
- Slaže se scena, tribine.
- Kapacitet gledališta je 280 – 400 sjedalica (ovisno o zaselku) + stotinjak mjesta po krovovima, ponistrama, teracama, gomilama...
- Tu su nam i tučepski vatrogasci.
- Tu nam je i policija.
- Mnogi volonteri su tu.
- Prilično je tu i vidljivog i nevidljivog. Po večeri je angažirano stotinjak ljudi.
- Po večeri / događanju dovedemo priličan broj stranih gostiju.
- Po svakom zaselku se “vrti” približno petsto - šesto ljudi.
- I program može početi:
- Prisega gledatelja.
- Poetsko predjelo / prozno predjelo / glazbeno predjelo.
- Predstava / koncert.
- Jednovječernja izložba po zidovima kuća.
- Po večeri je otvoreno desetak konoba. Nudi se: pršut, sir, brujet, vino, kolači...
- U “gastro ponudi” – “tučepski bronzin” sa starim specijalitetima (300 - 350 porcija).
- Klapa piva po konobama...i...

I sve je darovano, sve da bi sjećanje bilo ugodnije i obostrano!

Kao podsjetnik za one koji su nazočili ili će nazočiti!

KULTURA KAO PONOS

Vratimo se *mrvu* u naše zaseoke.
Pokosimo travu, opiturajmo škure
i zamolimo kuće da ne padnu
baren još koju godinu!

ZAČUDNA VRSTA PONOSA

Začudna je to vrsta ponosa. Biti sudionikom. Biti načelnikom mjesta koji je vlasnikom unikatne kulturne manifestacije kao što je “ka Kultura u tučepskin zaseocima”

I znati da oko stotinjak ljudi sudjeluje u “rađanju” pojedinog događanja: od onih zaduženih za umjetnički dio, pa vlasnika konoba, sudionika tučepskog bronzina, vatrogasaca, hostesa, volontera, tehnike... Jednostavno osjetiš miris koji je navodno pripadao nekim prošlim vremenima i velikodušno ohrabuje naš izvor, naše temelje.

Kad je 2006. izvedbom predstave “Poletija grdelin iz Žuja” na oboru Luketina započela avantura “ka Kulture” tada, vjerojatno, nitko nije mogao naslutiti koju će razinu i vr-snoću ova manifestacija dosegnuti.

Nagrađivane kazališne predstave, koncerti, izložbe slika i skulptura te “trenutaka” poezije naših vodećih pjesnika u ambijentu starih kamenih kuća, u toj duhovnoj i prostornoj arhitekturi Tučepi i Dalmacije, stvorili su od našeg malog mjesta ljetnu kulturnu posebnost. Naša je zadaća biti u službi neprestalnog održavanja i zalijevanja ovog, kako mnogi govore, fenomena.

Da, za sve to potreban je i “nekakav” novac. Međutim, istinska njegova snaga ipak nije u šoldima, već u tradicionalnoj gostoljubivosti naših ljudi, zahvaljujući kojoj ova manifestacija opstaje i raste tijekom ovih godina. Otvaraju se vrata starih konoba i duh života nekadašnjih generacija prožimlje sve one koji se zateknu u našim zaseocima. Svi

stresovi modernog življenja ustuknu pred moćima božica umjetnosti, zarobljenih u tihim noćima vječnog kamena Podbiokovlja.

Neka tako biva i dalje ...

...jer kad je nešto nedvojbeno dobro onda to i nedvojbeno treba čuvati i nastaviti zalijevati.

SPOMEN

Za kuću trebaju kvalitetni temelji. U našem slučaju oni su čvrsti i nepokolebljivi. Njih su sagradili književnik Ivica Mijačika i Marin Čović. Vrlo hrabro su ih podržali moj pret-hodnik Vlado Bušelić, koji nas je nažalost prerano napu-stio, i njegov zamjenik Damir Čović.

I mnogi, mnogi Tučepljani koji su prepoznali posebnost ove originalne ideje. Njihov zanos i neupitnost su vječna potpora.

Vrlo vrijednog spomena je i suradnja s Turističkom zajed-nicom općine Tučepi koja izdašno podržava “ka Kulturu”. Također smo već više godina u programu potpore Mini-starstva kulture Republike Hrvatske što je lijep znak podu-piranja naše kvalitete.

Svima, baš svima,

VELIKA ZAHVALA!

Ante Čobrnić,
načelnik Općine Tučepi

UNIKATNI DIO TURISTIČKE PONUDE

Dvanaest godina jedne manifestacije predstavlja svojevrsan jubilej. Kada je riječ o manifestaciji “ka Kultura u tučepskin zaseocima” tada je taj jubilej još i veći.

Svake godine, u toplim ljetnim večerima, ispod Biokova, osluškujući tišinu prohujalih stoljeća osjeti se intenzivan miris umjetnosti.

U sjecištu prošlosti i sadašnjosti mnogobrojni turisti i domaćini uživaju u rijetkim glazbenim poslasticama. Uživaju dodirujući stihove antologijskih pjesnika, gledajući slike po zidovima kamenih starina. Uživaju u kazališnim predstavama ne vjerujući vlastitim očima kako u starim zaseocima, među konobama i trošnim kućama upravo gledaju najveća imena hrvatskog glumišta. A istovremeno negdje u pozadini osluškuju glasove starih kuća i uskih uličica koje kao da zahvaljuju što im se vraća nekadašnji život.

Uz manifestaciju “ka Kultura u tučepskin zaseocima” Tučepi su postale poznate na nacionalnoj razini. Lijepo je biti svjedok vremena u kojem nastup umjetnika u našim zaseocima postaje i dio prestiža.

Ovom se manifestacijom promijenila turistička razglednica Tučepi. Ova kulturna događanja predstavljaju unikatni dio sveukupne turističke ponude mjesta. Klasični je to primjer bogatog turističkog proizvoda u kojem ne dominira samo sunce i more. Rekli bismo kako se ova manifestacija uklapa u prirodne ljepote Tučepi poznate diljem svijeta.

Sve ovo ipak ne bi bilo moguće bez tučepskog čovjeka. Otvaraju se vrata konoba, nude se domaći proizvodi, ali nadasve nesebično se daje tradicionalno tučepsko gostoprimstvo. I oni kao da se vraćaju na mjesta svog djetinjstva u vremena jednog drukčijeg života. Upravo ovaj drukčiji život motiv je dolaska velikog broja turista koji u predstavama i ambijentu tučepskih zaselaka doživljavaju jedinstvene doživljaje koji ih iznova vraćaju u Tučepi.

Zbog svega ovog i ova manifestacija značajno pridonosi da Tučepi postaju mjesto stalnog povratka. Postaje argument, postaje ozbiljna i nepobitna činjenica. Ljepota koja ne treba dodatno uvjeravanje.

dr. sc. Ivo Mravičić,
direktor Turističke zajednice općine Tučepi

OBILJEM KULTURE KONTRA POTROŠAČKOG OBILJA

John Kenneth Galbraith, glasoviti američki liberalni ekonomist, u svom se istraživačkom radu bavio kompleksnim temama poput raspodjele društvenog bogatstva tijekom 20. stoljeća. U razvijenim industrijskim društvima ljudi su imali otvoren pristup potrošnji, a objekti potrošnje postaju primarni kriteriji napretka i determiniraju svakodnevicu suvremenog čovjeka. Tako je pedesetih godina prošlog stoljeća Galbraith za moderna zapadna društva upotrijebio sintagmu "društvo obilja". Otudjenje suvremenog čovjeka zbog fetišizma potrošnje bila je nus-pojava razvoja. Međutim, upravo tih godina o kojima je u SAD-u pisao Galbraith, žiteljima Makarskog primorja "potrošačko obilje" i suvremena "potrošačka društvena zbilja" bili su tek nepoznata apstrakcija. Ali ne zadugo.

Modernizacija kao sinonim za opći proces prijelaza iz tradicionalnih u moderne društvene odnose, u nadolazećim je desetljećima posve transformirala i podbiokovski prostor i društvene odnose u njemu. Navedeno se na Makarskom primorju najjasnije uočava u njegovim selima. Čitav ruralni prostor pod planinskim obroncima dijeli istu sudbinu. Zaseoci koji su do tada bili puni ljudi naglo su opustjeli. Brojne kamene kuće su prazne, neke čak dijelom ili u potpunosti urušene. Još stoje tu kao podsjetnik na život prije katastrofalnog

potresa 1962. Upravo je potres većini žitelja samo ubrzao odluku o napuštanju sela i preseljenju na obalni pojas radi bavljenja turizmom.

No, sezonalni karakter lokalnog turizma za dobar dio vrijednih Tučepjana omogućio je dovoljno vremena da se masline u potpunosti ne zapuste, da se vrtli u zaseocima i dalje obrađuju, da se u svakodnevici nađe vremena za stare konobe i obiteljske kuće. Konobe su do danas ostale važne društvene institucije koje su izdržale nalet nemilosrdnih promjena. Ove riznice uspomena, a ne tek puke ostave i spremišta, iznimno su važne u odražavanju funkcionalnih i psiholoških veza među ljudima u lokalnoj zajednici. Tučepske konobe, usprkos svoj ljepoti ovog kraja, kao ni tužna sudbina sela u modernizacijskom žrvnju, ne bi ni po ničemu bili drugačije od konoba na drugim jadranskim lokacijama da nije umjetnosti. I tako je već punih dvanaest godina.

Modernizacija u sebi nosi klicu uniformiranja i homogenizacije svih aspekata kulture. Lokalne zajednice se opiru kulturološkom uniformiranju, no s različitim uspjehom. Projekt "ka Kulture u tučepskin zaseocima" se u tom kontekstu može smatrati i svojevrsnim pokretom otpora negativnim trendovima koje je, pored pozitivnih, sa sobom donijela modernizacija. Pritom ponajprije valja

naglasiti otpor otudjenju, odnosno udaljavanju među ljudima koji su do tada svakodnevno bili upućeni jedni na druge.

Međuljudska povezanost i solidarnost u lokalnoj zajednici se temelji na zadovoljavanju potreba koje su svima zajedničke, interesima i vrijednostima kojima se u životu vode pripadnici zajednice, normama ponašanja, ali i osjećaju pripadnosti toj zajednici. Lokalne zajednice tvore kulturološke niše unutar globalnih modernizacijskih procesa, u njima se ti procesi odvijaju s drugačijim obilježjima u odnosu na globalna središta i velike gradove. Ta obilježja ponajprije lokalnu zajednicu čine prepoznatljivom i posebnom. Upravo umjetnost i njene jedinstvene prakse u održavanju "kKutz"-a u zaseocima čine Tučepi kulturnom oazom, ne samo u regionalnim okvirima već i znatno šire.

Konac srpnja 2006., kada je predstavom Ivce Mijačike "Poletija grdelin iz žuja" začel "kKutz", može se smatrati početkom nove i jedinstvene umjetničke tradicije u Tučepima. No, možda još važnije, ujedno je to doprinos konsolidaciji solidarnosti u lokalnoj zajednici te začetak sustavne umjetničke socijalizacije bez obzira na generacijske razlike među okupljenima na manifestacijama u tučepskim zaseocima. Pozornice nasred *komšiluka*, gostoljubivost domaćina, volonteri,

podrška Općine i oduševljeni gosti stvaraju jedinstven ambijent "kKutz"-a.

Utopija u običnom razgovoru označuje neostvarivu zamisao, idealno stanje koje se ne može ostvariti, težnju da se prevlada aktualna društvena zbilja i izgradi nova, idealno zamišljena. Uvriježeno je mišljenje, dakle, da su utopije neostvarive! No, ne opovrgava li "ka Kultura" navedeno? Bez utopijskih energija naša civilizacija ne bi poznavala društvene promjene, revolucije, ne bi postojao napredak shvaćen kao esencija kvalitete života ljudi nasuprot pukog materijalnog blagostanja. Obnova duha zajednice na razvalinama postindustrijskog društva nije puki utopizam niti želja za kolektivnim negiranjem individualnosti – već sredstvo ovog prevratničkog djelovanja kroz okupljanja radi recepcije umjetničkih djela. Ona jamči ljudsku mjeru odnosa između kolektivnog i individualnog u ovom vrijednom hvale pokušaju intervencije u tučepsku zbilju, ali i zbilju suvremenog "globalnog sela". Obilje kulture i obnova zajednice jamče obnovu ljudskosti u okruženju potrošačkog obilja. "Kontra mraku, kontra sili"...

dr. sc. Marko Mustapić,
sociolog

kKuTz

ka Kultura // tučepskin zaseo

KKUTZ

ŠETNJA PO GODINAMA

1. kKuTz / lito 2006.

1. ZASELAK: SRIDA SELA (OBOR LUKETINA) | 28. SRPNJA 2006.

Predstava: Teatrin GRDELIN – Zagreb | Ivica Mijačika: "POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA" | Redatelji: Krešimir Dolenčić & Joško Ševo | Glumili: Joško Ševo, Davorin Borčić, Vinko Kraljević, Davor Svedružić, Zoran Čubrilo, Stojan Matavulj, Ivan Jončić i Zijad Gračić + Klapa Adrion.

2. ZASELAK: PODPEĆ | 8. KOLOVOZA 2006.

Predstava: Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku | Petar Miloš: "RODIJACI" | Redatelj: Mate Gulin | Glumili: Mate Gulin i Jere Svračak

**SRIDA SELA (OBOR LUKETINA)
28. SRPNJA 2006.**

Predstava: Teatrin GRDELIN – Zagreb
Ivica Mijačika: "POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA"

PODPEĆ
8. KOLOVOZA 2006.

Predstava: Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku
Petar Miloš: "RODIJACI"

kKuTz

2. kKuTz / lito 2007.

1. ZASELAK: PODPEĆ | 8. SRPNJA 2007.

Predstava: Teatar EXIT – Zagreb | "PLAŽA" | Redatelj: Sunny Suninsky | Glumili: Daria Knez, Linda Begonja, Sven Medvešek i Damir Klemenić

2. ZASELAK: ČOVIĆI | 14. SRPNJA 2007.

Predstava: Teatar GAVRAN - Zagreb | Miro Gavran: "HOTEL BABILON" | Redateljica: Aida Bukvić | Glumila: Mladena Gavran

3. ZASELAK: SRIDA SELA (OBOR LUKETINA) | 23. SRPNJA 2007.

Tin Ujević: "SAN I LUDILO" (scenski portret) | Izvodili: Goran Matović i Lidija Bajuk

4. ZASELAK: MRAVIČIĆI | 1. KOLOVOZA 2007.

Predstava: "GOVORITE LI HRVATSKI?" | ZAPISI IZ HRVATSKE KNJIŽEVNOSTI | Odabrao: Joško Ševo | Izvodili: Joško Ševo (i Klapa Adrion)

5. ZASELAK: ŠIMIĆI | 10. KOLOVOZA 2007.

Predstava: Hrvatsko narodno kazalište u Varaždinu | Mirko Kelek: "DIMNJAČAR" | Režirao i glumio: Ljubomir Kereš

6. ZASELAK: PODSTUP | 14. KOLOVOZA 2007.

Književna večer: Ivica Mijačika i prijatelji "BLOKOVO OČE O KAMENA" | RIČ U STINI I ŠTOGO JUBAVI | Stihove kazivali glumci: Karla Brbić, Nera Stipičević, Joško Ševo, Goran Matović, Vedran Mlikota i Ivica Mijačika | Gosti pjesnici: Vojo Malešević i Željko Kuluz | Klapa Adrion, Luciano Batinić, bas i Mario Čopor, glasovir | Praizvedba pjesme: "Biokovo oče o kamena" | Tekst: Ivica Mijačika; Glazba: Duško Tambača | Izvodili: Luciano Batinić, bas & Mario Čopor, glasovir

**PODPEĆ
8. SRPNJA 2007.**

Predstava: Teatar EXIT – Zagreb, "PLAŽA"

**ČOVIĆI
14. SRPNJA 2007.**

Predstava: Teatar GAVRAN – Zagreb
Miro Gavran: "HOTEL BABILON"

**SRIDA SELA
(OBOR LUKETINA)
23. SRPNJA 2007.**

Tin Ujević: "SAN I LUDILO"
(scenski portret)

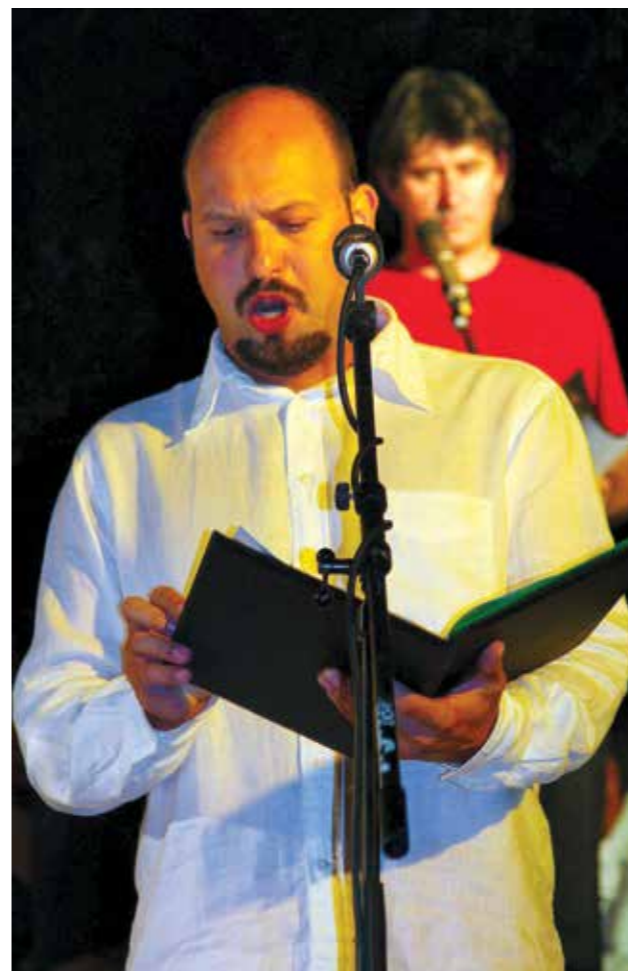

**MRAVIČIĆI
1. KOLOVOZA 2007.**

Predstava:
"GOVORITE LI HRVATSKI?"
ZAPISI IZ HRVATSKE
KNJIŽEVNOSTI

**5. ZASELAK: ŠIMIĆI
10. KOLOVOZA 2007.**

Predstava: Hrvatsko narodno kazalište u Varaždinu
Mirko Kelek: "DIMNJAČAR"

**PODSTUP
14. KOLOVOZA 2007.**

Književna večer: Ilica Mijačika i prijatelji
"BIOKOVO OČE O KAMENA"

3. kKuTz / lito 2008.

1. ZASELAK: PODSTUP | 12. SRPNJA 2008.

Predstava: Gradsko kazalište mladih - Split i Hrvatsko kulturno društvo NAPREDAK - Split | Ilija Zovko: "PRIREDBA"
| Redatelj: Josip Zovko | Glumio: Ilija Zovko

2. ZASELAK: ŠIMIĆI | 18. SRPNJA 2008.

Predstava: Teatar KIKLOP - Zagreb | Zvonimir Bajsić: "GLE, KAKO DAN LIJEPO POČINJE" | Redatelj: Georgij Paro
| Glumili: Špiro Guberina i Jadranka Šestan

3. ZASELAK: PODPEĆ | 25. SRPNJA 2008.

Predstava: Teatar GAVRAN - Zagreb | Miro Gavran: "ROGONJE" | Redatelj: Zoran Mužić | Glumili: Siniša Popović,
Žarko Savić i Vlasta Ramljak

4. ZASELAK: SRIDA SELA (OBOR LUKETINA) | 2. KOLOVOZA 2008.

Predstava: Miroslav Krleža "NA RUBU PAMETI" (monodrama prema romanu) | Adaptacija i izvedba: Dragan Despot

5. ZASELAK: ČOVIĆI | 9. KOLOVOZA 2008.

Predstava: Kazalište TEATROMAN - Zagreb | (prema knjizi Gottfrieda Augusta Bürgera) Vilim Matula, Boris
Kovačević, Roman Šušković Stipanović: "MÜNHHAUSEN" | Redatelj: Boris Kovačević | Glumio: Vilim Matula

6. ZASELAK: MRAVIČIĆI | 16. KOLOVOZA 2008.

Koncert: Klapa ADRION i gosti (Ženska klapa Fjoret i Klapa Kaštelet) | Stihove kazivali glumci: Davorin Borčić i Zoran
Čubrilo | + jednogvečernja izložba: akademski slikar Igor Dragičević

PODSTUP 12. SRPNJA 2008.

Predstava: Gradsko kazalište mladih - Split i Hrvatsko kulturno društvo
NAPREDAK - Split
Ilija Zovko: "PRIREDBA"

**ŠIMIĆI
18. SRPNJA 2008.**

Predstava: Teatar KIKLOP
– Zagreb, Zvonimir Bajsić:
"GLE, KAKO DAN LIJEPO
POČINJE"

**PODPEĆ
25. SRPNJA 2008.**

Predstava: Teatar GAVRAN - Zagreb
Miro Gavran: "ROGONJE"

**SRIDA SELA (OBOR LUKETINA)
2. KOLOVOZA 2008.**

Predstava: Miroslav Krleža "NA RUBU PAMETI" (monodrama prema romanu)

**ČOVIĆI
9. KOLOVOZA 2008.**

Predstava: Kazalište TEATROMAN - Zagreb,
(prema knjizi Gottfrieda Augusta Bürgera)
Vilim Matula, Boris Kovačević, Roman Šušković Stipanović: "MÜNHHAUSEN"

MRAVIČIĆI
16. KOLOVOZA 2008.

Koncert: Klapa ADRION
i gosti (Ženska klapa Fjoret i Klapa Kaštelet)
+ jednevečernja izložba: akademski slikar Igor Dragičević

kKutz

4. kKuTz / lito 2009.

1. ZASELAK: ČOVIĆI | 11. SRPNJA 2009.

Otvorenje: hrvatska himna: prof. Tonči Puharić (truba) | Podizanje zastave "kKutz"-a: Nediljko Čović | Vatromet
| Poetsko predjelo: tučepski pučki pjesnici | Predstava: Kazališna družina GLUMCI U ZAGVOZDU | Mate Matišić:
"CINCO I MARINKO" | Redateljji: Cinco i Marinko | Glumili: Vedran Mlikota i Danko Ljuština

2. ZASELAK: ŠIMIĆI | 19. SRPNJA 2009.

Poetsko predjelo: tučepski pučki pjesnici | Predstava: Teatar EXIT – Zagreb | Ivica Boban: "KAKO MISLIŠ MENE
NEMA?" | Redateljica: Ivica Boban | Glumili: Amar Bukvić i Filip Juričić

3. ZASELAK: MRAVIČIĆI | 25. SRPNJA 2009.

Poetsko predjelo: Vesna Parun | Predstava: Teatar EXIT - Zagreb | Zijah Sokolović: "CABares, CABarei" | Glumio:
Zijah Sokolović

4. ZASELAK: PODSTUP | 1. KOLOVOZA 2009.

Poetsko predjelo: Zvonimir Balog | Koncert: Klapa SUBRENUM | + jednevečernja izložba: akademski slikar Žarko
Čović

5. ZASELAK: SRIDA SELA (BRBIĆI) | 8. KOLOVOZA 2009.

Poetsko predjelo: Dobriša Cesarić | Predstava: Kazalište TEATROMAN - Zagreb | Željko Vukmirica: "POVIJEST
MOJE GLUPOSTI" | Glumio: Željko Vukmirica |

6. ZASELAK: PODPEĆ | 14. KOLOVOZA 2009.

Poetsko predjelo: Dragutin Tadijanović | Predstava: Hrvatsko narodno kazalište u Splitu i Kazalište VITRA - Split
| Ilija Zovko: "OPROSTI, STIPE" | Redatelj: Milan Štrljčić | Glumio: Ilija Zovko | + jednevečernja izložba: akademska
slikarica Sanja Srzić

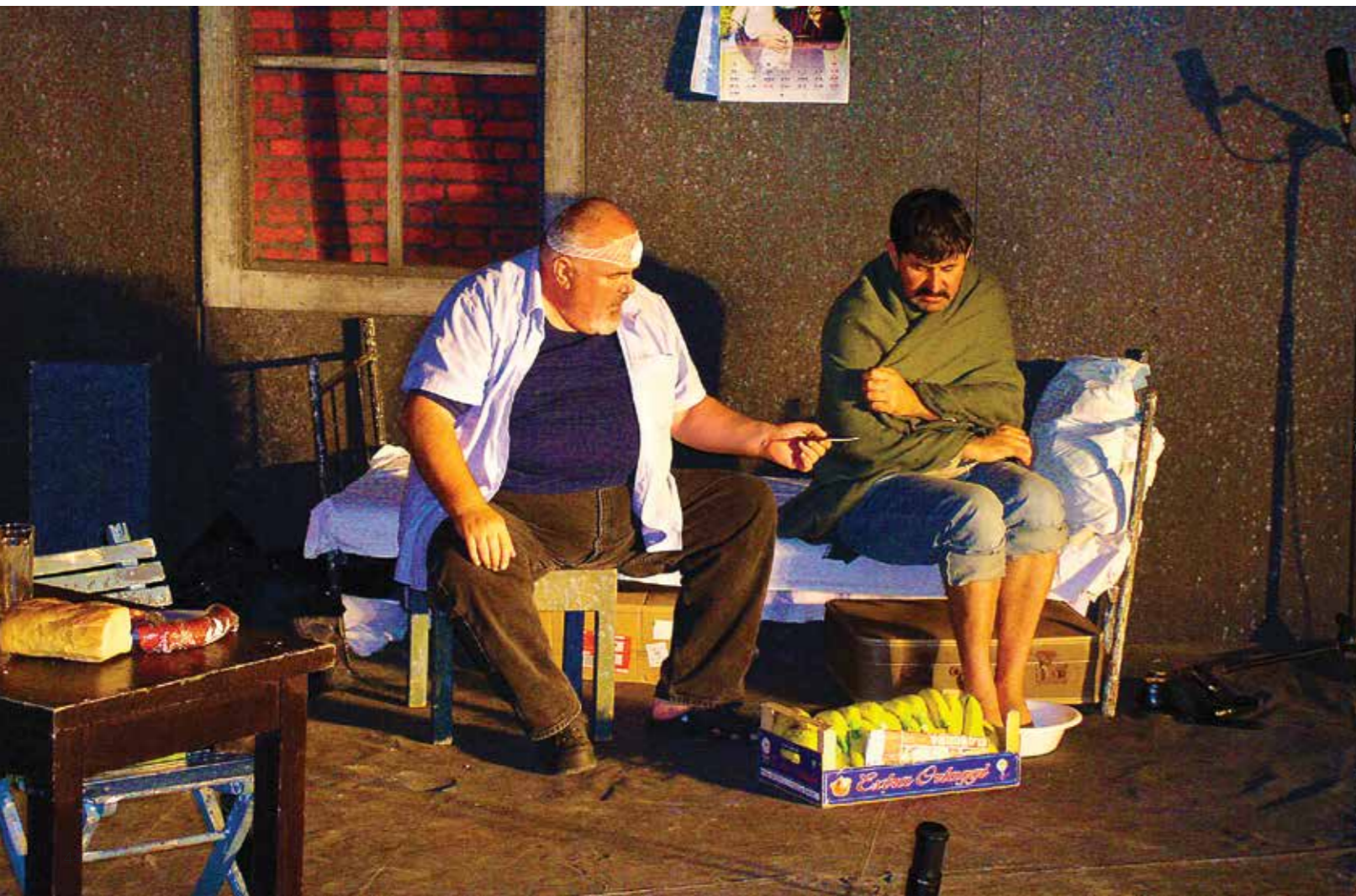
ČOVIĆI
11. SRPNJA 2009.

Otvorenje "kKutz"-a
Poetsko predjelo: tučepski pučki pjesnici
Predstava: Kazališna družina GLUMCI U ZAGVOZDU
Mate Matišić: "CINCO I MARINKO"

ŠIMIĆI
19. SRPNJA 2009.

Poetsko predjelo: tučepski pučki pjesnici
Predstava: Teatar EXIT – Zagreb
Ivica Boban: "KAKO MISLIŠ MENE NEMA?"

**MRAVIČIĆI
25. SRPNJA 2009.**

Poetsko predjelo: Vesna Parun
Predstava: Teatar EXIT - Zagreb
Zijah Sokolović: "CABAres, CABArei"

**PODSTUP
1. KOLOVOZA 2009.**

Poetsko predjelo: Zvonimir Balog
Koncert: Klapa SUBRENUM
+ jednevečernja izložba:
akademski slikar Žarko Čović

**SRIDA SELA (BRBIĆI)
8. KOLOVOZA 2009**

Poetsko predjelo: Dobriša Cesarić
Predstava: Kazalište TEATROMAN - Zagreb
Željko Vukmirica: "POVIJEST MOJE GLUPOSTI"

**PODPEĆ
14. KOLOVOZA 2009.**

Poetsko predjelo: Dragutin Tadijanović
Predstava: Hrvatsko narodno kazalište u Splitu i Kazalište VITRA - Split
Ilija Zovko: "OPROSTI, STIPE"
+ jednovječernja izložba: akademska slikarica Sanja Srzić

kKutz

5. kKuTz / lito 2010.

1. ZASELAK: ŠEVELJI - MRAVIČIĆI | 8. SRPNJA 2010.

Otvorenje: hrvatska himna: prof. Tonči Puharić (truba) | Podizanje zastave "kKutz"-a: Vlado Ševelj | Prisjećanje: "O Davorinu Borčiću" – Ivica Mijačika | Prisega gledatelja | Poetsko predjelo: Josip Pupačić | Koncert: KEMAL MONTENO

2. ZASELAK: ŠIMIĆI | 16. SRPNJA 2010.

Prisega gledatelja | Poetsko predjelo: Antun Branko Šimić | Predstava: Kazalište MORUZGVA - Zagreb | Olja Runjić: "GOLA U KAVEZU" | Redatelj: Ivan Leo Lemo | Glumile: Ana Begić, Barbara Nola i Barbara Vicković

3. ZASELAK: SRIDA SELA (BRBIĆI) | 23. SRPNJA 2010.

Prisega gledatelja | Poetsko predjelo: Jure Kaštelan | Predstava: Kazalište SMJEHOTIĆ - Zagreb | Matko Elezović: "VESELE ŽENE HRVATSKE" | Redateljica: Marija Vranković | Glumile: Matija Prskalo i Jadranka Elezović

4. ZASELAK PODPEĆ | 30. SRPNJA 2010.

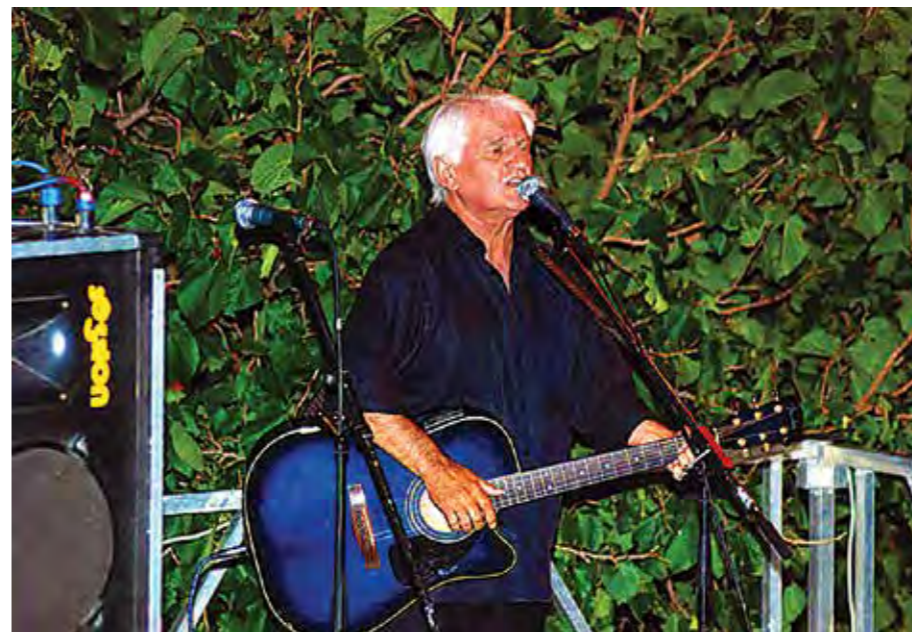
Prisega gledatelja | Poetsko predjelo: Drago Ivanišević | Koncert: "OPERA U ZASELKU" | Luka Gudelj, tenor; Petar Čulić, gitara

5. ZASELAK: PODSTUP | 6. KOLOVOZA 2010.

Prisega gledatelja | Poetsko predjelo: Josip Sever | Predstava: Hrvatsko narodno kazalište u Varaždinu | Ljubomir Kerekeš: "SKUPŠTINA" | Redatelj: Ljubomir Kerekeš | Glumili: Ljubomir Kerekeš, Draško Zidar, Mijo Pavelko i Marija Krpan | + jednogodisnja izložba fotografija: "CRVENA TORBA – SKITNJA VENECIJOM", Ivica Jakšić Čokrić Puko

6. ZASELAK: ČOVIĆI | 13. KOLOVOZA 2010.

Prisega gledatelja | Poetsko predjelo: Slavko Mihalić | Kazalište JAZAVAC - Zagreb | Željko Königsnecht: "APLAUZ ŽALOSNOM VARALICI" | Glumio: Željko Königsnecht | + jednogodisnja izložba: akademski slikar Stjepan Ivanišević

ŠEVELJI - MRAVIČIĆI 8. SRPNJA 2010.

Otvorenje "kKutz"-a
Poetsko predjelo: Josip Pupačić
Koncert: KEMAL MONTENO

ŠIMIĆI
16. SRPNJA 2010.

Poetsko predjelo: Antun Branko Šimić
Predstava: Kazalište MORUZGVA - Zagreb
Olja Runjić: "GOLA U KAVEZU"

SRIDA SELA (BRBIĆI)
23. SRPNJA 2010.

Poetsko predjelo: Jure Kaštelan
Predstava: Kazalište SMJEHOTIĆ - Zagreb
Matko Elezović: "VESELE ŽENE HRVATSKE"

PODPEĆ
30. SRPNJA 2010.

Poetsko predjelo: Drago Ivanišević
Koncert: "OPERA U ZASELKU"

PODSTUP
6. KOLOVOZA 2010.

Poetsko predjelo: Josip Sever
Predstava:
Hrvatsko narodno kazalište u Varaždinu
Ljubomir Kerekeš: "SKUPŠTINA"
+ jednovječernja izložba fotografija:
"CRVENA TORBA – SKITNJA VENECIJOM",
Ivica Jakšić Čokrić Puko

ČOVIĆI
13. KOLOVOZA 2010.

Poetsko predjelo: Slavko Mihalić
Kazalište JAZAVAC - Zagreb
Željko Königsknecht: "APLAUZ ŽALOSNOM VARALICI"
+ jednevečernja izložba: akademski slikar Stjepan Ivanišević

6. kKuTz / lito 2011.

1. ZASELAK: PODPEĆ | 8. SRPNJA 2011.

Otvorenje: hrvatska himna: prof. Tonči Puharić (truba) | Podizanje zastave "kKutz"-a: Neven Grubišić | Pozdravni govor načelnika Općine Tučepi Ante Čobrnica | Prisega gledatelja | Predstava: Stojan Matavulj: "KOMUŠANJE MOZGA" | Izvodili: Stojan Matavulj i Jadran Vušković (gitara) | + jednevečernja izložba: akademski slikar Branimir Bartulović

2. ZASELAK: PODSTUP | 15. SRPNJA 2011.

Prisega gledatelja | Poetsko predjelo: Ivica Prtenjača | Koncert: Arsen & Matija Dedić

3. ZASELAK: SRIDA SELA (BRBIĆI) | 22. SRPNJA 2011.

Prisega gledatelja | Poetsko predjelo: Branko Čegec (stihove kazivao glumac Filip Nola) | Predstava: Zijah Sokolović: "MEĐUIGRE 0-24" | Glumio: Zijah Sokolović

4. ZASELAK: ŠEVELJI - MRAVIČIĆI | 29. SRPNJA 2011.

Prisega gledatelja | Predstava: Teatar RUGANTINO - Zagreb | Lutz Hubner, Zijah Sokolović: "NITKO, NITKO, ALI BAŠ NITKO NIKAD NIJE TAKO IGRAO FAUSTA ILI GRETICA str. 89." | Redatelj: Zijah Sokolović | Glumili: Linda Begonja i Draško Zidar

5. ZASELAK: ČOVIĆI | 6. KOLOVOZA 2011.

Prisega gledatelja | Poetsko predjelo: Toma Podrug (stihove kazivali: Toma Podrug i glumac Zoran Čubrilo) | Koncert: "TA DIVNA TUČEPSKA LJETNA NOĆ" | Oporni solisti: Alma Karmelić - sopran, Bjanka Ivas Mamić - mezzosopran, Stefan Kokoškov - tenor, Sveto Matošić Komnenović - tenor, & kvartet Music Forever | + jednevečernja izložba: akademska slikarica Snježana Vego

6. ZASELAK: ŠIMIĆI | 12. KOLOVOZA 2011.

BAJKAONICA ANDRIJANE VICKOVIĆ (program za djecu) | Predstava: Teatrin GRDELIN - Zagreb | Ivica Mijačika: "BOG ŽURIM, NAZOVI ili REPLIKA STOLJEĆU" | Glumili: Helena Minić, Davor Svedružić, Pero Juričić i Hrvoje Klobučar | + jednevečernja izložba, instalacija, performance ili tome slično: Ivica Mijačika: "KAKO PROŠLOST PODNOSI SADAŠNJOST"

**PODSTUP
15. SRPNJA 2011.**

Poetsko predjelo: Ilica Prtenjača
Koncert: Arsen & Matija Dedić

**PODPEĆ
8. SRPNJA 2011.**

Otvorenje "kKutz"-a
Predstava: Stojan Matavulj: "KOMUŠANJE MOZGA"
+ jednovječernja izložba: akademski slikar Branimir Bartulović

SRIDA SELA (BRBIĆI)
22. SRPNJA 2011.

Poetsko predjelo: Branko Ćegec
Predstava: Zijah Sokolović: "MEĐUIGRE 0-24"
Glumio: Zijah Sokolović

ŠEVELJI - MRAVIČIĆI
29. SRPNJA 2011.

Predstava: Teatar RUGANTINO - Zagreb
Lutz Hubner, Zijah Sokolović: "NITKO, NITKO, ALI BAŠ NITKO NIKAD NIJE TAKO IGRAO FAUSTA ILI GRETICA str. 89."

**ČOVIĆI
6. KOLOVOZA 2011.**

Poetsko predjelo: Toma Podrug
Koncert: "TA DIVNA TUČEPSKA
LJETNA NOĆ"
+ jednogvečernja izložba: akademska
slikarica Snježana Vego

**ŠIMIĆI
12. KOLOVOZA 2011.**

"BAJKAONICA ANDRIJANE VICKOVIĆ" (program za djecu)
Predstava: Teatrin GRDELIN - Zagreb
Ivica Mijačika: "BOG ŽURIM, NAZOVI ili REPLIKA STOLJEĆU"
+ jednogvečernja izložba, instalacija, performance ili tome
slično: Ivica Mijačika: "KAKO PROŠLOST PODNOSI
SADAŠNJOST"

7. kKuTz / lito 2012.

1. ZASELAK: SRIDA SELA (MOČA) | 6. SRPNJA 2012.

Otvorenje: hrvatska himna: prof. Tonči Puharić (truba) | Podizanje zastave "kKutz"-a: Augustin Šarić | Pozdravni govor načelnika Općine Tučepi Ante Čobrnića | Prisega gledatelja | Koncert: IBRICA JUSIĆ

2. ZASELAK: ČOVIĆI | 13. SRPNJA 2012.

Predstava: LUDENS TEATAR – Koprivnica i Kazalište VIROVITICA | John Buchan: "39 STEPENICA" | Redateljica: Franka Perković | Glumili: Filip Juričić, Jelena Hadži-Manev, Goran Koši i Mladen Kovačić

3. ZASELAK: MRAVIČIĆI | 20. SRPNJA 2012.

Predstava: Matko Elezović: "PROFESORE, DAJTE DVA" | Glumio: Željko Königsnecht | + jednogodisnja izložba: akademski slikar Antun Boris Švaljek

4. ZASELAK: SRIDA SELA (BRBIĆI) | 27. SRPNJA 2012.

Poetsko predjelo: Jakša Fiamengo | Predstava: Zijah Sokolović: "GLUMAC... JE GLUMAC... JE GLUMAC" | Glumio: Zijah Sokolović | + jednogodisnja izložba skulptura (na oboru Luketina): "ANĐELI ČUVARI" akademski kipar Marin Marinić

5. ZASELAK: PODPEĆ | 3. KOLOVOZA 2012.

Poetsko predjelo: Ivan Grljušić (stihove kazivao glumac Zoran Čubrilo) | Predstava: Teatar EXIT - Zagreb | Patrick Suskind: "KONTRABAS" | Postavio i glumio: Rene Medvešek

6. ZASELAK: PODSTUP | 10. KOLOVOZA 2012.

Koncert: "PODSTUP S OPERNIM SOLISTIMA i KVARTETOM MUSIC FOREVER" | Operni solisti: Alma Karmelić – sopran, Bjanka Ivasković - mezzosopran, Stefan Kokoškov - tenor, Sveto Matošić Komnenović - tenor, & kvartet Music Forever

7. ZASELAK: ŠIMIĆI | 17. KOLOVOZA 2012.

Predstava: Kazalište KNAP - Zagreb | Borivoj Radaković: "AMATERI" | Redatelj: Petar Veček | Glumili: Goran Grgić, Vilim Matula, Ranko Zidarić i Petra Dugandžić | + jednogodisnja izložba: slikar Nenad Marasović

SRIDA SELA (MOČA) 6. SRPNJA 2012.

Otvorenje "kKutz"-a
Koncert: IBRICA JUSIĆ

ČOVIĆI
13. SRPNJA 2012.

Predstava: LUDENS TEATAR –
 Koprivnica i Kazalište VIROVITICA
 John Buchan: "39 STEPENICA"

MRAVIČIĆI
20. SRPNJA 2012.

Predstava:
 Matko Elezović:
 "PROFESORE, DAJTE
 DVA"
 + jednevečernja
 izložba: akademski
 slikar Antun Boris
 Švaljek

**SRIDA SELA (BRBIĆI)
27. SRPNJA 2012.**

Poetsko predjelo: Jakša Fiamengo
Predstava: Zijah Sokolović: "GLUMAC... JE GLUMAC... JE GLUMAC"
+ jednovječernja izložba skulptura (na oboru Luketina): "ANĐELI ČUVARI" akademski kipar Marin Marinić

**PODPEĆ
3. KOLOVOZA 2012.**

Poetsko predjelo: Ivan Grlijušić
Predstava: Teatar EXIT - Zagreb
Patrick Suskind: "KONTRABAS"

**PODSTUP
10. KOLOVOZA 2012.**

Koncert: "PODSTUP S OPERNIM SOLISTIMA I
KVARTETOM MUSIC FOREVER"

**ŠIMIĆI
17. KOLOVOZA 2012.**

Predstava: Kazalište KNAP - Zagreb
Borivoj Radaković: "AMATERI"
+ jednogvečernja izložba: slikar Nenad Marasović

8. kKuTz / lito 2013.

1. ZASELAK: PODSTUP | 12. SRPNJA 2013.

Otvorenje: hrvatska himna: prof. Tonči Puharić (truba) | Podizanje zastave "kKutz"-a: Milivoj Mijačika | Pozdravni govor načelnika Općine Tučepi Ante Čobrnića | Prisega gledatelja | Koncert: Ženski vokalni ansambl SINGRLICE | Poetsko međujelo (u stanci koncerta): Enes Kišević

2. ZASELAK: ČOVIĆI | 19. SRPNJA 2013.

Poetsko predjelo: Vojo Malešević (stihove kazivali: Vojo Malešević i glumac Zoran Čubrilo) | Predstava: Kazalište TEATROMAN - Zagreb | Paul Dewandre (prema knjizi Johna Graya) "MUŠKARCI SU S MARSA, ŽENE SU S VENERE" | Redatelj: Boris Kovačević | Voditelj: Roman Šušković Stipanović

3. ZASELAK: SRIDA SELA (BRBIĆI) | 26. SRPNJA 2013.

Poetsko predjelo: Ivna Talaja (stihove kazivale: Žana Šulenta i Ivna Talaja) | Koncert: "TRI HRVATSKA TENORA & KVARTET MUSIC FOREVER" | Tenori: Tvrtko Stipić, Stefan Kokoškov i Vladimir Garić

4. ZASELAK: PODPEĆ | 2. KOLOVOZA 2013.

Predstava: Kazalište TEATROMAN - Zagreb | Bjarni Haukur Thorsson: "JA, TATA" | Redatelj: Boris Kovačević | Glumio: Rakan Rushaidat

5. ZASELAK: SRIDA SELA (MOČA) | 9. KOLOVOZA 2013.

Predstava: Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku | J. B. P. Moliere (adaptacija Marijana Nola): "ŠKRTIČINA" | Redatelj: Zoran Mužić | Glumili: Joško Ševo, Mate Gulin, Franka Klarić, Jakov Bilić, Ivo Perkušić, Ana Gruica, Danira Gović, Jasminka Antić, Sergej Mioč, Anđelko Babačić i Jere Svračak

6. ZASELAK: MRAVIČIĆI | 16. KOLOVOZA 2013.

Predstava: Glumačka družina HISTRION - Zagreb | Vlado Gotovac: "MOJ SLUČAJ" | Režirao i glumio: Boris Svrtan | + jednogvečernja izložba: akademski slikar Ratko Janjić Jobo

7. ZASELAK: ŠIMIĆI | 23. KOLOVOZA 2013.

Predstava: Teatar MANJE JE VIŠE - Zagreb | Edmond Rostand: "CYRANO" | Redatelj: Ivica Kunčević | Glumili: Goran Grgić, Nataša Dangubić, Hrvoje Klobučar, Žarko Savić i Filip Riđički | + jednogvečernja izložba: akademski slikar Miljenko Šimić

PODSTUP

12. SRPNJA 2013.

Otvorenje "kKutz"-a

Koncert: Ženski vokalni ansambl SINGRLICE

Poetsko međujelo (u stanci koncerta): Enes Kišević

**SRIDA SELA (BRBIĆI)
26. SRPNJA 2013.**

Poetsko predjelo: Ivna Talaja
Koncert: "TRI HRVATSKA TENORA &
KVARTET MUSIC FOREVER

**ČOVIĆI
19. SRPNJA 2013.**

Poetsko predjelo: Vojo Malešević
Predstava: Kazalište TEATROMAN - Zagreb
Paul Dewandre (prema knjizi Johna Graya) "MUŠKARCI SU S MARSA, ŽENE SU S VENERE"

PODPEĆ
2. KOLOVOZA 2013.

Predstava: Kazalište TEATROMAN - Zagreb
Bjarni Haukur Thorsson: "JA, TATA"

SRIDA SELA (MOČA)
9. KOLOVOZA 2013.

Predstava:
Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku
J. B. P. Moliere (adaptacija Marijana Nola):
"ŠKRTIČINA"

MRAVIČIĆI
16. KOLOVOZA 2013.

Predstava: Glumačka družina
HISTRION - Zagreb
Vlado Gotovac: "MOJ SLUČAJ"
+ jednogvečernja izložba: akademski
slikar Ratko Janjić Jobo

ŠIMIĆI
23. KOLOVOZA 2013.

Predstava: Teatar MANJE JE VIŠE -
Zagreb
Edmond Rostand: "CYRANO"
+ jednogvečernja izložba: akademski slikar
Miljenko Šimić

kKutz

9. kKuTz / lito 2014.

1. ZASELAK: ŠIMIĆI | 11. SRPNJA 2014.

Otvorenje: hrvatska himna: prof. Tonči Puharić (truba) | Podizanje zastave "kKutz"-a: Radoslav Šimić | Pozdravni govor načelnika Općine Tučepi Ante Čobrniča | Prisega gledatelja | Predstava: Hrvatsko narodno kazalište Zadar i Kazališna družina GLUMCI U ZAGVOZDU | Florian Zeller: "ISTINA" | Redatelj: Danko Ljuština | Glumili: Vedran Mlikota, Mila Elegović, Damir Poljičak i Hana Hegedušić

2. ZASELAK: SRIDA SELA (MOČA) | 18. SRPNJA 2014.

Predstava: Teatar EXIT - Zagreb | CJ Johnson: "NJUŠKE" | Redatelj: Matko Raguž | Glumili: Enes Vejzović, Filip Križan i Janko Rakoš

3. ZASELAK: SRIDA SELA (BRBIĆI) | 26. SRPNJA 2014.

Koncert: LIVIO MOROSIN

4. ZASELAK: MRAVIČIĆI | 1. KOLOVOZA 2014.

Poetsko predjelo: Stjepan Šešelj (stihove kazivali: Stjepan Šešelj i glumac Filip Nola) | Predstava: Kazalište TEATROMAN - Zagreb | Bjarni Haukur Thorsson: "JA, DEDA" | Redatelj: Boris Kovačević | Glumio: Pero Juričić

5. ZASELAK PODPEĆ | 8. KOLOVOZA 2014.

Prozno predjelo: Jadranko Bitenc | Predstava: Kazališna grupa LECTIRUM - Zagreb | Neil Simon: "U ZAJEDNIČKOM STANU" | Redatelj: Zoran Mužić | Glumili: Zijad Gračić, Ksenija Pajić, Matija Prskalo i Mladen Čutura

6. ZASELAK: PODSTUP | 16. KOLOVOZA 2014.

Koncert: RUNDEK Cargo Trio

7. ZASELAK ČOVIĆI | 22. KOLOVOZA 2014.

Predstava: Kazalište PLANET ART - Zagreb | Willy Russell "RITINA ŠKOLA" | Redatelj: Marko Torjanac | Glumili: Nataša Janjić Lokas i Marko Torjanac | + jednovječernja izložba: akademski slikar Josip Škerlj

ŠIMIĆI 11. SRPNJA 2014.

Otvorenje "kKutz"-a
Predstava: Hrvatsko narodno kazalište Zadar i
Kazališna družina GLUMCI U ZAGVOZDU
Florian Zeller: "ISTINA"

**SRIDA SELA (MOČA)
18. SRPNJA 2014.**

Predstava: Teatar EXIT - Zagreb
CJ Johnson: "NJUŠKE"

**SRIDA SELA (BRBIĆI)
26. SRPNJA 2014.**

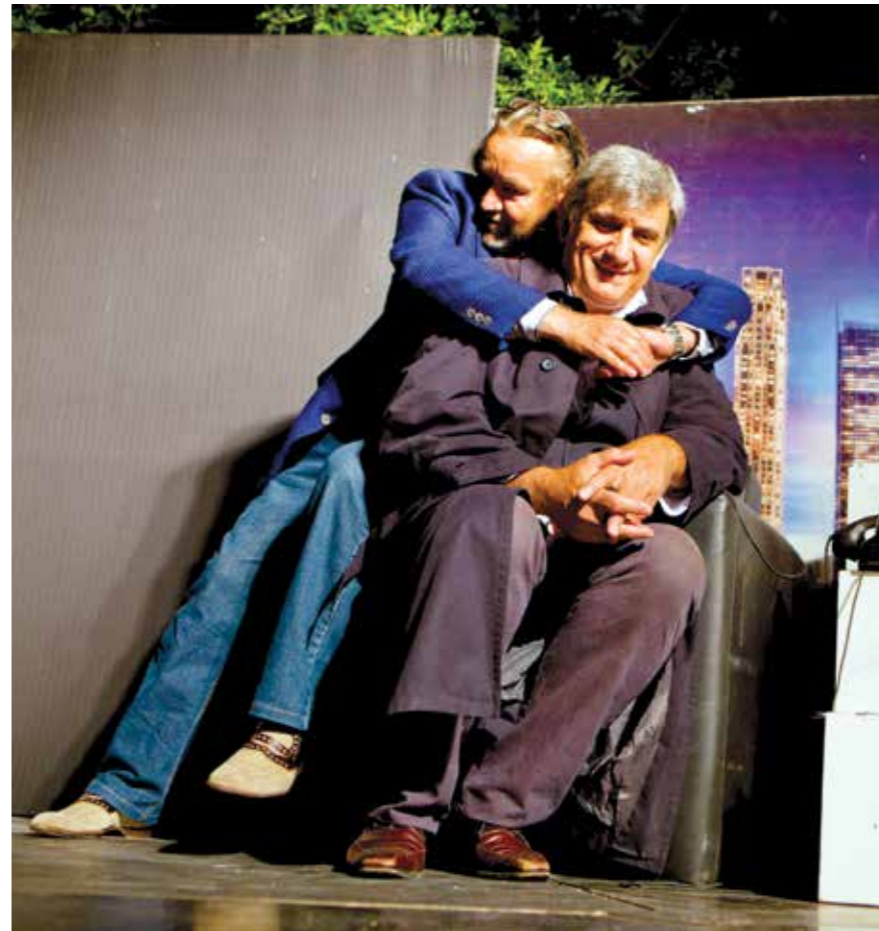
Koncert: LIVIO MOROSIN

**MRAVIČIĆI
1. KOLOVOZA 2014.**

Poetsko predjelo: Stjepan Šešelj
Predstava: Kazalište TEATROMAN – Zagreb
Bjarni Haukur Thorsson: "JA, DEDA"

**PODPEĆ
8. KOLOVOZA 2014.**

Prozno predjelo: Jadranko Bitenc
Predstava: Kazališna grupa LECTIRUM - Zagreb
Neil Simon: "U ZAJEDNIČKOM STANU"

**PODSTUP
16. KOLOVOZA 2014.**

Koncert: RUNDEK Cargo Trio

**ČOVIĆI
22. KOLOVOZA 2014.**

Predstava: Kazalište PLANET ART – Zagreb
Willy Russell "RITINA ŠKOLA"
+ jednogvečernja izložba: akademski slikar Josip Škerlj

kKutz

10. kKuTz / lito 2015.

1. ZASELAK: ČOVIĆI | 17. SRPNJA 2015.

Otvaranje: hrvatska himna: prof. Tonči Puharić (truba) | Podizanje zastave "kKutz"-a: Šimun Čović | Pozdravni govor načelnika Općine Tučepi Ante Čobrnića | Prisega gledatelja | Predstava: Kazališna grupa LECTIRUM - Zagreb | Fadil Hadžić: "LJUBAV NA PRVI POGLED" | Redatelj: Zoran Mužić | Glumili: Matija Prskalo i Zijad Gračić

2. ZASELAK: MRAVIČIĆI | 24. SRPNJA 2015.

Predstava: Teatar ERATO - Zagreb | Predstava: (prema drami Thomasa Bernharda: "MINETTI") "VELIKI ODLAZAK" | Prijevod, adaptacija, režija i izvedba: Zdenko Jelčić

3. ZASELAK: SRIDA SELA (MOČA) | 31. SRPNJA 2015.

Koncert: THE FRAJLE

4. ZASELAK: ŠIMIĆI | 10. KOLOVOZA 2015.

Predstava: Teatar GAVRAN - Zagreb | Miro Gavran: "SLADOLED" | Redatelj: Boris Svrtan | Glumile: Mladena Gavran i Ana Vilenica | + jednevečernja izložba: akademska slikarica Silva Radić

5. ZASELAK: PODPEĆ | 14. KOLOVOZA 2015.

Poetsko predjelo: Miroslav Mićanović | Predstava: Josip Pejaković: "OJ, ŽIVOTE" | Glumio: Josip Pejaković

6. ZASELAK: PODSTUP | 21. KOLOVOZA 2015.

Poetsko predjelo: Stjepo Mijović Kočan | Koncert: TEDI SPALATO & Klapa BERULIA | + jednevečernja izložba fotografija: Leo Ninčević

ČOVIĆI 17. SRPNJA 2015.

Otvaranje "kKutz"-a
Predstava: Kazališna grupa LECTIRUM - Zagreb
Fadil Hadžić: "LJUBAV NA PRVI POGLED"

MRAVIČIĆI
24. SRPNJA 2015.

Predstava: Teatar ERATO - Zagreb
Predstava: (prema drami Thomasa Bernharda: "MINETTI") "VELIKI ODLAZAK"

SRIDA SELA (MOČA)
31. SRPNJA 2015.

Koncert: THE FRAJLE

ŠIMIĆI
10. KOLOVOZA 2015.

Predstava: Teatar GAVRAN - Zagreb
Miro Gavran: "SLADOLED"
+ jednogvečernja izložba: akademska
slikarica Silva Radić

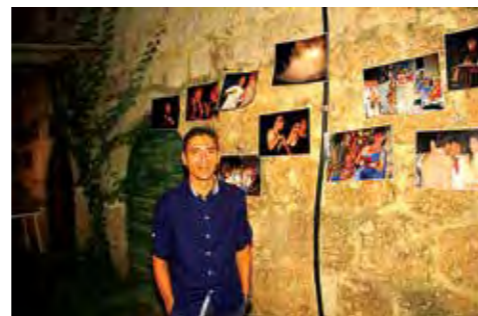
PODPEĆ
14. KOLOVOZA 2015.

Poetsko predjelo: Miroslav Mićanović
Predstava: Josip Pejaković: "OJ, ŽIVOTE"

PODSTUP
21. KOLOVOZA 2015.

Poetsko predjelo: Stijepo Mijović Kočan
Koncert: TEDI SPALATO & Klapa BERULIA
+ jednevečernja izložba fotografija: Leo Ninčević

kKutz

11. kKuTz / lito 2016.

1. ZASELAK: SRIDA SELA (MOČA) | 15. SRPNJA 2016.

Otvorenje: hrvatska himna: prof. Tonči Puharić (truba) | Podizanje zastave "kKutz"-a: Stipe Šarić | Pozdravni govor načelnika Općine Tučepi Ante Čobrniča | Prisega gledatelja | Koncert: ZORICA KONDŽA & sastav JOŠKA BANOVA

2. ZASELAK: PODPEĆ | 22. SRPNJA 2016.

Poetsko predjelo: Luko Paljetak | Predstava: Teatar EXIT - Zagreb | David Mamet: "KREKET" | Redatelj: Rene Medvešek | Glumili: Luka Dragić, Mia Anočić – Valentić, Ivan Grčić; Bebe na Vole / Fabijan Pavao Medvešek

3. ZASELAK: ŠIMIĆI | 29. SRPNJA 2016.

Prozno predjelo: Gordan Nuhanović | Predstava: Teatar EXIT - Zagreb | "SHAKEspeare na EXit" | Redatelj: Matko Raguž | Glumili: Živko Anočić, Marko Makovičić i Saša Anočić

4. ZASELAK: ČOVIĆI | 4. KOLOVOZA 2016.

Glazbeno predjelo: Dvije flaute - Andrea Jelavić & Snježana Bosotina Budeša | Predstava: KERESKESCH Teatar – Varaždin | Ljubomir Kerekeš: "LJUBAF" | Redatelj: Ljubomir Kerekeš | Glumili: Ana Begić Tahiri, Hana Hegedušić, Jan Kerekeš, Adam Končić i Ljubomir Kerekeš

5. ZASELAK: MRAVIĆIĆI | 12. KOLOVOZA 2016.

Predstava: Kazališna grupa LECTIRUM - Zagreb | Willy Russell: "SHIRLEY VALENTINE" | Redatelj: Zoran Mužić | Glumila: Ksenija Pajić

6. ZASELAK: PODSTUP | 19. KOLOVOZA 2016.

Koncert: "OPEROM PO PODSTUPU" | Domagoj Dorotić - tenor, Valentina Fijačko Kobić - sopran, Mario Čopor - glasovir | + jednevečernja izložba: akademski slikar Martin Borodač (Slovačka)

**SRIDA SELA (MOČA)
15. SRPNJA 2016.**

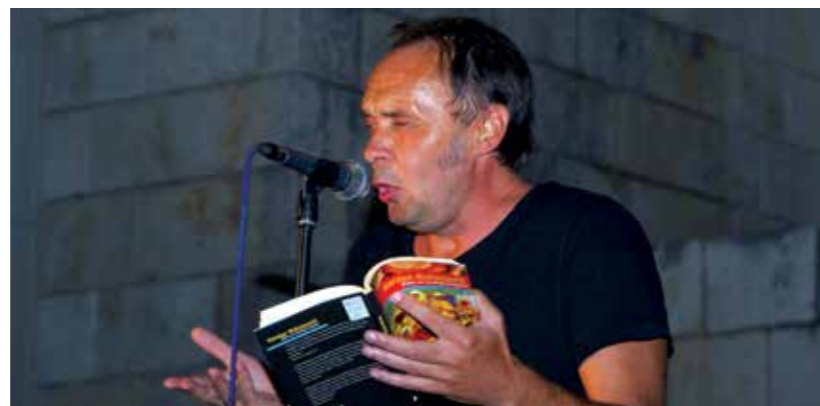
Otvorenje "kKutz"-a:
Koncert: ZORICA
KONDŽA & sastav
JOŠKA BANOVA

**PODPEĆ
22. SRPNJA 2016.**

Poetsko predjelo: Luko Paljetak
Predstava: Teatar EXIT - Zagreb
David Mamet: "KREKET"

**ČOVIĆI
4. KOLOVOZA 2016.**

Glazbeno predjelo: Dvije flaute - Andrea Jelavić & Snježana Bosotina Budeša
Predstava: KEREKESCH Teatar – Varaždin
Ljubomir Kerekeš: "LJUBAF"

**ŠIMIĆI
29. SRPNJA 2016.**

Prozno predjelo: Gordan Nuhanović
Predstava: Teatar EXIT - Zagreb
"SHAKESpeare na EXit"

MRAVIČIĆI
12. KOLOVOZA 2016.

Predstava: Kazališna grupa LECTIRUM - Zagreb
Willy Russell: "SHIRLEY VALENTINE"

PODSTUP
19. KOLOVOZA 2016.

Koncert: "OPEROM PO PODSTUPU"
+ jednogvečernja izložba: akademski slikar
Martin Borodač (Slovačka)

kKutz

12. kKuTz / lito 2017.

ZASELAK: ČOVIĆI | 14. SRPNJA 2017.

Otvorenje: hrvatska himna: prof. Tonči Puharić (truba) | Podizanje zastave "kKutz"-a: Lovre Čović | Pozdravni govor načelnika Općine Tučepi Ante Čobrniča | Prisega gledatelja | Predstava: TEATROMAN – Zagreb | "MUŠKARCI.HR" | Redatelj: Mario Kovač | Glumili: Goran Grgić, Boris Svrtan, Živko Anočić i Filip Detelić

2. ZASELAK: PODSTUP | 21. SRPNJA 2017.

Poetsko predjelo: Tonko Maroević | O Tonku Maroeviću: Luko Paljetak (stihove kazivao glumac Zoran Čubrilo) & posebni poetski gost: Boris Njavro | Koncert: GRADSKI ZBOR BRODOSPLIT

3. ZASELAK: ŠIMIĆI | 28. SRPNJA 2017.

Prisega gledatelja | Predstava: Kazalište MORUZGVA – Zagreb | Nina Mitrović: "KAKO ŽIVOT" | Redatelj: Ivan Leo Lemo | Glumili: Vinko Kraljević, Siniša Popović, Biserka Ipša i Ećija Ojdanić | + jednogvečernja izložba: akademski slikar Ivan Tudek

4. ZASELAK: PODPEĆ | 6. KOLOVOZA 2017.

Glazbeno predjelo: Hakan Ali Toker, harmonika (Turska) | Predstava: Teatar EXIT – Zagreb | Goran Vojnović: "TAKSIMETAR" | Redatelj: Matko Raguž | Glumili: Zijad Gračić i Robert Budak

5. ZASELAK: SRIDA SELA (MOČA) | 11. KOLOVOZA 2017.

Koncert: ZVONKO BOGDAN & sedam tamburaša

6. ZASELAK: MRAVIĆIĆI | 18. KOLOVOZA 2017.

Prozno predjelo: Renato Baretić | Predstava: Teatar EXIT – Zagreb | Duncan Macmillan: "PLUĆA" | Redateljica: Aida Bukvić | Glumili: Jadranka Đokić i Amar Bukvić

ČOVIĆI 14. SRPNJA 2017.

Otvorenje "kKutz"-a
Predstava: TEATROMAN – Zagreb
"MUŠKARCI.HR"

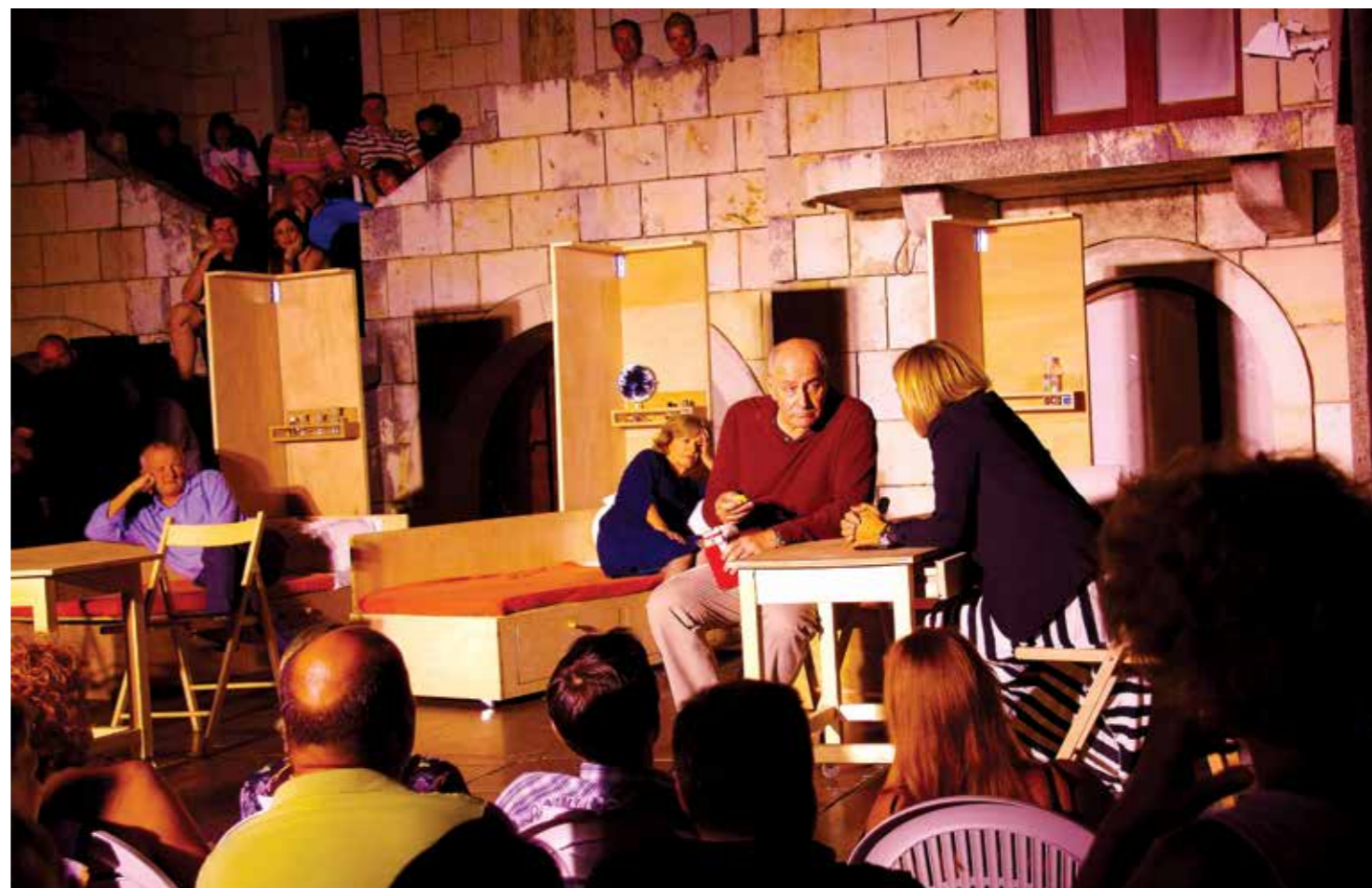
**PODSTUP
21. SRPNJA 2017.**

Poetsko predjelo: Tonko Maroević
O Tonku Maroeviću: Luko Paljetak
& posebni poetski gost: Boris Njavro
Koncert: GRADSKI ZBOR BRODOSPLIT

**ŠIMIĆI
28. SRPNJA 2017.**

Predstava: Kazalište MORUZGVA - Zagreb
Nina Mitrović: "KAKO ŽIVOT"
+ jednevečernja izložba: akademski slikar Ivan Tudek

**PODPEĆ
6. KOLOVOZA 2017.**

Glazbeno predjelo: Hakan Ali Toker,
harmonika (Turska)
Predstava: Teatar EXIT - Zagreb
Goran Vojnović: "TAKSIMETAR"

**SRIDA SELA (MOČA)
11. KOLOVOZA 2017.**

Koncert: ZVONKO BOGDAN & sedam tamburaša

MRAVIČIĆI
18. KOLOVOZA 2017.

Prozno predjelo: Renato Baretić
Predstava: Teatar EXIT - Zagreb
Duncan Macmillan: "PLUĆA"

kKutz

NAŠE POSEBNOSTI

I prilično toga postoji samo na "ka Kulturi". Dakle, mogli ste putovati svijetom, mogli ste vidjeti svakakvih čuda ali ovo najvjerojatnije nigdje niste vidjeli. Zapravo to su proizvodi koji će kao izvozni proizvodi biti zaštićeni znakom "made in kKutz"! Sa znakom originalnosti su:

- prisega gledatelja
- poetsko predjelo
- ostala predjela
- jednogvečernje izložbe
- vatromet tipa "kKutz"

IMAMO MI I PRISEGU GLEDATELJA

Kao kategorija prisega gledatelja je uvedena 2010. godine. Dakle, nekoliko godina je čitana prije svake predstave ili koncerta. Sada je "prinosimo" na samom otvaranju "ka Kulture" i po potrebi. Što je "Ona"? 'Ko kome priseže i zašto? Bez obzira što smo se već dogovorili da je ovo teško vrijeme, da je ovo, oku i uhu, vrlo teško vrijeme, ipak je ostalo još dovoljno mjesta za prisegnuti ili umjetnosti ili barem samom sebi!

PRISEGA GLEDATELJA

(KAKO SE KAŽE, INTEGRALNI TEKST)

Ovdje smo došli dragovoljno i znamo da smo ovdje, prije svega, radi umjetnosti. Kažu da ona ima začudne moći i da može oplemenjivati i hrabriti i još puno toga ako ste blizu nje. Usput rečeno, puno nam je drago i što je gospodin Franz Kafka, kao naš istomišljenik, rekao da je "umjetnost sjekira za zaleđeno more u nama".

Naš program je namijenjen odraslima ali, dapače, i djeca su nam dobrodošla. Zapravo, naš program mogu konzumirati svi koji su fizički spremni razborito gledati tv-dnevnik, vijesti i tome slično. Istina je da je i mobitel lijepo civilizacijsko dostignuće, ali ipak ga nećemo istovremeno koristiti za vrijeme predstave i koncerta.

Također smo svjesni činjenice da u nogometu i sličnim ljudskim djelatnostima često možeš izgubiti'. A ovdje, na našem "kKuTz"-u, smo uvijek na dobitku čega također moramo biti svjesni. Dakle, kako pametni zaključak nalaže, manje ili više ali s kulturom uvijek dobivaš! Poslije predstave, koncerta, nećemo nigdje žuriti. Pljeskat ćemo. Pljesak zvuči kao minimalna nagrada umjetniku za uloženi trud, darovanu ljepotu, čaroliju i tome slično. A usput se može i doviknuti jedan glasni: Bravo!

Prema tome, individualnim pljeskanjem svi zajedno, zdušno i ritmično ćemo se složiti s navedenim. Zato, pljesak molim!

Veliki pljesak molim!

POETSKO PREDJELO

I tako smo mi, na nagovor istinske potrebe umjetnosti, 2009. godine uveli "poetsko predjelo". Predjelo? Nije to nikakva plata s pršutom i sirom, nije to ništa s gradela i tu se ništa ne jede. Tu se samo čitaju stihovi. Prije predstave ili koncerta - eto nama poezije... Pred četiristo - petsto ljudi. Deset, dvanaest, petnaest pjesama, "intravenozno". S doziranjem, oprezno. Najbolje u malim količinama. Nekima kao istinsko zadovoljstvo, a nekima kao podsjetnik ili nježan poziv.

Poezija? U današnje vrijeme mnogima prilično čudna ljudska djelatnost. Zašto to oni rade? Kome to treba? A oni ipak, pišu. Stoje negdje kao nevidljive gromade i, iz nekog razloga, pišu pjesme. Posebno su dražesni prizori kada ljudi uvide da pjesnici izgledaju uglavnom normalno i da su gotovo nalik preostalom dijelu populacije.

Kako smo počeli? Na samom početku smo "servirali" tučepske pučke pjesnike. Onda počinje dolaziti društvo, uglavnom, "mrtvih pjesnika" – naših spomenika. Bili su tu: Vesna Parun, Zvonimir Balog, Dobriša Cesarić, Dragutin Tadijanović, Josip Pupačić, Antun Branko Šimić, Jure Kaštelan, Drago Ivanišević, Josip Sever i Slavko Mihalić.

Stihove su kazivali tučepski osnovnoškolci. Šarmantno i dojmljivo.

Od 2011. u goste nam dolaze "živi" antologijski pjesnici. Tako su nas pohodili: Ivica Prtenjača, Branko Čegec, Toma Podrug, Jakša Fiamengo, Ivan Grljušić, Enes Kišević, Vojo Malešević, Ivna Talaja, Stjepan Šešelj, Miroslav Mićanović, Stijepo Mijović Kočan, Luko Paljetak i Tonko Maroević.

Stihove su kazivali osobno ili, poneki, uz malu pripomoć glumaca Zorana Čubrila i Filipa Nole.

A bilo je tu istinskog pljeska i zdušnog odobravanja. Bilo je i vraćanja pjesnika *na bis*. U tom okviru kao da se nazire jedna slamka koja bi mogla jamčiti opstanak. Prinijeti i pokušati udomiti dubinu lijepog.

P.S. Posljedice "poetskog predjela" su ugodno iznenađujuće. Ljudi počinju čitati poeziju. Razmjenjuju se stihovi. Pjesnici postaju ugledni građani. Kao i nogometaše i političare, pjesnike prepoznaju na ulici. Vrlo su tražene i njihove sličice u čokoladicama gdje oni sjede, čekajući zalazak sunca, udubljeni u misli. Ljubitelji tetoviranja čak daju i jedan zanimljiv prijedlog za tetovažu podlaktice. Ispisati glagoljicom: "Ne damo te poezijo naša!"

I OSTALA PREDJELA

PROZNO PREDJELO

U sustav "ka Kulture" 2015. godine uvodimo i "prozno predjelo". Sužavamo prozne širine na prihvatljivu mjeru trenutka. Na koji način? Dovodimo pisce na suočenje. Oni su tu i oni čitaju ulomke iz svojih djela. Oni preporučavaju ono što bi Vi mogli čitati. "Uživo" prinose šarm književnosti.

Pljesak koji dobiju ostavlja dovoljno prostora za mogućnost "suradnje".

Do sada su nam sudionici proznog predjela bili: Jadranko Bitenc, Gordan Nuhanović i Renato Baretić.

GLAZBENO PREDJELO

Godine 2016. uvodimo i kategoriju – "glazbeno predjelo"! Možemo se upitati: Zašto? Posežemo za nešto klasičnijim izričajem i njegovim pomoćnicima. Ovi "segmenti" glazbe možda ne bi mogli "izdržati" cijeli koncert u uvjetima "ka Kulture". Ali, svakako su dobrodošli kao potreba oplemenjivanja. Kao glas zanosa i uzvišenosti.

Tako su nas Andrea Jelavić i Snježana Bosotina Budeša "počastile" sa začudne dvije flaute, a turski virtuoz Hakan Ali Toker pokazao je drukčije mogućnosti i dimenzije harmonike.

JEDNOVEČERNJE IZLOŽBE

Što je jednovječernja izložba? Ponešto nesvakodnevan oblik prinošenja umjetničkog djela očima. Zaselak je galerija na otvorenom. Po zidovima kamenih kuća obješene su slike. Dvadesetak slika. Svaka osvijetljena reflektorom. Uglavnom ulja na platnu. Iz svojih okvira, ponosnim bojama, nude uzdahe. Kao kad se netko javljaju iznutra. Nude se i prizivaju na dostojanstven odnos.

Ugostili smo mi i kipare. Oni su donijeli skulpture. Bila je tu i vrlo zanimljivih izložbi fotografija, bilo je tu i instalacija...

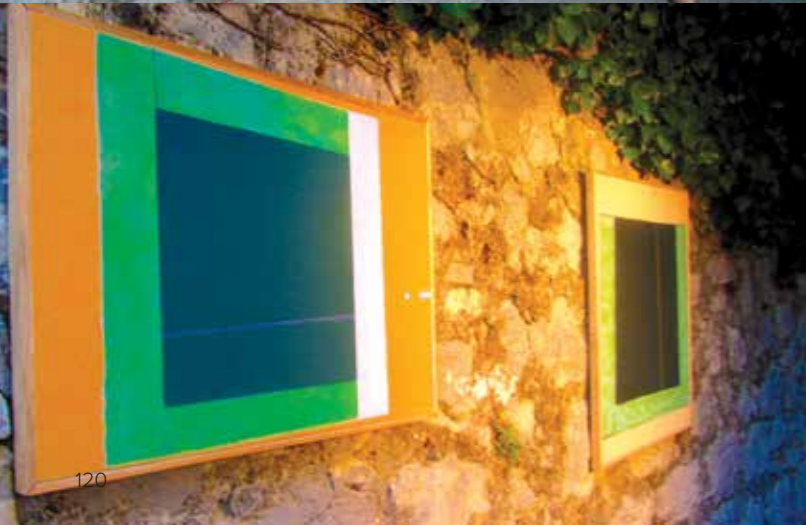
Izložbu vidi petsto, šesto gledatelja - posjetitelja koji se "vrzmaju" zaseokom.

U neko vrijeme jutra i slike odlaze na počinak. Izložba se sama zatvara.

Već smo navikli na pohvale autora na ovaj oblik suradnje umjetnosti i ambijenta. Međutim, uistinu je bilo iznenađenje kada je i jedna slika, mrtva priroda, progovorila i rekla: "Baš vam hvala što ste mi omogućili ovakav nesvakidašnji ugođaj!"

I tako imamo razdragane slike, zadovoljne autore, zadovoljno iznenađene gledatelje. Stvoren je zanimljiv trokut zadovoljstava. Sve kao tihi oblik sna, jedinstven ugođaj koji se teško može prepričavati...

Naš su ambijent vizualno oplemenili akademski slikari: Igor Dragičević, Žarko Čović, Sanja Srzić, Stjepan Ivanišević, Branimir Bartulović, Snježana Vego, Antun Boris Švaljek, Ratko Janjić Jobo, Miljenko Šimić, Josip Škerlj, Silva Radić, Martin Borodač i Ivan Tudek. Likovni umjetnik: Nenad Marasović. Kipar: Marin Marinić. Autori umjetničkih fotografija: Ivica Čokrić Puko i Leo Ninčević. Izložbu – instalaciju ili tome slično priredio je Ivica Mijačika.

VATROMET TIPA "KKUTZ"

JOŠ JEDAN IZVOZNI PROIZVOD

Vatromet uvijek nekom događaju daje pompoznost. Događaju daje značaj veći od običnog značaja.

A "ka Kultura" ima svoj vatromet. On je svjetska posebnost i mi ćemo ga patentirati. Poslije toga on će postati najbolji hrvatski izvozni proizvod. Kakav je to vatromet i od kojih je sastojaka napravljen? Glavni sastojak je izvorna ljudska mašta. Koji je Vaš zadatak? Vi samo morate biti na licu mjesta i samo sustavno morate izmaštati vatromet.

NAPUTAK ZA UPORABU

Dakle, Vi ste u gledalištu. Na znak: "A sada vatromet!", Vi ustajete sa svojih mjesta. Pogled je prema nebu. Počinjete se diviti. Obvezno je upotrebljavati ruku i pokazivati kažiprstom prema nebu, mjestu oduševljenja. Izgovarate, gotovo uzvikujete: "Vidi ovo! A vidi, vidi ovo! Ajme super! A vidi sad ovo! Prekrasno! Stvarno previše prekrasno! Neviđeno jer ovo nikad nisan vidio..."

Svi se dive, plješću! Viču: "Bravoooo!" I onda opet plješću, I opet viču: "Bravoooo!"

GDJE SE SVE PATENT MOŽE UPORABITI?

Gdje se sve naš vatromet može uporabiti? U mnogim prigodama. Na manjim manifestacijama, na većim manifestacijama! Na razdraganim svadbama i sretnim rastavama. Na dočecima bilo čijih novih godina. Na slavljenjima i svega i svačega. Na otvaranju i zatvaranju svakakvih Olimpijada, na otvaranju i zatvaranju pravih Olimpijada. Na Bikijadama i itd...

P.S. Postoji već velika zainteresiranost metropola kao što su: Dubai, Sidney, London, Pariz i tome slično, da svoje poznate i, po nekoliko milijuna dolara skupe vatromete zamijene vatrometom tipa "kKutz".

KONOBO MOJA, KONOBO VAŠA

NAPOMENA:

Taj prostor nije ograničen samo na mitski značaj dalmatinske konobe. Ima tu i obnovljenih starih kuća, ima tu i nešto novogradnji začinjjenih prošlim. Međutim, mi zbog lakšeg sporazumijevanja s poviješću, to nazivamo Konoba!

MIRISI KONOBA

VLASNICI KONOBA I NJIHOVE OBITELJI, POTPORNİ ZİD NASE ILUZIJE.

Konoba, istinsko mjesto prizivanja zadovoljstva. Mjesto koje nudi i sažima. Uzvišen način darovanja ugođaja. Konobe su se uvelike ugradile u osebnost "ka Kulture"! Kao veliki potporni zid, kao hrabrost. U njihovu domaćinstvu, u njihovu angažiranju, nerijetko, sudjeluju cijele obitelji, prijatelji... Kroz pojedine konobe "gostoprinstva" prođe i stotinjak ljudi. Ulazite, častite se, izlazite. Idete do sljedeće konobe. Tamo ponavljate postupak. U trećoj, petoj ostajete i možda dočekujete zoru... Slavite mjesto gdje se nalazite! Dakle, u našem slučaju vrata su širom otvorena. Vi ulazite i poslužujete se: suhim smokvama, lozovačom, višnjevacaom, pršutom, sirom, vinom... Zna se tu dogoditi plućica na kiselo, brujeta, friganih gavuna, ribljih namaza, inćuna u tisko, rižota, pa recimo salata od hobotnice... Gradelaže se riba, meso. Bude tu i fritula, kroštula i orahnjača i još mnogih kolača! I nije ovo priča iz nekog nekontroliranog stanja, priča je ovo iz tučepskih zaseoka.

UMETAK: *Organizator ustupi pršuta, sira, nešto vina, a "ostalo nadodaju" vlasnici sami!*

Dojam je nesvakidašnji i vrlo često odlazi u povlašten dio sjećanja. Običnim okom je vidljivo da sve odiše uzvišenom posebnosti. Intimnost do nelagode.

I nitko ne traži zahvalu. Možda samo neko ugodnije sjećanje.

I VLASTITA RIJEČ VLASNIKA KONOBA

SAMO DA MI OVO JOŠ OTAC MOŽE VIDIT

Marko Visković, zaselak Podstup

Više je to od obične sriće. Lipo je zadovoljstvo jude ugostit. Puno je tu lipote i mislim da neću nikad odustat. A moja konoba je odma pokraj scene. I prođe kroz nju i judi i judi. A proša je kroz nju i Arsen Dedić i Enes Kišević. I Tedi Spalato i Ljubomir Kerekeš i Ilija Zovko. Bio je unutra i predsjednik Republike Ivo Josipović i još puno, puno dragih lica. I kad sva prisjećanja stavin na stol poželin još nešto: Samo da mi ovo još otac može vidit!

NOVA, UZVIŠENIJA DIMENZIJA TURISTIČKE PONUDE

Radoslav Šimić, zaselak Šimići

“Ka Kultura u tučepskin zaseocima” je donijela novu, uzvišeniju, dimenziju turističke ponude u Tučepima. Izvrсна je to zamisao kao nadogradnja turističkoj ponudi koja nikada nije dostatna i uvijek zahtijeva nove ideje i inicijative. Doživljaj je osnovni motiv koji gosta privlači da ponovno dođe i svoje dojmove prenese drugima.

Mislim da smo ušli u jedan kulturno-turistički sadržaj koji je poseban i izazovan i koji pruža dodatne mogućnosti u stvaranju kvalitetnijeg turističkog proizvoda kojem svi težimo. Imam tu povlasticu da je na mojoj teraci i scena i gledalište. Načičkano gledalište. Ljudi po skalinama, na krovu pečenjare, na balkonu. Ljudi gotovo sjede na sceni. A na sceni su bili i Špiro Guberina i Ljubomir Kerekeš i Goran Grgić i Pero Juričić i Filip Juričić. Bili su i Vedran Mlikota i Mila Elegović i Mladena Gavran i Helena Minić i Ana Begić i još mnogi velikani našeg glumišta.

Posebno sam zadovoljan što nas je posjećivao i velik broj gostiju domaćih, ali i onih iz inozemstva. Osjetiš njihovu sreću uzrokovanu posebnim doživljajem, kulturnim i ljudskim. Po stotinjak ljudi bi ostali na teraci poslije predstave, družilo se, uživalo u našoj gastronomiji. Lijepi dojam će uvijek negdje doprijeti.

“Ka Kultura” moramo njegovati i čuvati i kao posebnost nuditi gostima.

ZADOVOLJSTVO DAVANJA I UZAJAMNOSTI
Jadranka Gaće Beba, zaselak Srida Sela (Moča)

Rijetko mjereno zadovoljstvo. Sestra Srđana, brat Vice, naše obitelji, svi smo nepokolebljivi za te, nama, uzvišene trenutke služenja. Zadovoljstvo davanja i uzajamnosti. Kroz naš obor prođe dvjestotinjak ljudi i barem u tom trenutku osjetim miris širokog zajedništva. Oni su sretni na mjestu gdje sam prohodala, a gdje sada šeće puno osmijeha, gdje sada šeće dah kojemu je uzrok umjetnost.

“KA KULTURA” – JEDNA OD BITNIH PREPOZNTALJIVOSTI TUČEPI

Josko Čović, zaselak Čovići

Čini mi se da je dvanaestak godina “ka Kulture” proletilo u minut.

Sad kad stanen promislit, vrte se slike, “fleševi”, uspomene. Počeci kad nas je Marin Čović okupio i pokušao uvjerit kako će naši, tada još prilično zapušteni, zaseoci postati mista kulture. Mista pisme i provoda.

Teško je opisat entuzijazam i volju kojom su svi to prihvatili. Odjedanput su proradile kosilice, uredili se putevi, sredile konobe...

Glumci, operni pivači, slikari, voditelji..., a negdi i svugdi okolo i Ivica Mijačika. Pa red spize, red vina pa nekoliko redova pisme! Sve bi se to izmišalo posli predstave ili koncerta u konobama u Čovićima. Tako je i naša konoba bila misto velikoga “šušura”. Prilično dragih judi, poznatih i manje poznatih, činile su te noći posebnima. Noći na koje često znala je pokucat zora. Puno, puno lipote, svega onoga što posli možemo skovat u povlasticu sjećanja.

A jedno je sigurno i postoji kao čvrsta činjenica. “Ka Kultura u tučepskin zaseocima” je postala *brend* i jedna od bitnih prepoznatljivosti Tučepi.

NAJBOLJE DA SE SAMI UVJERITE I POSJETITE NAS
Marin Bušelić, dr. med., zaselak Srida Sela (Moča)

Da postoje recenzije ili knjiga dojmova o kulturnim događanjima, “ka Kultura u tučepskin zaseocima” imala bi ocjenu izvrstan.

Žao mi je što posjetitelji nisu mogli svoje dojmove o kulturnim događanjima upisati u neku knjigu dojmova, no riječi hvale, divljenja i zadovoljstva dolazile su sa svih strana.

Otvoriti konobu, nepoznatim gostima znači otvoriti srce dobronamjernom čovjeku. Svake godine vidamo iste posjetitelje. Ljubomorno čuvaju uspomene s prošlogodišnje “Ka kulture” kako je ne bi uništila veća popularnost i kako ne bi potonula u “masi” s rive. Zna se dogoditi da nas posjeti poneki zalutali turist koji, od tada, ne mijenja mjesto odmora i rezervira smještaj samo u dane “Ka kulture”. Zaseoci u to vrijeme odišu posebnim šušurom koji budi usnule, kamene kuće. Šačica posjetitelja, sasvim dovoljna da popuni svaku posuđenu katrigu, profesionalci s kazališnih dasaka daju joj priznanje i važnost, klape, mornari-volonter, kuhari, svirači, te gostoljubivi domaćini zaseoke vraćaju u život.

U kulturnoj i gastronomskoj idili uživaju sve generacije, a najviše joj se raduju stari koji uz pismu i vino otputuju u prošlost.

Svaku godinu “Ka kultura” je nezamjenjiv kulturni događaj simpatičnim Beograđankama M. (25 g.) i J. (27 g.). Uživaju u kazališnim predstavama na otvorenom i u bajkovitom okruženju prirodnih kulisa. Stare tučepske delicije barbe Vice samo su uvertira u dalmatinsku gastronomiju te noći. Šetnja po konobama i degustacija vina, opušta atmosferu te se do zore piva i druži. Najbolje od svega je to što je sve “džabe”, a uz more ljubavi, nesebičnog davanja i iskrenog druženja... Zagrepčanka B.(40) kaže da cijelu godinu čeka dane “Ka kulture”.... Najgledanije kazališne predstave ljepše je pogledati u dvoru stare kamene kuće i kaže da nigdje nije vidjela toliko dobre volje i pozitivne energije kojom je domaćini dočekaju... Oduševljena je i glazbom koja spontano poteče u svakoj konobi, te uz zvukove harmonike i gitare dočeka zoru i pijetle

Najbolje je da se sami uvjerite i posjetite nas u nekom od tučepskih zaselaka! Vjerujem da ćete se i vi zaljubiti u kulturno – povijesnu, gastronomsku i prirodnu ljepotu. Potrebno je ponijeti, samo dobru nakanu i osmijeh! ...“Ako pitaš galeba za biser Jadrana, on će reći Tučepi i njegovi zaseoci”... Vinko Coce

**NAJBOLJE ŠTO SE DOGODILO
U TUČEPIMA POSLJEDNIH 20-30 GODINA**
Željka i Mate Mijačika, zaselak Podstup

“Ka Kultura u tučepskin zaseocima” je najbolje što se dogodilo u Tučepima posljednjih 20 – 30 godina, po našem skromnom mišljenju. Vratili smo se našim izvorima, u domove naših pradjedova, velikodušno otvorili vrata znanima i neznanima, umjetnicima, velikanima hrvatskog glumišta, glazbenicima, pjesnicima, slikarima, slučajnim namjernicima... dijeleći sa svima čaroliju tučepske noći i neponovljivog umjetničkog doživljaja. Osim što smo očistili zarasle pute, obnovili kuće, svakog petka iznova obnavljamo i svoju dušu hraneći je novom dimenzijom ljepote doživljaja. Pronašli smo vremena za druženje s dragim ljudima iako je, sezona, ludnica, kuća puna gostiju koji sutra odlaze, a novi dolaze. Petak, večer rezervirana je za “ka Kulturu” bilo da smo gosti ili domaćini što nam je još draže.

PRVA CRTA OTVORENOSTI
Neven Grubišić, zaselak
Podpeč

Kad se dolazi u zaselak Podpeč postoji nekoliko mogućnosti prilaska sceni. Jedna je proć kraj moje kuće. Mi smo na prvoj crti otvorenosti. I puno ljudi prije predstave, koncerta dođu do moje kuće. A kažu prvi dojam je bitan. Unda najmanje šta mogu reć je: “Svratite! Poslužite se!” Znani i neznan, nasmijani i opušteni. Ko da su na neko vrijeme zaboravili onu ružnu stranu stvarnosti. I sritan san šta mogu sudjelovat u ovoj puno, puno lipoj tučepskoj priči.

MOJIH PUNO SRIĆA, MOJE TRI SRIĆE
Stipe Čović, zaselak Čovići

U moju konobu je navraćalo puno judi. Domaćega svita, stranih gostiju, glumaca, pivača, slikara... Puno je bilo moje sriće s njihovom srićon te večeri. Lipi su to trenutci kad ih skupiš u sjećanje. U mojoj konobi su bili i akademska slikarica, profesorica Snježana Vego i akademski slikar Stipe Ivanišević. Bilo in je lipo, a i falili su moje vino. Ali nije ostalo samo na tome. Ostala su još dva prijateljstva. Posljedica je bila da san na dar dobio slike. I od Snježane i od Stipe. Posebno je zadovoljstvo tog odnosa i te zahvalnosti. Tako da san ja osta sritan s tri sriće. Falili su mi vino i dobija san i slike i prijateljstva.

LIJEPO JE UGOSTITI, ZADOVOLJSTVO JE DAVATI
Marijan Mravičić, zaselak Mravičići

Lijepo je ugostiti i veliko je zadovoljstvo davati. I zadovoljstvo je vidjeti zadovoljna lica. Davanjem često stvaraš neku dodatnu intimnost. I tako se u našoj konobi ljudi postali bliski s nuđenim. Sami su se posluživali. Na stolu prilično toga, a u bačvama još i više. Dva razdragana Talijana vidjeli da se gosti sami poslužuju pa krenuli i oni sebi natočit' vino iz bačve. I natoče sebi dvije čaše bijeloga. Počnu pit', i malo popiju. I sve bi bilo u najboljem redu da nisu pili maslinovo ulje. Stvarno je lijepo biti sudionikom nečeg ovako posebnog kao što je naša “ka Kultura” i veliko je zadovoljstvo davati! I sve to može nositi lijep i dalekosežan glas o nama.

NE NAMJERAVAMO ODUSTATI

Mladenka i Zvezdana Šimić, zaselak Šimići

Pa pršuta sira, pa bacit na gradele malo, mesa štogo' ribe. Pa počastiti rakijom, vinom. Častiti i prijatelje i namjernike, častiti Slovence, Bošnjake, Čehe, Poljake, Ruse... u ambijentu naše konobe. Među njima se rodilo i novih zaljubljenika u našu "ka Kulturu" i naše Tučepi.

Posebno me veseli što vidim mlade kako se raduju i kulturi i provodu... Očaravajuća moć kulture koja s ambijentom zaseoka čini nepokolebljiv mamac. Čujem se gdje govorim i drugima i sebi: "Ne namjeravamo odustati!"

NEŠTO ŠTO SE IŠČEKUJE

Zoran Mijačica Buco, zaselak Podstup

Smatram da se dolaskom "Ka Kulture", u Tučepima, pa i na cijeloj Makarskoj rivijeri osjetila velika pozitivna promjena. Bilo je pravo osvježanje. Ponajprije jer nam je na velika vrata pokucala umjetnost. Usput, ljudi su se ponovno okrenuli selima, počeli ih čistiti, preuređivati kuće. A i to je postalo nešto što se iščekivalo. U kojem je sad zaseoku, čija kuća će biti najbolja, gdje se može najbolje jesti itd... A bilo je lijepo pobjeći malo od buke u mjestu. Prošlo je dvanaest lijepih godina, a festival je i dalje važan dio naših ljeta radi kulture, ali i gastronomije te druženja.

OSMIJEH S POGLEDON NA MORE

Pet 'čeri Olge i Ivana Pašalića i njihove obitelji, zaselak Podpeč

Zvezdana, Zoja, Zina, Meri, Miranda. Nas pet sestara, pet 'čeri Olge i Ivana Pašalića, pokojnog Ante. Naše obitelji, nas dvadesetak isprepletenih generacija bi sudjelovalo u organizaciji domaćinstva. Ta lipota da smo okruženi kulturom i da možemo sudjelovati gostoprimstvom, ta srića uzajamnosti i sićanje na mater i oca sa slikom odakle smo krenili. Prizivamo ono kad su judi bili više posvećeni jedno drugom. Ka' da su se judi stalno smijali i pivali s pogledon na more... Izgledalo je ko stvarno zadovoljstvo za sve koji su bili! A kuvali smo s vesejen puno toga. Kuvali smo po tučepski i kupus s pamidorima i manistru sa šalšon i incune u tisno i spremali desetak vrsta kolača ...

Na našoj teraci je pokojni Ilija Zovko ija komarče. Puno, puno ih je bilo sa smiješkon.

Unuke naše Meri, Iva i Lara su bile odjevene u nošnju.

Dočekivale su gledatelje, goste. Sve kako bi bili dio onoga šta je bilo, a želimo da je zauvik s nama.

Dolazila je i sestra Zvezdana iz Zadra. Dolazila bi s kolačima i vraćala se sa sjećanjen na djetinstvo.

I sve to nan je napravila "ka Kultura". Skupila jude, skupila lipote i sjećanja.

BOGOM DANA "KA KULTURA"

Pero Šimić Peretin, zaselak Šimići

Moja konoba je, kada se dolazi putem s mora, prva konoba u Šimićima. Budući da je uz sami put, ona je i prvi znak dobrodošlice svim posjetiteljima, u večeri kada se program "ka Kulture" događa u zaseoku Šimićima.

Moram podsjetiti da sam iznimno radostan svako ljeto, evo već dvanaest godina, kada pročitam program događanja "ka Kulture u tučepskin zaseocima". Hvala idejnom ocu - tvorcu ovih kulturnih događanja u Tučepima. Hvala i organizatorima. Treba iznimno mnogo truda, snalažljivosti i ljubavi ugraditi u takav projekt. Mjesec dana, u srcu ljeta, u sedam zaseoka, stvoriti ugođaj kakvim se za sada mogu samo Tučepi pohvaliti.

Kada saznam datum događanja u Šimićima, razmišljam što bih mogao spremati. Tko bi od starih gostiju u to vrijeme mogao biti kod mene na odmoru. Planiram da mi tu večer u Šimićima bude i šira rodbina, kao i prijatelji s Makarskog primorja. Nikada mi nije bilo žao truda što sam ga uložio, kao i zauzetosti cijelu večer i dobar dio noći. Kada je trebalo, i drugi članovi obitelji uključili bi se u pripreme da večer dočekamo što spremnije. Svaka obitelj koja je za tu prigodu otvorila konobu, spremala je i čistila goste, pored onoga što je u programu za tu večer bilo predviđeno, sa svojim izborom hrane. Kao aperitiv nudimo domaće, naše: rakiju, likere, suhe smokve, kumpet, bajame, rogač, grožđe.

Dojmovi gostiju poslije svakog događanja bili su više nego pozitivni. Gosti su hvalili bliskost, jednostavnost u ophođenju, našu otvorenost, ponudu, kao i obiteljski ugođaj. Posebno ih iznenađuje, a nerijetko i začuđuje, da je sve što kušaju, jedu i piju, potpuno besplatno. U svijetu gdje ništa nije besplatno, ovakva događanja nisu uobičajena. Pokušavam im objasniti da je u tradiciji hrvatskog naroda, pa tako i Dalmacije da se gosta časti. Da sama riječ "častiti" znači čast - zadovoljstvo - posvetiti se onome koga prihvaćaš kao dragog gosta.

I što na kraju reći. Radujem se svakom ljetu u kojemu će ponovno "ka Kultura" zasjati u našim tučepskin zaseocima, u kojima nažalost još uvijek dobar dio godine vlada tišina. Tišina zaspalih, pustih kuća, koje čekaju obnovu, a tek malo ožive za vrijeme "jematve" dok ostali dio godine iščekuju ljeto, posjet gostiju i Bogom danu "ka Kulturu".

HVALA SUDIONICIMA OVOG ZAČUDNOG PROJEKTA

Ivan Božek, zaselak Podstup

Bila je to večer ispunjena emocijama, toplinom i zajedništvom publike koja je pričala priču o prvoj večeri „ka Kulture“ u našem malom Podstupu. Prepričavalo se, prisjećalo, komentiralo, baš iz duše i iznad svega uvjerljivo, naglašavajući važnost otvorenih konoba i raznolikosti koju nudimo našim gostima, kao i obnove zapuštenih kuća. Iskazali smo veliko zadovoljstvo što na visokom stupu vihoru očuvanje naših dalmatinskih i hrvatskih baštinskih običaja. Na kraju hvala sudionicima ovog začudnog projekta.

POPIS VLASNIKA KONOBA

Oni su zajedno sa svojim obiteljima otvarali vrata svojih konoba, kuća, duša - od početka "ka Kulture u tučepskin zaseocima"! U "konkurenciji" su svi koji su barem jedanput otvarali u razdoblju 2006. – 2017. Popis je izložen po zaseocima poštujući abecedni redoslijed.

ZASELAK ČOVIĆI

Branko Čović
Lovre Čović
Damir Čović
Ive Čović (pok. Frane)
Marijan Čović (pok. Joze)

Miljenko Čović
Mladen Čović i Josko Čović
Nediljko Čović Meho
Nediljko Čović Sudac
Nediljko Čović (pok. Frane)
Nediljko Čović Kunac i Marinko Čović
Nikola Čović (pok. Andrije)
Stipe Čović (pok. Ante)
Šimun Čović
Zlatko Čović
Žarko Čović
Josko Mustapić
Ivo Rafanelli
Drago Visković

ZASELAK MRAVIČIĆI - ŠEVELJI

Marin Mihaljević
Zorica Mihaljević
Ante Mravičić (Kovačev)
Božidar Mravičić
Dominko Mravičić
Marijan Mravičić Brico
Marijan Mravičić i Ivica Mravičić
Marin Mravičić (pok. Kleme)
Mijo Mravičić (pok.) i Ivo Mravičić
Miljenko Mravičić
Maja Ševelj
Mladen Ševelj
Niko Ševelj
Slavica Ševelj

Vlado Ševelj
Leo Ševelj (pok.)

ZASELAK PODPEĆI

Ado Avdagić
Nikola Čikeš
Hari Dedić
Blažen Grubišić
Nedjeljko Grubišić
Neven Grubišić
Tonči Grubišić
Merica Gujinović
Zina Pašalić
Zoja Kulazo i Ivan Kulazo
Jakov Maras
Josip Mrvelj
Ivo Oklopčić
Goran Oklopčić
Branko Pašalić (pok.) i Anđela Pašalić
Dražen Pašalić (pok.)
Ivan Pašalić (pok. Marka)
Ivan Pašalić Pilan (pok.)
Krsto Pašalić (pok.) i Marko Pašalić
Marko Pašalić (Petrov)
Mijo Pašalić
Petar Pašalić
Tomislav Pašalić
Tonči Pašalić
Vinko Pašalić (pok.)
Liljana Rudelj

Nedjeljko Selak

ZASELAK PODSTUP

Ivan Božek
Edo Despot
Ivo Despot (pok.)
Tatjana Gareljčić i Sandra Čović
Mišo Ivandić
Ognjen Lalić
Dujimir Mijačika (pok. Paške)
Grgo Mijačika (pok. Mladena)
Ivica Mijačika (pok. Vitomira)
Ivo Mijačika (pok. Ante)
Mate Mijačika
Milivoj Mijačika i Šimun Mijačika
Zoran Mijačika Buco
Jure Visković
Josko Visković i Neven Visković
Marko Visković i Ivo Visković

ZASELAK SRIDA SELA

BRBIĆI – LUKETINE
Ante Brbić Snaga (pok.), Dražen Brbić i Stipe Brbić
Ante Brbić (pok. Frane)
Drago Brbić
Mate Brbić
Petar Brbić i Kleme Brbić
Srećko Brbić i Josip Brbić

Stipe Brbić (pok.) i Miroslav Brbić
Zoran Brbić (pok. Ante)
Zvonko Brbić
Krešo Luketina
Mario Luketina
Ivan Ostojčić i Jozo Ostojčić
Siniša Vidić Sinac (pok.), Senka Vidić i Goran Vidić

ZASELAK SRIDA SELA - MOČA

Ivo Bakota
Vera Brigljević
Marijo Bušelić
Mate Bušelić (pok.) i Marin Bušelić
Srđana Bušelić
Šimun Bušelić i Prvenko Bušelić
Petar Čavrak
Jure Erceg
Beba Gaće i Vicko Bušelić
Blaž Karlović
Joze Lalić i Davor Lalić (pok. Mirke)
Ante Leko
Mladen Prgomet
Stipe Prgomet
Vedrana Spajić i Zoran Spajić
Stipe Šarić
Marin Šestić Šesto
Lea Tomić
Ivan Vlado Visković
Ivica Visković

Luka Visković
Marko Visković (pok.) i Stipe Visković
Mladen Visković
Berislav Zekan

ZASELAK ŠIMIĆI

Igor Filipeti
Ante Lalić
Mate Mravičić, Bože Mravičić i Marijan Mravičić
Bariša Šimić
Ante Šimić
Božidar Šimić (pok. Mate)
Božidar Šimić (pok. Marijana)
Ivo Šimić
Joze Šimić Joko
Jure Šimić Vuk
Marijan Šimić
Marin Šimić Gijo
Milivoj Šimić
Miroslav Šimić
Pero Šimić
Radoslav Šimić
Stipe Šimić
Vjekoslav Šimić
Srećko Tomaš i Marino Tomaš

TUČEPSKI BRONZIN

ŠTO JE TO?

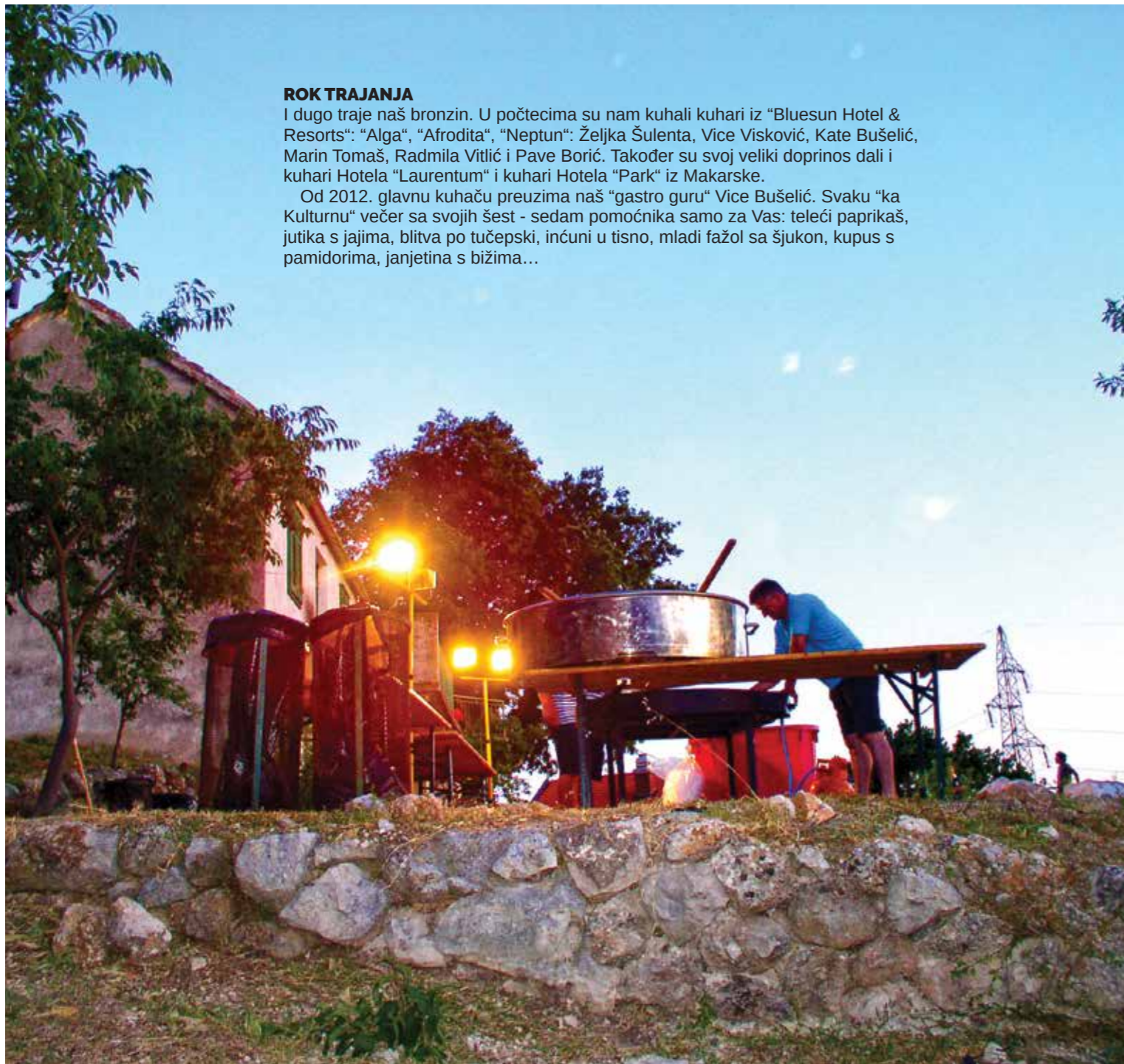
Što je tučepski bronzin? U našem slučaju to je velika posuda (teča) za pripravljanje jela. Kapacitet joj je tristočinjak porcija. Čega? Nekog starog specijaliteta. I ovdje, na teritoriju gastronomije, tiho prizivamo prošlost. Recepti su stari, jednostavni. Rekao bi veliki Tin Ujević: "Jednostavnosti kruha, jednostavnosti vina, jednostavnosti riječi."

I nakon svega umjetničkog što Vam se dogodilo, nakon predstave, koncerta, nakon izložbe, nakon što ste konzumirali poetsko, prozno ili glazbeno predjelo, čeka Vas bronzin. Čekaju Vas i raznorodna pića s naglaskom na vino. A tu su i *lateni pjati* način kako bi još jedanput tiho pokušali prizvati zadovoljstvo prošlih vremena. Onda jedete, a "kKutz klapa" pjeva i pjeva i još više potpomaže ponuđene užitke.

ROK TRAJANJA

I dugo traje naš bronzin. U počecima su nam kuhali kuhari iz "Bluesun Hotel & Resorts": "Alga", "Afrodita", "Neptun": Željka Šulenta, Vice Visković, Kate Bušelić, Marin Tomaš, Radmila Vitlić i Pave Borić. Također su svoj veliki doprinos dali i kuhari Hotela "Laurentum" i kuhari Hotela "Park" iz Makarske.

Od 2012. glavnu kuhaču preuzima naš "gastro guru" Vice Bušelić. Svaku "ka Kulturnu" večer sa svojih šest - sedam pomoćnika samo za Vas: teleći paprikaš, jutika s jajima, blitva po tučepski, incuni u tisno, mladi fažol sa šjukon, kupus s pamidorima, janjetina s bižima...

Tučepski bronzin je i opjevan.
Stihove mu je "skuhao" pjesnik Enes Kišević.

TUČEPSKI BRONZIN

Vici Bušeliću

Pod Biokovom,
u Podstupu,
Vice Bušelić –
priprema svoje umještvo.
Zinulo cmilje, zinula brnistra, zinula metvica,
zinuo kaloper, zinula kadulja.
Namirisali tučepski bronzin
pa se uzmirisali oko Vice.
Stotine se ljudi natiskalo –
što na stolce, što na smokve, što na kamen.
Ima ih na nogama koliko hoćeš.
Oči im na glumcima, a nos kod Vice.
Svima zubi pišaju, ali pažljivo prate
što se na sceni događa.
Pred njima se ne smije pogrešno ni šutjeti
a kamo li glumiti neku veličinu.
Sve su to biokovska djeca.
Sve je njih Biokovo podiglo.
A Biokovo nije seljačka planina,
Biokovo je oku metropola.
Pred Biokovom se i kralju valja uljuditi.

Eno plješću.

Nema zastora. Nema rampe.
Nema kazališnoga mraka.

Svi dišu jednom zauvijek.

PRISJEĆANJE NA TUČEPSKI BRONZIN

PO RECEPTU "ŠEFA" MARINA TOMAŠA: KUPUS S PAMIDORIMA I INČUNIMA

Dakle, ako pripravljate kupus s pamidorima i inčunima s tristotinjak porcija koristite prve navedene količine. Ako imate potrebu za nešto intimnijom atmosferom sastavljenu od četiri osobe, da ne bi bilo zabune, koristite druge navedene količine.

KOLIČINE:

- inčun svježi – 60kg / 0,60kg,
- kupus svježi-raštika – 60 kg / 0,70kg,
- pamidor svježi – 40 kg / 0,50 kg,
- kapula – 15 kg / 0,25 kg,
- češnjak – 2 kg / 0,10 kg,
- sol – 0,80 kg / 0,05 kg,
- papar – 0,80 kg / 0,05 kg,
- ulje maslinovo – 3,5 l / 0,05 l

POSTUPAK:

Na maslinovu ulju prodinstati kapulu i krupno sjeckane pamidore, uz dodatak češnjaka i peršina te ostalih mirodija koje su navedene. U drugu posudu staviti kuhati raštiku (kupus) u slanoj vodi. Skuhani kupus sjediniti sa šašom, koju smo prethodno napravili. U vrelo ulje staviti inčune koje smo prethodno očistili, prevrnuti na drugu stranu, kratko frigati (peći na gradelama) po želji. Poslužiti na tanjuru, kao dekoraciju prelići po rubu tanjura kap po kap maslinova ulja.

U slast!

PIVA KLAPA PO TUČEPSKIN ZASEOCIMA

I tako je u okruženje „ka Kulture“ prizvan još jedan rukavac baštine. Dalmatinska klapa! Njih pet – šest pjevača, odličnih pjevača. Za pojačavanje izvanjskog dojma, kao pripomoć tu pristigne i nešto glazbala tipa gitara, harmonika, mandolina, tamburaški bas...

Dok Vi blagujete uz tučepski bronzin, kao poseban prilog, pjesma! Dostojanstveno Vas pokušavaju dodatno opustiti, zabaviti. Uljepšati druženje, produžiti sjećanje. Poslije klapa „kruži“ po konobama. Među posljednjima napuštaju „lice mjesta“ i zatvaraju jedan komadić ovog našeg kruga.

U početku je to bila Klapa „Stara srdela“. Ugodili su nas u razdoblju - 2008., 2009. i nešto 2010. godine.

Klapa “Stara srdela” najčešće je nastupala u postavi: Marin Žarnić – prvi tenor i gitara; Lovre Čović – drugi tenor; Miro Šarić – bariton; Ante Erceg – bariton i prva mandolina; Miće Zanki – druga mandolina; Milan Jakić – bas i gitara te aranžer svih pjesama i glazbeni voditelj klape.

Oni su nam nudili: starogradske, narodne, varoške, internacionalne, zabavne i druge pjesme u klapskoj obradi.

Od 2010. godine uvodimo još nešto naše. “Utemeljena” je “kKutz klapa”. Za još jedan ozbiljan dio našeg sustava i posebnosti. Dovoljno intimno i dovoljno dostojanstveno. Glavnina programa su bile dalmatinske narodne pjesme. Prostor ugođaja su uljepšavali sljedeći pjevači/svirači: Ante Čobrnić Musa - tenor i harmonika; Edo Visković – bas, mandolin i tamburaški bas; Ivica Šimić – tenor, tamburaški bas i gitara; Marijan Šimić – tenor i harmonika; Tonći Šimić - tenor i gitara; Mišo Mendeš - bariton i harmonika; Josip Visković - bariton i gitara; Mladen Mijačika – tenor, harmonika i gitara; Duje Šimić – tenor, gitara i mandolina; Mario Vulić - bas i mandolina.

Svoje vokalne točke s pjesmama Indexa, Jure Stublića i Pro Arte bi često izvodio Stipe Šimić Bokičev.

I SIMPATIČAN NARAMAK ŠARMA

Po zaseocima, po scenama „ka Kulture“ je stalno šetalo ono nešto što ima miris drukčijeg. Sa svakog mjesta, iz svakog kutka, širila se začudna količina posebnog. Vođenje i najavljivanje programa uvijek je imalo ležernost i boju sukladnu cijelom nazivniku „kKutz“-a.

A što je potrebno posebno istaknuti? Posebno je istaknuti i uzviknuti s nekoliko uskliknika: „Djeca!!!“ Njihovo sudjelovanje kao najavljivača, kao kazivača stihova ili čitatelja prisege je uvijek bilo simpatičan naramak šarma.

A volonteri? Volonteri među nama su uvijek pokrivali veliki, zanačajni, dio vidljivog i nevidljivog.

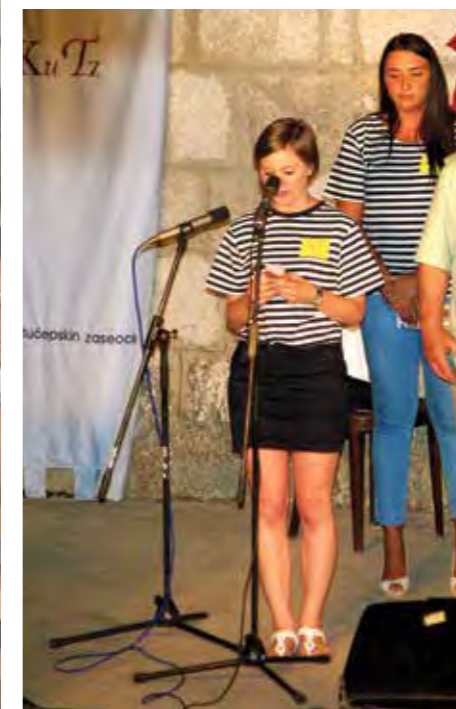
VODITELJI, SUVODITELJI I NAJAVLJIVAČI U VREMENIMA „KA KULTURE“

OPĆENITI VODITELJI

Dakle, u naših dvanaest godina imali smo program rasprostranjen u 71 večer sa 118 događanja. Trebalo je to uvoditi, voditi, najavljivati, usklađivati. Cjelokupnih 70 večeri „ka Kulture“ voditelj je bio Ivica Mijačika. Jednu večer ga je mijenjao Mate Čobrnčić.

SUVODITELJI I NAJAVLJIVAČI

Bilo je tu i suvoditelja i najavljivača. Tako je u nekoliko navrata suvoditeljica bila Karla Brbić, u to vrijeme studentica glume na zagrebačkoj Akademiji dramskih umjetnosti. Antonina Jeličić je, povremeno, 2012. i 2013. bila u lijepom dostojanstvu suvoditeljice. Anđela Šimić je u više navrata vrlo slikovito čitala životopise umjetnika. Ružana Kovač dolazi nam kao stalna i vjerna i uvjerljiva suvoditeljica od 2015. godine.

BESKRAJNA DJEČJA SIMPATICHNOST

Neki od njih još aktivno sudjeluju u organizaciji "kKutz"-a, a neki su na nekom drugom putu. Neki će tek, a možda upravo razlogom "kKutz"-a, krenuti put kulturnih proplana. Činjenica koju će moći izgovarati da su svoje prve recitatorske ili voditeljske korake napravili upravo na pozornicama tučepskih zaselaka. Ta djeca su ostavila dubok trag u posebnosti ovog jedinstvenog kulturološkog svemira podno Biokova. Oni su nam, dječje toplo i s posebnom vrstom šarma, unijeli novu dimenziju "ka Kulture". Njih se slušalo, njihove riječi su se pamtile...

Oni su najavljivali događanja, oni su čitali životopise umjetnika, oni su ti koji su gledatelje na duhovit način upozoravali na osnovne postulate ponašanja na kazališnoj predstavi, izložbi ili koncertu.

Oni su čitali i stihove naših antologijskih pjesnika. Oni su nam prinijeli komadiće začudnosti Vesne Parun, Zvonimira Baloga, Dobriše Cesarića, Dragutina Tadijanovića, Josipa Pupačića, Antuna Branka Šimića, Jure Kaštelana, Drage Ivaniševića, Josipa Severa, Slavka Mihalića... Oni su otvorili mogućnost da nakon svakog poetskog predjela mnogi posjetitelji odu kući bogatiji za malu, a opet tako veliku poetsku spoznaju.

"Ka Kultura" je posebna u širokoj lepezi razloga, a naši najavljivači i kazivači stihova su jedan neodoljivi razlog te posebnosti.

DJECA KAO NAJAVLJIVAČI I KAZIVAČI POEZIJE

Godine 2008. "otvaramo vrata" djeci. Naši prvi najavljiivači su bili Vlado Visković i Fran Nikolić.

Vlado Visković, tada osmogodišnjak, učenik Osnovne škole Tučepi bio je vrlo dostojanstven najavljiivač. Fran Nikolić, od 2008. hrabro je krenuo kao sedmogodišnjak s titulom zagrebačkog prvoškolca. Po baki rođenoj u Podstupu – velikim dijelom Tučepljanin. Optočen širokim spektrom šarma bio je s nama na raznim pozicijama: kao najavljiivač i kazivač stihova - do 2012.

Marijeta Ostojić i vrlo zanimljiva u svojim nastupima i višestruki ukras. U više navrata kazivala stihove i čitala živopise umjetnika.

Matej Mijačika prvi se put penje na pozornicu "ka Kulture" 2009. kao devetogodišnjak. Višestruki je najavljiivač i kazivač stihova. Karakteristike: dojmljiv i vrlo simpatičan!

Tomislav Mravičić, na pozornicu "ka Kulture" prvi se put popeo 2009. kao trinaestogodišnjak. Od onda traje njegovo iznimno karakterno sudioništvo i kao čitača životopisa pjesnika i slikara i kao povremenog suvoditelja. Još je s nama, sada već kao student.

Lucija Mravičić je, u Mravičićima 2009., s izazivanjem velikih simpatija gledatelja, kazivala stihove Vesne Parun. Marina Mendeš je, u zaseoku Podpeč 2009., vrlo dojmljivo govorila stihove Dragutina Tadijanovića.

Marta Bušelić je u zaselak Mravičiće 2009. uvjerljivo prinosila stihove Vesne Parun.

Mislav Mravičić je prvi put nastupio 2009. u "svom" zase-

oku Mravičići. Kazivao je stihove Vesne Parun. Još nam je 2010. godine "donosio" i stihove Josipa Pupačića. I dječacki i zrelo i načinom koji zadovoljava sve potrebe poezije.

Marijan Luketina je 2009 kazivao stihove tučepskih pučkih pjesnika. Prilično dojmljivo s autoritetom podneblja.

Lucija Šimić je također kazivala pjesme tučepskih pučkih pjesnika, strasno prinoseći dubine našeg izvorišta.

Filip Mravičić bio je sudionikom poetskog predjela 2010. u zaseoku Ševeljima, prije koncerta Kemala Montena. Zanimljivo nam je kazivao stihove Josipa Pupačića

Josipa Šimić je na našu "pozornicu" stupila 2010. Prinosila nam je stihove Josipa Severa, Slavka Mihalića, Jure Kaštelana, Antuna Branka Šimića... Bilo je tu i dubine i zanosa i uvjerljivosti.

Lucija Luketina, također nam je kazivala stihove nekoliko

hrvatskih klasika. Događalo se to 2010. godine. Načinom kazivanja kao da je stih svačija navika.

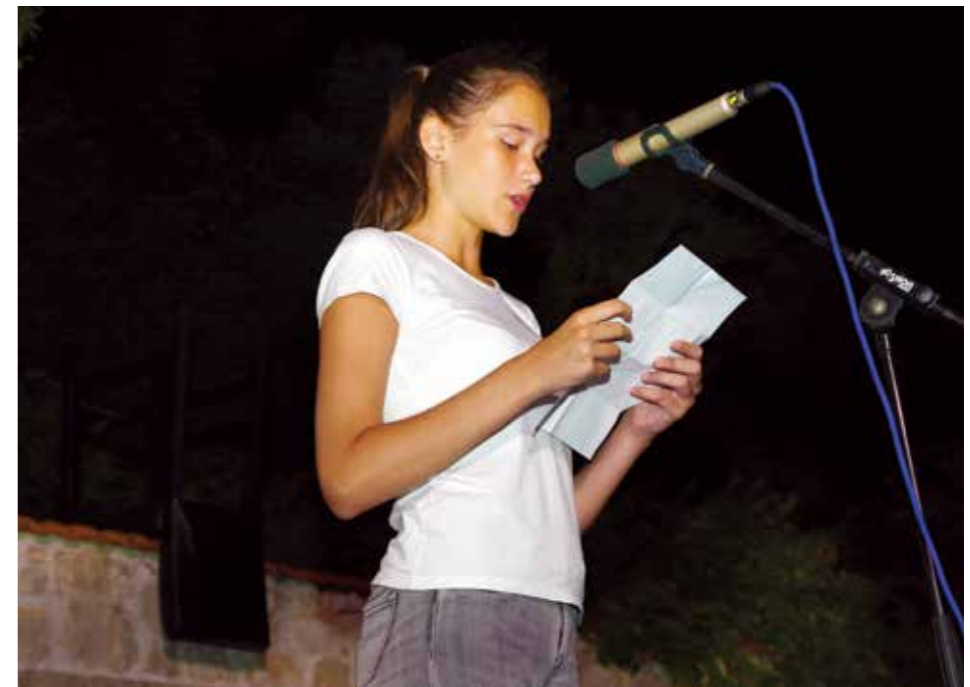
Nora Visković! I ona nam je donijela "komadiće poetskog zanosa" Josipa Severa, Slavka Mihalića, Jure Kaštelana, Antuna Branka Šimića... Stihove je izgovarala i uzvišeno i dojmljivo.

Petra Savanović je, također, s uzvišenim dostojanstvom štitila zanos poezije.

Ružica Čović je 2009. i 2010. kazivala stihove tučepskih pučkih pjesnika kao i mnogih naših klasika poezije. Sve s pravom mjerom i dostojanstvom koje poetski zanos treba.

Vitorio Šimić je 2010. vrlo izražajno čitao stihove Antuna Branka Šimića. Gdje? U zaseoku Šimičićima!

I napomena! U to vrijeme svi su učenici Osnovne škole Tučepi!

I DJECA KA' ČITAČI PRISEGE GLEDATELJA

Šimun Ivančević je bio "najdugovječniji" donositelj prisege gledatelja. Uvijek s hrabrim stavom i autoritetom. Ivan Šimić je u zaseoku „Šimićima“ čitao prisegu gledatelja 2014. godine. Iva Čović je u zaseoku „svog prezimena“ čitala prisegu gledatelja 2015. Mate Bušelić je čitao prisegu gledatelja 2016. u korijenu svoje djedovine. Ilonka Mijačika je čitala prisegu 2017. u zaseoku Čovićima. Tomislav Mravičić, također je, po potrebi „uskakao“ kao čitač prisege gledatelja.

VOLONTERI MEĐU NAMA

TRAJNA NAKANA UMA

Široki dijapazon je naših pomagača. Svašta se tu mora raditi. Pomagati. Sudjelovati. Od reguliranja prometa, raznih scenskih pomaganja. Biti hostesa, dočekivati gledatelje, upoznavati, upozoravati. Biti sudionik tučepskog bronzina pa guliti krumpire, pripremati kapulu i tome slično. Mnogo toga i nevidljivog, velikog u detalju. Prilična je tu količina entuzijazma rijetka u današnjem sebičnom zrcalu svijeta. Priča volontera, tučepске djece, ima poseban miris srca. Mjesto na kojem je sudjelovanje i kreiranje "nemogućeg" trajna nakana uma.

A bili su čvrsto tu:

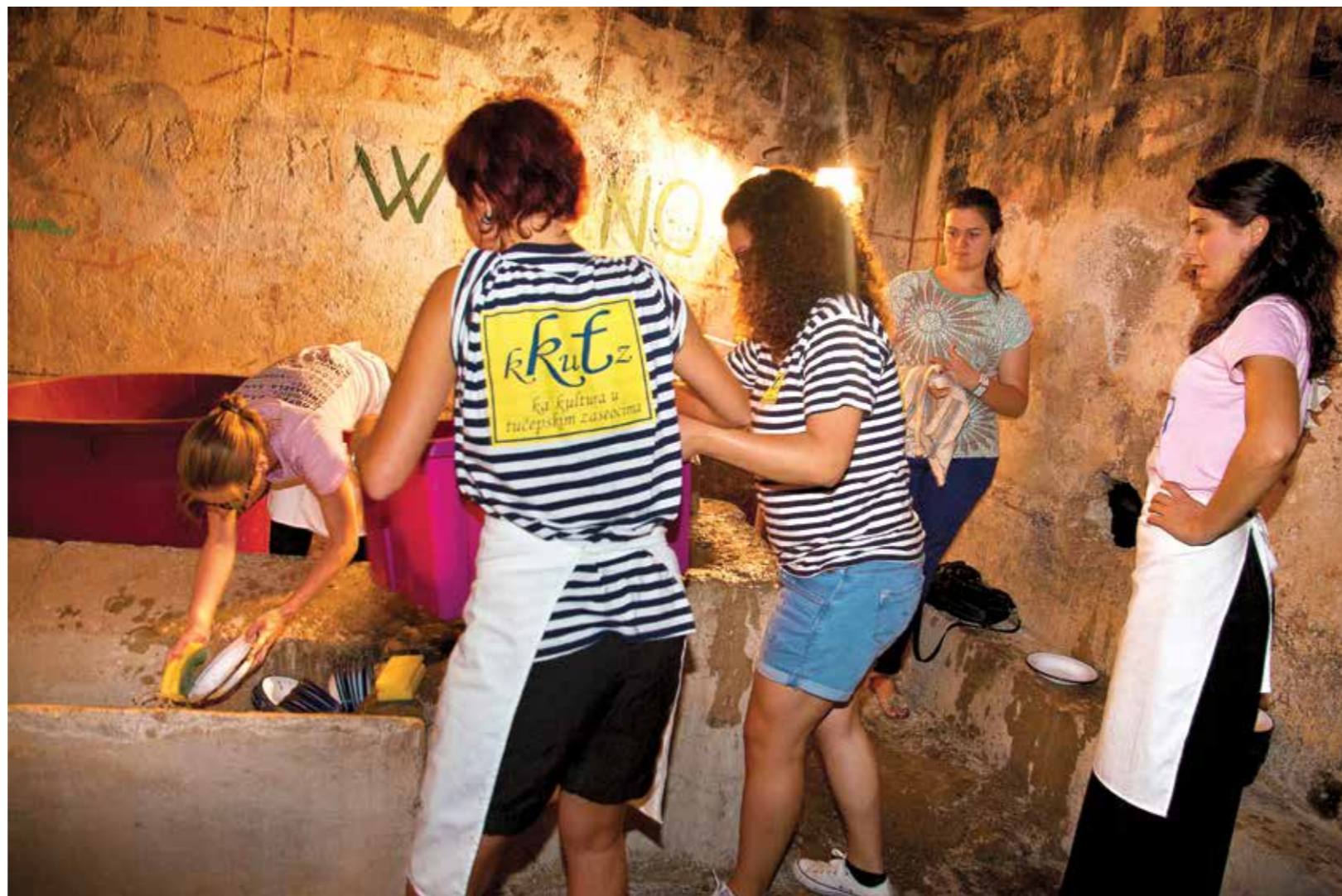
Marin Čović, između mnogih temelja mora biti spomenut i kao temelj volontera. Čedomil Šimić, iz svoje hrabre tišine vukao, između ostalog, i mnogo toga "volonterskog".

Jelena Šimić, dvije je godine precizno i autoritativno "koordinirala" tim dijelom "ka Kulture".

Svoj doprinos u srcu i djelu su dali: Antonija Šimić, Kristina Kondža, Marijana Mravičić, Petra Šimić, Željko Čolić, Marko Maras, Antea Šestić, Gorana Vidić, Antonina Jeličić, Markiša Visković, Marina Visković (pok. Ratko), Marko Visković, Ivana Pavić, Lara Lalić, Marijana Đukanović, Ana Visković, Antea Sunara, Martina Brbić, Sandra Mravičić, Tanja Grubišić, Tomislav Mravičić, Anđela Šimić (Jure), Anđela Šimić (Joze), Marina Visković (Ivo), Ana Ivandić, Danica Mravičić, Marina Mravičić, Ana Videka, Ivo Čobrnić, Dora Mihaljević, Tina Stapić, Ivana Visković, Marino Mateljan, Marina Čović, Ivana Mijačička, Mia Balić, Ivana Tomaš, Leo Osmani, Saša Runko...

Eto, svima na uvid i zahvalu!

TEHNIČKE, “VATROGASNE”, PROMETNE I VREMENSKE OKOLNOSTI

U posebnim uvjetima svakog zaseoka trebalo je posložiti prilično “tehničkih okolnosti” da bi sve izgledalo kao normalno. I scenu je trebalo “izgraditi” i gledalište “montirati” i postaviti rasvjetu i... A da bi cijela okolna struktura bila i čvršća i čišća, oslobođena potencijalnih nezgrapnosti i opasnosti, tu su nam oslonci bili i “tu-čepski vatrogasci” i “odred za mnoge stvari”. A ako se niste sami organizirali za dolazak u zaselak, onda Vam je na raspolaganju bio i naš taxi. Što se tiče “vremenskih okolnosti” tu je uspostavljen najviši stupanj suradnje između umjetnosti, s jedne strane te vjetra i kiše s druge strane...

TEHNIČKE OKOLNOSTI – SCENA I GLEDALIŠTE

Rekli smo, svaki tjedan drugi zaselak. Dakle, što se tiče “tehničkih okolnosti” u svakom zaseoku - gotovo je sve drukčije. Drukčija je “struktura” i drukčije su dimenzije gledališta. Drukčija je mogućnost i drukčija koncepcija scene...

Bilo je tu brojnih zanimljivosti izazvanih “osebujnošću” naših scena i naših gledališta.

Događaj nas vodi u zaselak Čoviće. Predstava Teatra GAVRAN: “Hotel Babilon”. Monodrama. Zašto je dobro da je monodrama? Jer na tom se mjestu može igrati samo monodrama. Moralo se igrati i lijevo i desno, rekli bi - *na dvi vode*. Zašto? Zato što je “frontalno”, ispred scene, bila kuća. Zašto je tu bila kuća? Nije moglo biti drukčije...

Ostajemo u Čovićima. Predstava je “Cinco i Marinko”. Gledalište sat vremena prije početka predstave popunjeno. Dolazi još ljudi. Gdje će sjesti, gdje će se smjestiti? Mogu samo na gomile iza scene. I dvjestotinjak ljudi je sjedilo iza scene i gledalo predstavu “iza leđa”. Pokazalo se da se i tako može!

Dakle, kao što smo rekli, kod nas su scene male. Dva, tri ili četiri puta manje od "normalne" na koju je dotična predstava "navikla". I dalje smo u Čovićima. Ugošćujemo predstavu - "39 stepenica". I u jednom trenutku je potjera za njim. Glumac, Filip Juričić, se mora spašavati bijegom kroz prozor i to pravljenjem koluta. Gdje će doskočiti? U gledalište će doskočiti. Hoćemo li možda "modificirati" tu scenu? Ne! Glumac je odlučio skokom "sletjeti" među gledatelje. I šarmantno i rizično...

Ovaj put je zaselak Šimići. Predstava je "Amateri". Opet je scena manja od standardnih navika predstave. Na bočnoj strani su trebali biti zid i vrata. Zid smo ukinuli iz razloga kako ne bi eliminirali jedan dio gledališta. A vrata? Vrata su čekala sa strane dok nije došlo njihovo vrijeme. U trenutku potrebne scene vrata su donesena na svoje mjesto, odigrala su svoje i opet bila uklonjena...

Zaselak je Mravičići. Tamo nam je scena jedna teraca. I ona je prilično skućena. Ona je, stoga, rođena samo za monodrame. Tamo je Joško Sevo izveo "Govorite li hrvatski?", tamo je Zijah Sokolović izvodio "Cabares cabarei". Tamo je Željko Königsnecht izvodio "Profesore dajte dva", tamo je Boris Svrtan izvodio "Moj Slučaj", Pero Juričić "Ja deda", a Zdenko Jelčić "Veliki odlazak".

A kako teraca nema ogradu, osim teksta, gesta i grimasa, glumac intenzivno mora voditi računa da ne padne s, već spomenute, terace!

Zaselak Podstup. Predstava je "Skupština". Gledatelji "srasli" sa scenom, s glumcima. Neupućenom prolazniku bi malo toga bilo jasno pa bi se mogao i upitati: "A gdje su ovdje glumci?"

Zaselak Podpeč, predstava "Taksimetar". Po dogovoru, ostavljamo minimalno prostora za scenografiju i za igranje. Gledatelja je previše. Popunjavaju i onaj minimalni prostor scene. Zijad Gračić, glumac u predstavi govori: "Nek ljudi sjednu mi ćemo se već snaći!"

NAPOMENA: Tribina i scena se "izgrađuju" od praktikabela dimenzije 1,20 x 1,20 metara. Raspoložemo s 400 plastičnih stolaca.

ZASELAK ČOVIĆI

Scena prekriva "dvoetažnu" gomilu. Moguća kvadratura 6,00 x 4,80 metara.

Gledalište: Tribine su dvije. Jedna na dvije razine zauzima okomiti dio prema sceni dimenzije 4,80 x 3,60 metara. Druga popunjava "rupu" dimenzije 6,00 x 4,80 metara na visini od dva metra. Gledatelji su još i na dvije terace. Gledatelji su još i bočno od scene, a znaju sjediti i na gomilama iza scene.

Kapacitet gledališta 450-500 gledatelja. Možda i više. Mogućnost je postavljanja 360 stolaca (od toga na tribinama 200 stolaca). Preostali stolci su postavljeni ispred scene.

ZASELAK MRAVIČIĆI - ŠEVELJI

Scena je u Mravičićima mala teraca, 4,50 x 3,50 metra. Uglavnom postoji mogućnost igranja monodrama.

Gledalište: Tribina je prilično komplicirana za postavljanje. Zbog velikog pada terena 30% (i bočno 15%) radimo je na tri razine. Dimenzija 7,20 x 5,00 metara.

Kapacitet gledališta tristotinjak gledatelja. Mogućnost postavljanja 230 stolaca (od toga na tribinama 120 stolaca). Ostali gledatelji su smješteni na "gomili" ponad tribine i s bočnih strana scene.

Scena je u Ševeljima dimenzije 4,80 metara x 3,60 metara. Visina scene je 1,40 metara. Ambijent – ispod murve.

Gledalište od 220 katriga kojih je bilo "svugdi" (plus priličan broj na "nogama").

ZASELAK PODPEĆ

Scena: Najveća mogućnost "kvadrature" je 4,80 x 3,60 metara. Zaključak: Prilično skućena.

Gledalište se postavlja u dva "rukavca", odnosno na dvije strane. Jedan dio je u "prizemlju". Drugi je dio na tribini dimenzije 6,00 x 7,20 metara i na tri je razine. Prva razina je na visini od 40 cm, a zadnja završava na 2,5 metra. Teren na kojem se postavlja ima pad od 20%.

Kapacitet gledališta 370 gledatelja. Mogućnost postavljanja 250 stolaca (od toga na tribinama 100 stolaca). Ostatak gledatelja se smjesti po skalinama, krovovima, teracama i "na nogama".

ZASELAK PODSTUP

Scena: Podiže se na 40 centimetara visine. Ne može više jer je poviše krošnja i loza. Dimenzije mogu biti 4,80 x 3,60 metara.

Gledalište: Dvije tribine dimenzija 6,00 x 7,20 metara i 5,00 x 5,00 metara. Prva tribina popunjava "laz" ispred kuće visine 140 centimetara i "finalna" visina iznosi 2,5 metra zbog pada terena. Druga tribina nalazi se desno od pozornice i popunjava "laz" visine 140 centimetara. Kapacitet gledališta približno 400 gledatelja. Mogućnost postavljanja 330 stolaca (od toga na tribinama 220 stolaca). Ostatak gledatelja se smjesti po skalinama, "teracama" ili stoji na svojim nogama.

ZASELAK SRIDA SELA - BRBIĆI

Scena: U početku je to bila teraca dimenzije 5,50 x 3,50 metara. Poslije smo scenu premjestili na praktikabele. Dimenzije 4,80 x 3,60 metara.
Gledalište: Na stolicima "uokolo".
 Kapacitet gledališta 360 sjedećih mjesta i još prilično toga "na nogama".

ZASELAK SRIDA SELA - MOČA

Scena: Najveća! Može dosegnuti dimenzije 8,00 x 6,00 metara. Podignuta je 60 centimetara.
Gledalište: Tribine na dvije razine 7,20 x 4,80 metara, visine 80 i 140 centimetara.
 Kapacitet gledališta šestotinjak gledatelja. Mogućnost postavljanja 400 stolaca (od toga na tribinama 100 stolaca). Preostali stolci su postavljeni ispred scene. Ostali gledatelji su smješteni na na dvije velike terace ili koriste stajaća mjesta.

ZASELAK SRIDA SELA - OBOR LUKETINA

Godine 2006. tu nam se dogodio početak "ka Kulture". Tu je odigrana prva predstava "Poletija grdelin iz žuja". Obor je bio prostor s pravom "živom" kulisom.
Gledalište: Kapacitet tristotinjak gledatelja. 250 stolaca (160 na tribinama). Ostali gledatelji se smještaju po jednoj teraci, na krovu, na sceni i ostalo "na nogama".

ZASELAK ŠIMIĆI

Scena je na teraci Rade Šimića. Mogućnosti su pozornice u dimenzijama 6,00 x 6,00 metara.
Gledalište: Popunjavamo mali "nedostatak" na visinu terace koja služi kao tribina 3,60 x 6,00 metara. Postavlja se još jedna tribina, na kraju terace, po potrebi. Kapacitet je petstotinjak gledatelja. Od toga je 400 mjesta na stolicima. Ostala mjesta su ili stajaća ili se sjedi na skalinama, na balkonu ili na krovu "pečenjare".

ODRED ZA MNOGE STVARI

Oni su gotovo nevidljivi, a ostavljaju razvidan trag. Njih ima podosta i pripadaju "Odredu za mnoge stvari". Od početaka "ka Kulture" njima "upravlja" Goran Bušelić. Oni su Goranovi momci!

Možda se neki gledatelji sjećaju da su sjedili na stolcima. Ti stolci su trebali nekako doći na lice mjesta, u dotični zaselak! A ti, isti, stolci su ubrzo nakon predstave nestali. Jesu li negdje sami otišli? Je li ih netko, možda, ukrao? Ne! Oni su brzom brzinom složeni i postali gotovo nevidljivi!

A trebalo je obaviti i "pripitomljavanje" prostora za dolazak scene i gledališta. Trebalo je i "dati ruke" da se scenografija za predstavu nađe na svom radnom mjestu. I tučepski bronzin je trebalo donijeti. Bilo je neophodno prinijeti i namirnice koje se u bronzinu pretvaraju u jelo.

Onda je jedan dio tog jela bilo potrebno razdijeliti po konobama. A poslije je trebalo i bronzin i tanjure oprati. I cijeli zaselak je trebalo "umiti".

Netko je morao nabaviti i kruh, pršut, sir, vino, napitke i sve to donijeti te rasporediti po konobama. Bili su tu i neki stolovi za čašćenje i bačve za vino... I nitko od njih nije želio doći sam. Sve je trebalo donijeti. Tko je sve to obavljao? "Odred za mnoge stvari"!

Ugođaj s bakljama je vrlo zanimljiv detalj ako baklje netko donese, upali i čuva. Netko je trebao i "razbacati" plakate na zadate pozicije, postaviti pokretna oglasna mjesta, automobilskim razglasom obavijestiti narod "gdje i zašto". Treba regulirati promet, koordinirati ga s policijom i s taxi prijevozom. I oko sustava parkinga netko mora voditi računa. A da zaselak ne bi iznenadio mrak i kontrolu javne

rasvjete je trebalo obaviti.

I hrvatsku zastavu treba upriličiti na svoje mjesto. I dovesti glumce, glazbenike, pjesnike u zaselak. I info pult je trebalo donijeti i osvijetliti i odnijeti. I postaviti ploče s natpisima otvorenih konoba.

Pristojna ekološka svijest traži nazočnost kanti za otpatke. Njih je, također, trebalo donijeti u zaselak. Ljeto je i led uvijek dobro dođe ako ga netko donese.

I još prilično toga vidljivog i manje vidljivog je obavljao "Odred za mnoge stvari".

I sada P.S.

Neke stvari se "dupliraju" jer su ih radili i "tučepski vatrogasci" i "Odred za mnoge stvari". U našem sustavu se poslovi nadopunjuju, usklađuju i dijele. Neki to nazivaju dobrom organizacijom.

TUČEPSKI VATROGASCI

(u izvedbi DVD-a TUČEPI)

Ako je neko grmlje bilo "nestašno" prema postavljanju pozornice, ako neke grane nisu imale "razumijevanja" za postavljanje gledališta naši vatrogasci su rješavali problem u korist umjetnosti.

Imamo mi i jednogvečernje izložbe. Slike treba postaviti po zidovima kuća. A slike svojeglave na zidove neće same. Zato su tu vatrogasci koji pomažu slikama biti izložba. Imamo mi i festivalsku zastavu. A kako bi zastavu bilo nezgodno držati u ruci cijelo vrijeme trajanja festivala zastava treba stup. Taj stup će postaviti vatrogasci.

Da bi zaseoci odisali čistoćom i zdravljem, tu bi ruke dali tučepski vatrogasci. Da bi glumci, glazbenici, slikari, pjesnici došli u zaselak, trebalo ih je prives' iz hotela na lice mjesta. Da bi njih gledali gledatelji i gledateljke je trebalo dovesti do dotičnog zaselka.

Trebalo je automobilskim razglasom obavijestiti ljude. Tko je to radio? Tučepski vatrogasci.

Tko će lijepiti plakate? Između ostalih, tučepski vatrogasci!

Dok nema požara treba provoditi protupožarne mjere.

Popravljali su oni i našu teču, s policijom regulirali promet i još mnogih malih stvari...
Tučepski vatrogasci!

VATROGASCI

(izvor: Wikipedija)

Vatrogasac je osoba koja je uvježbana za gašenje požara, sudjelovanje u provedbi preventivnih mjera zaštite od požara i eksplozija, spašavanja ljudi i imovine ugroženih požarom i eksplozijom, pružanja tehničke pomoći u nezgodama i opasnim situacijama te obavljanja drugih poslova u ekološkim i inim nesrećama.

Vatrogasci se bave vatrogasnom djelatnošću. Vatrogasna djelatnost je sudjelovanje u provedbi preventivnih mjera zaštite od požara i eksplozija, gašenje požara i spašavanje ljudi i imovine ugroženih požarom i eksplozijom, pružanje tehničke pomoći u nezgodama i opasnim situacijama te obavljanje i drugih poslova u nesrećama, ekološkim i inim nesrećama.

TAXI, TAXI!

Kakav je put do nekih zaselaka? To je, zapravo, betonirana ili asfaltirana "težačka" staza. Dakle, put je uzak.

Naglasak je na vrlo, vrlo oprezno mimoilaženje. Pa onda, u nekim zaseocima ima parkirališnih mjesta za deset – petnaest auta. I gotovo! Kako se "privesti"? Naši gledatelji i posjetitelji već imaju razrađene taktike dolaska. Veliki dio "problema" se može riješiti ranijim dolaskom. Onda postoji zgodna mogućnost da te netko dovede. Priličan broj dolazi skuterima i motorima. Neki se znaju, od nešto udaljene točke parkiranja, zaputiti pješke...

A što mi još radimo? Imamo mi i Taxi službu. Tri-četiri taxi kombija. Što oni rade? Za olakšanje dolaska, za eliminiranje gužvi, za lagodniji oblik opuštanja – oni kruže...

Polazna točka: Lučica u Tučepima.

Odredište: Dotični zaselak.

Način vožnje: Kružni sustav.

Vrijeme polaska: Dva sata prije početka naših događanja počinju vožnje i traju do posljednjeg trenutka.

Vrijeme povratka: Po potrebi.

Možete se opustiti, možete uživati u umjetnosti, možete uživati u svemu jer na Vas misli naš Taxi!

UTJECAJ “KA KULTURE” NA VREMENSKE PRILIKE

SURADNJA UMJETNOSTI I METEOROLOGIJE

Kao što znate kod nas je sve na otvorenom i u otvorenoj suradnji s nebom. Stoga slijedi prilično zanimljiv podatak. U deset godina “ka Kulture” dogodila se 71 večer i 119 događanja. I niti jedno, rečeno, događanje nije otkazano. A moglo je tu biti i kiše. Moglo je biti i svakakvog vjetra; upornog juga i nestašne bure.

A kako se tu ponaša umjetnost? Ona je nepokolebljiva, ona se ne da!

I na samom početku, dok još nismo imali intimniji odnos s vremenskim prilikama, kiša je pokušala eliminirati predstavu “Dimnjačar”. Kiša pada i pada. Sat vremena traje ta njezina “razigranost”. Kiša prestaje i petstotinjak gledatelja navire sa svih strana Šimića. Obrisali se stolci i scena. Pobjeđuje njihova strpljivost i eto nam Ljubomira Kerekeša, eto nam kazališta!

Poslije smo intenzivirali utjecaj “ka Kulture” na vremenske prilike. Predstava “Njuške” Teatra Exit pobjeđuje priličnu buru. Zadovoljstvo je bilo vidjeti razdraganu publiku koja je zajedno s glumcima i petero hrabrih “pomagača” u držanju scenografije nadjačalo refule bure.

Kiša! Strašna kiša! Rekli bi, spojilo se nebo sa zemljom. U “netučepskim mjestima” u takvim uvjetima se ne izlazi iz kuće, a kamoli ide na predstavu na otvorenom. I što se dogodilo u zaseoku Šimićima? Dogodilo se to da je kiša stala tri minute prije početka predstave. A gdje su gledatelji? Hoće li ih biti? Hoće li biti ikoga? Oni su tu! Pripravni za gledanje, pripravni na umjetnost. Gledalište krcato. I predstava “Istina” stupa na osušenu scenu.

Jugo pokušava omesti i Mravičiće i Zijaha Sokolovića i njegov “Cabares, cabarei...” Puše. Ometa glas, nosi glumčevu kosu, lupeta zastavom. Ne da se glumac, ne daju se njegove geste, njegov glas, ali se ne daju ni gledatelji, a ne da se ni hrvatska zastava. I što će sada jugo? Mora posustati.

Pa opet bura. Predstava “Škrtičina”. Scenografija prilična: tri velike kuće. Hoće li vjetar razbacati kuće? Neće! Bura će se, kao razumna, sama ukinuti da bi ostavila mjesta umjetnosti.

Dakle, kulturom protiv vremenskih ili drugih nepogoda. Ovaj “kKutz”-ov patent kanimo ponuditi i drugima. Na Maslenički most predlažemo postavljanje tridesetak knjiga poezije. Odgovorno tvrdimo, ni sekunde ne bi bio zatvoren!

P.S. Zapravo, zbog poštivanja istine, jednom smo odgodili događanje. Bio je to koncert Zorice Kondže 2016. godine. Zašto? Zbog tradicionalno dobrih odnosa s burom dopustili smo joj jedanput ozbiljno zapuhati i ostvariti svoja prava. Čisto demokratski i diplomatski!

UMJETNICI U NARUČJU “KA KULTURE”

DOŽIVLJENO UZVRAĆAJU SJEĆANJEM

Oni su glumili u predstavama. Oni su doprinikli u glazbenom dijelu programa. Oni su imali svoje izložbe. Oni su pjesnici i nazočili su i stihovima oplemenjivali “ka Kulturu”. Oni su kao pisci bili sudionici našeg “proznog predjela”. Oni su redatelji predstava koje su pohodile zaseoke. Oni su tu bili svjedocima i kao novinari i kao kazališni i likovni kritičari. Lice mjesta je nosilo priličnu količinu zadovoljstva. I ponešto iznevjeren običaj vremena da siromaši zanos. Svoja sjećanja su upisali u riječi...

RIJETKO JE TO U DANAŠNJEM SVIJETU SRESTI

Vedran Mlikota, glumac

Vrijeme koje je vjerojatno teže od naših pretpostavki. Okoliš koji jedva ima svoje lice. Dobrano zarobljeni. Još više ubrzani. Potrošeni. Neki hrabriji mogli bi postaviti pitanje: Što sad? Pobjeći?! Krhka je zraka bijega. Negdje se skriti? Ništa nije dovoljno daleko. Što je preostalo?“itd.....itd.....itd...

Tako je, dragi moji Tučepljani, braćo moja primorska, pisao vaš “ka Kulturni” Ivica Mijačika tekst za monografiju, u povodu desetih Kazališnih susreta GLUMCI U ZAGVOZDU. Ali on je pjesnik.

Ja neću tako, jer ne znam. Nisam pjesnik. Ali volim poeziju. „Puno, puno je volin“, kako bi rekao Drago, makarski grdelin, koji je iz žuja poletio u dramsku literaturu, zahvaljujući tom istom Mijačiki, koji je evo već dvanaest godina, predvodnik, jedinstvene ljetne kulturne manifestacije u vašim, ali usudio bih se reći i mojim nestvarno lijepim tučepskim zaseocima. Ponekad je neobjašnjivo, a to znam i po sebi, od kuda nekim ljudima energija, vrijeme, volja strpljenje i još puno toga da godinama sizifovski vuku pretovarena kola prepuna ne samo uobičajenih problema vezanih za “projekt”, nego vrlo često kola s dobro stisnutom kočnicom na uzbrdici. A to ni ne treba objašnjavati. Jer tko bi to razumio? Možda samo “braća koja lutaju”, kako bi rekao veliki Tin. Ja, kao “brat koji luta”, apsolutno razumijem i divim se Mijačiki i svima koji mu pomažu i daju podršku, jer bio sam prisutan i vidio sve...i sve je kao i u mom Zagvozdu.

Razdragana domaća čeljad širom otvorenih vrata i širom otvorenog srca, veseli se predstavi, koncertu ili izložbi, veseli se svakom slučajnom i namjernom gostu, jednom riječju veseli se čovjek - čovjeku, kad mu dođe u kuću. A rijetko je to u današnjem svijetu sresti. To su rijetke oaze prave ljudskosti i onog davnog svijeta ljudske jednostavnosti, koja, izgleda, još nije izgubila bitku i poklekla pred okrutnom apartmanizacijom i borbom za novce i turiste.

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: “CINCO I MARINKO” (zaselak Čovići - 2008.) i “ISTINA” (zaselak Šimići - 2014.) te kazivao stihove na KNJIŽEVNOJ VEČERI: Ivica Mijačika i prijatelji: “BIOKOVO OČE O KAMENA” (zaselak Podstup - 2007.).

NEZABILJEŽENI FENOMEN

Zoran Mužić, redatelj

Od prvih dana Peloponeza ljudi Zapada okupljaju se na unaprijed dogovorenim mjestima, u posebne dane, da bi izmijenili iskustva življenja, međusobno jedni s drugima i svi skupa s bogovima. To nazivamo kazalištem i traje preko dvije tisuće i petsto godina. Sve to vrijeme kazalište postoji na različite načine: pleše, pjeva, govori, ili samo pokazuje, služi se svim mogućim tehničkim mogućnostima da bi dublje obuzelo pozornost gledatelja ili, pak ogoljeno do samog izvođača, pročišćava naše misli i osjeća da bi bilo bolje. Sve to postoji, uz pretpostavku, da ljudi žive skupa u zajednici, naselju, selu, špilji, gdje god je to moguće, ali žive neko vrijeme skupa dok zajednički život ne stvori potrebu za kazalištem. Na sunčanoj strani Biokova svjedoci smo jednog drugog fenomena, u svijetu nezabilježenog: kazalište na mjestima gdje se živjelo nekad, a danas više ne, vraća ljude i običaje. U napuštenim zaseocima Tučepi život ponovo vrije zahvaljujući kazalištu. Kamena kolijevka nije zaboravljena, ljudi joj se vraćaju i borave u napuštenim domovima na spomen svima svojim odajući im počast. Kazalište & Kultura time opravdava sebe i iskupljuje nas, čekajući još bolja vremena.

P.S. Zoran Mužić je “svjetski” redateljski rekorder u prvih dvanaest godina “kKutz”-a. Izvedeno mu je šest predstava: “ROGONJE”, “BOG ŽURIM, NAZOVI”, “ŠKRTIČINA”, “U ZAJEDNIČKOM STANU”, “LJUBAV NA PRVI POGLED” i “SHIRLEY VALENTINE”.

NAPOMENA: Tekst pisan poslije “pohoda” “kKutz”-a 2008. godine (predstava “MÜNHHAUSEN” - zaselak Čovići). Nazočio na “ka Kulturni” još nekoliko puta.

ENDEMSKA PODBIOKOVSKA KULTURA – KULTURA U TUČEPSKIM ZASEOCIMA

Boris Svrtan, glumac

To da netko dovede petstotinjak ljudi na nadmorsku visinu od više stotina metara, u krilo Biokova, otvori izložbu pod zvijezdama i prikaže predstavu u stoljetnim kulisama Mravičića s pogledom na more koji oduzima dah, pothvat je ravan osvajanju najviših duhovnih vrhunaca i doživljaj koji se pamti cijeli život. Govoriti Gotovčeve stihove i rečenice u ambijentu skromnom, ali istovremeno onozemaljskom, začaranom i iskonski patetičnom, to je natprirodno iskustvo, koje toliko ulazi u pluća da postaje prava ovisnost. Takav ugođaj, kao mjesto poziva na kazališni susret, može bez pretjerivanja, zamisliti i ostvariti samo iskonski "kazališni mačak", ali prije svega strasni zaljubljenik u zavičaj koji ga je duboko odredio i iz kojeg crpi sve životne i umjetničke snage, a u našem „biokovskom slučaju“ ime mu je Ivica Mijačika. Najbolji odgovor na sve prolazno, banalno i efemerno što nas okružuje je kultura, kao vrelo našeg identiteta. Bez toga bismo davno nestali, kao pojedinci i kao narod. I zato postoje ljudi, kao moj prijatelj Ivica, koji ne odustaju, jer duboko vjeruju u takvu iscjeliteljsku moć kulture i poetskih uzleta duše.

Kad sam prvi put pomislio da želim biti glumac, bilo je to zbog mogućnosti da bez velikih sredstava snagom misli i sugestije prenesem ljude u neke druge svjetove, u svjetove iz mašte koji se, obogaćeni strastima duhovnog putovanja, na čudan način vraćaju u našu stvarnost i definiraju ga, dajući nam novu životnu snagu. Upravo to mi se potvrdilo „na pola moga životnoga puta“ u trenutku dok sam u živoj kamenoj kulisi koja neodoljivo podsjeća na Gotovčevu rodnu kuću, govorio i živio „Moj slučaj“. Trenutak u kojem čudesnom spojem srca i mozga, glumca i publike, nastane kazalište, fizički ne traje dugo, ali ostaje trajno u unutarnjoj memoriji kao peljar kroz budući život. Ljudi koji su došli na predstavu popevši se stotine metara iznad mora, zajednički trud, i oko dodavanja stolaca, i oko predobrih inćuna nakon predstave, prozori malih kuća načičkani glavama, pjesma do kasno u noć, to je prizor koji se ne zaboravlja nikad.

Hvala domaćinima iz Mravičića, hvala mnogobrojnim volonterima, hvala Vici Bušeliću na «tučepskom bronzinu» s tristotinjak porcija "jaja s pamidorima", hvala svim Tučepljanima, a najviše Mijačiki uz želju da nikad ne posustane u luđački upornom mravljem radu za hrvatsku kulturu. Ono što se pamti nisu kvaziumjetničke besmislene reciklaže koje se hrane golemim budžetima osiromašene države, nego ovaj ekstrakt smisla, ljubavi i ljepote, zajednički trud, napor, vedrina i veselje koje nas i našu kulturu jedino može održati, osnažiti i spasiti.

*P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "MOJ SLUČAJ" (zaselak Mravičići – 2013.)
i "MUŠKARCI. HR" (zaselak Čovići – 2017.).*

NAPOMENA: Tekst pisan poslije gostovanja s predstavom "MOJ SLUČAJ"

U ZASEOKU ČOVIĆIMA SE DOGAĐALO ČUDO KULTURE

Toma Podrug, književnik

Zahvaljujući prijatelju, pjesniku i dramskom piscu Ivici Mijačiki upoznao podbiokovski krajolik stiješnjen između Biokova i mora – ta dva velika iskušenja ljudskih duša. Nije čudno što je veliki Tin Ujević živeći djetinjstvo u tom krajoliku svojedobno zabilježio da je upravo u njemu sazorio njegov lirski subjekt. Biokovo i more kao dvije suprotstavljene moći nisu postigle miroljubivu nagodbu između njihovih dobrih i zlih namjera, pa se u tom podbiokovskom krajoliku ljepote događaju i velika životna iskušenja za njihove stanovnike. Posebno za one koji živješe u zaseocima izloženih biokovskome visu i morskome ponoru.

Sada ti zaseoci ostadoše napušteni jer im žitelji sidoše moru, a meni kada ih prvi put posjetih pružiše izniman doživljaj, jer sam boraveći u njima bio nad svim vidicima koji mi darovaše pogled širokih razmjera na morsku pučinu i otoke. S toga sam neomeđenog vidikovca vidio sve strane svijeta i oćutio da su njihovi žitelji priskrbli sebi vlastito samopromatranje veličajući visinu planine i dubinu mora kao dva najpotrebnija uzbuđenja njihovih duša kojima je potreba začu u dubine i uzdići se u visine.

Upravo je tim napuštenim podbiokovskim zaseocima Ivica Mijačika htio vratiti čovjeka, probuditi, učvrstiti i unijeti mu u dušu duh kulture kako bi kao duhovno biće težio visinama i dubinama duha.

Stoga sam s večeri i mojega nastupa u manifestaciji kulture čitajući svoje pjesme pred brojnom publikom, a kasnije slušajući pjevače i gledajući umjetničke slike izložene po zidovima kuća i po konobama ponio doživljaj zaselka Čovići kao mjesta gdje se događalo čudo kulture.

Ta se prostorna napuštenost odjednom toliko ispunila duhom, blizinom i srođenosti čovjeka i tih kamenom sagrađenih kuća da sam oćutio čeznuća za povratkom im onih koji ih napustiše.

P.S. Nastupao u kategoriji POETSKO PREDJELO (zaselak Čovići – 2011.).

TAMO DA PUTUJEM

Siniša Popović, glumac

Veliki dio svog glumačkog puta proveo sam na putu, na turneji, putujući putem za kojeg ponekad ne znaš jesi li ti izabrao njega ili je on izabrao tebe. Gdje me sve taj put nije vodio? Od kanadskih Velikih jezera do Sierra Nevade u Kaliforniji kojoj su vojnici Hernana Cortesa dali ime po otoku iz Montalvova romana, od Velike Jabuke do australskog busha..... Ponegdje ostaviš nešto od sebe, odnekud poneseš nešto sa sobom. Malo je mjesta na kojima uspiješ i dati i uzeti i malo kad si uvjeren da je ono što si dao i ono što si dobio sreća. U ljeto 2008., na turneji s "Rogonjama" Mire Gavrana, a na poziv Ivica Mijačike dospio sam na takvo mjesto, pod najvišu jadransku planinu, pod Biokovo. Onaj koji nije tako putovao da po mjesec ili više dana svake večeri nastupa po improviziranim ljetnim pozornicama, kojeg nisu zatjecala tako nagla svitanja i kojeg nije gonila potreba da unatoč svemu krene dalje, taj nije u stanju razumjeti rutinu putujućeg glumca koji se budi (u hotelu, kombiju ili kabini broda, svejedno) i prvo što čini jest da provjerava raspored, ustanovljava gdje je jučer bio, a gdje danas mora biti i gdje će (ako Bog da) biti sutra. A raspored kaže – Podpeč, u sklopu "kKutz"-a što je skraćenica za manifestaciju "ka Kultura u tučepskin zaseocima". I onda onako umoran i bunovan, ne vjerujući onome što si pročitao opet provjeravaš naziv mjesta i manifestacije pa ti odjednom sine – Mijačika! Znači tu smo! Znači bit će sve organizirano! Znači nemam se oko čega brinuti! Sve polako sjeda na mjesto i odjednom ti postaje jasno zašto ova manifestacija nosi ovako čudan naziv? Zaboga, pa Ivica ju je tako nazvao. Čak ti i ovo mjesto Podpeč zvuči kao da mu je Ivica dao ime. Da, sve će sigurno biti dobro, hoće, hoće..., ali ipak, okrećeš leđa moru, gledaš u Biokovo i pitaš se koji bi od ovih zaselaka koje vidiš mogao biti Podpeč? Nekako si siguran da gore nema

nikakvog malog trga na kojem bi se dalo napraviti pozornicu..., ma, uostalom, čemu briga..., u kakvim smo sve prostorima već nastupali...

Predvečer mi javljaju da nas pred hotelom čeka prijevoz. Silazim. Pred ulazom parkiran crveni vatrogasni kombi, a na njega naslonjen kršni vatrogasac. U koščatoj mu šaci mobitel, a na licu osmijeh. Guguće on nešto svojoj dragoj, a meni namiguje i pokazuje mi rukom da uđem. Odmah za mnom stižu Vlasta i Žarko pa krećemo. Za onih nekoliko kilometara uskog, zavojitog puta priča nam o gašenju sinoćnjeg požara kao o nekoj neznatnoj neprilici, kao da nam ne želi pokvariti ugođaj. Stigosmo. Podpeč. Koliko mnogo ljepote na tako malo mjesta. Nekada napuštene stare kuće obnovljene u kamenu kojeg su slagale ruke djedova, ognjišta koja su zbog nevolje napustili očevi putujući za Ameriku, Australiju, Novi Zeland, sada opet žive i okupljaju sinove. Arhitektura koja zadivljuje jednostavnošću i ljepotom i koja priča priču o nekadašnjem životu težaka. San u kamenu. Sve konobe otvorene, u svakoj pjeva klapa, božanski glasovi paraju podbiokovsku tišinu, širi se miris rakije, vina, pršuta, pečene janjetine, širi se radost. I u svemu tome (oprosti mi Bože) opet rutina profesionalca. Tražim da mi pokažu pozornicu. Mogao bih knjigu napisati o tome gdje sam sve glumio i na kakvim pozornicama. Lope de Vega kaže da su za kazalište dostatne tri daske, dva glumca i jedna strast. Odgovorno tvrdim da sam nastupao na pozornicama koje su bile sastavljene od samo dvije daske! Ova u Podpeču bila je manja. Ako bih napravio nekontroliranu gestu lijevom rukom, postojala je opasnost da ošamarim gledatelja na balkonu kuće s lijeve strane. Na desnoj strani nije bilo te opasnosti, tamo je bila postavljena tribina sa stotinjak sjedala i u prostoru "partera" još nešto manje od dvije stotine. Na tribinama, kao počasni gosti Dina i Davor Borčić. Igrat ću za njih! Predstavu je gledalo (kunu se organizatori, a moja procjena nije manja) oko petsto ljudi. Sjedili su oni po okolnim stablima, zidovima, balkonima, krovovima, a većina ih je stajala. Igrali smo kako smo mogli, trudeći se da ne padnemo s pozornice i uspjeli smo u tome. Ne samo da nismo pali nego smo u toj izvedbi našli više smisla nego na većini glamuroznih premijera. Bio sam tako ispunjen i sretan te večeri. I onda do kasno u noć pod Biokovom, od konobe do konobe, od domaćina do domaćina...Bio sam sretan sve do trenutka kad je trebalo poći dalje, a htio sam ostati. Silno sam htio ostati, sjediti tamo na terasi mog domaćina, pijan od ljepote krša i života u kršu, sjedinjen sa zemljom i nebom, s morem, u okruženju od kojeg sam sazdan, sjedinjen s Biokovom iza mene i morem poda mnom i sa svime što iz njih izlazi, s mjesecom i suncem, s vjetrom i valom, poskokom, sa zvijezdom, pticom, oblakom i svim vilama biokovskim. Kažu da su biokovske vile najljepše od svih. One će me tamo opet dozvati, u taj raj u kamenu, od trave Ive će mi rakiju spraviti, rane će mi vidati, pjevat će mi moje vile na padinama biokovskim, nad obalom mora, nad obalom šumnog mora...

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "ROGONJE" (zaselak Podpeč – 2008.) i "KAKO ŽIVOT" (zaselak Šimići – 2017.).

NAPOMENA: Tekst pisan poslije gostovanja s predstavom "ROGONJE"

KAZALIŠTE JAČE OD GRAVITACIJE

Olga Vujović, kazališna kritičarka

Pro obroncima prijeteće planine Biokova razbacani su zaseoci zajedničkog imena - tučepski zaseoci. Njihovi su žitelji, potjerani potresom šezdesetih godina prošlog stoljeća, sišli na obalu mora i nastanili se u Tučepima. Ljubazna i neumorna sila teža pouzdano je odmagala povratak, pa su kamene kuće i konobe od napuštenih postajale zapuštene. Znao se čuti poneki nostalgичni glas, ali je njegov vlasnik i dalje ostajao na morskoj obali. A onda se pojavio *grdelin!* Naime, krajem srpnja 2006. Teatrin "Grdelin" Ivica Mijačike zaposleo je komadić Sride Sela i u prirodnom ambijentu (postavljanje pozornice najčešće zahtijeva znoj, krv i suze) odigrana je predstava "Poletija grdelin iz Žuja". Od onda "leti" bez predaha svakog ljeta, svakog petka u drugom zaseoku tijekom mjesec i pol dana. Da bi složio odgovarajući program, Mijačika posjećuje zagrebačka kazališta, ne propušta nit' splitsko, nit' šibensko, nit' varaždinsko, nit'..., sjedi na koncertima, zaviruje u slikarske atelijere i otima pjesnicima iz ruku tek otisnute zbirke pjesama – ukratko, luduje. Ne zato što ne bi imao nekog drugog posla, nego zato da od ponuđenog izabere najbolje, najprikladnije za uvjete u kojima će igrati predstava. Ne smije biti prevelik ansambl, niti smije uvijek biti monodrama; ne valja kada je jako ozbiljno niti kada je "bedasto do bola"; scenografiju treba, bez osjetnih izmjena prilagoditi često nevelikom prostoru – dakle, niti gol, niti odjeven. Zahtjevan kakav jest, Mijačika bira predstave i koncerte koji udovoljavaju vrhunskim kriterijima, pa se zna dogoditi da publika ostane začuđena. A on, vjerojatno, misli: "Kada je već zvjezdano nebo nad nama, neka bude i moralni zakon u nama". Pišem tako pozitivno o "kKuTz"-u i Ivici Mijačiki, jer uživam odlaziti u bilo koji od zaselaka i gledati (čak i one već viđene) predstave, budući da su nam ukusi slični i da silno volim tu njegovu energiju. Jer, ne samo da je uz planinu dovukao glumce (njih je lako na svašta nagovoriti!), nego i nekadašnje stanovnike - otvaraju se konobe, pršuti i boce! Kazalište je uspjelo nešto što se činilo nemogućim - barem na kratko vrijeme svladati gravitaciju.

P.S. Nazočila "ka Kulturi" u šest navrata.

SREĆA SEBE U DRUGIMA I DRUGIH U SEBI

Joško Ševo, glumac

Zove Ivica i kaže: "Napiši par rečenica za monografiju. Najviše si od svih glumaca nastupio na "ka Kulturi u tučepskim zaseocima." Nastupio? Je li to pravi, točan izraz? Sjećanja: vraćaju mi se godine, predstave, more publike, noći pod Biokovom i zvijezdama. I moja lica, moje pjesme: Drago, Mate Arpun, Marulić, Šoljan, Ujević, Mijačika. Čista, prava, nehinjena emocija, esencija emocije: stvarno kazalište, stvarni ljudi. Sreća sebe u drugima i drugih u sebi. Pa hladim, uzimam Anića, rječnik. *dio M (gen. jd dijela, nom. mn dijelovi) - ono što je izvađeno iz cjeline, označeno unutar cjeline, element cjeline *idealni term. dio u nekretnini koji se ne može fizički podijeliti. To je to. Ja sam izvađen samo nakratko iz kamena Biokova i iz mora tučepškoga, dalmatinskoga, hrvatskoga. Samo nakratko kako bi uzeo malo zraka pa da se vratim opet rasti, čistiti se, puniti i biti boljim u svakom smislu. Ja sam dio te nekretnine, idealni dio koji se ne može fizički dijeliti. *Dionik M i Ž spol (gen. jd dionika, nom. mn dionici) - onaj koji ima udjela u čemu, sudionik Pa zbrajam Anića i to je to: ja sam dakle element cjeline koji se ne može fizički podijeliti, ja sam sudionik koji ima udjela u "Kulturi u zaseocima". Ne dam svoj dio u "malenim mjestima srca moga", u Biokovu (Bijakovu) Petra Gudelja i Ivice Mijačike, u moru Marulićevom, Pupačićevom i Ujevićevom. Evo me na ljeto opet među svoje.

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA" (zaselak Srida Sela / obor Lučetina – 2006.), "GOVORITE LI HRVATSKI?" (zaselak Mravičići – 2008.), "ŠKRTIČINA" (zaselak Srida Sela / Moča – 2013.) te kazivao stihove na KNJIŽEVNOJ VEČERI: Ivica Mijačika i prijatelji: "BIOKOVO OČE O KAMENA" (zaselak Podstup – 2007.).

O RIJEČIMA, POEZIJI, TRAVI, ŠKURAMA I KUĆAMA...

Miroslav Mićanović, književnik

Ivica Mijačika se javio, nazvao i pozvao me na 10. lito „ka Kulture u tučepskin zaseocima“ i rekao sam naravno i hvala!
– Što i gdje, kamo i kako? – mislio sam. Pitanja i brzi odgovori, gramatika svakodnevice, neprozirna suvremenost, sve nas uvjerava da je vidljivost velika, da su slogani, reklame pouzdani vodiči naše potrošnje i prolaznosti, jer da se sve može prilagoditi postojećem „formatu svijeta“.
Ali sve je slutilo i pozivalo na drukčije. Drugo: trebam čitati vlastite pjesme, odgovoriti nedvosmislenom pozivu „pokosimo travu, opiturajmo škure i zamolimo kuće da ne padnu baren još koju godinu“. Promijenila se ponuda ljeta i počeo sam misliti što s glasom na visini iznad mora, što s vlastitim svijetom ravnice, što je moj „jedini posao“? Može li poezija, odgovoriti zahtjevu vremena, očuvanju i rekonstrukciji života? Je li održivost poezije mjesto opstanka i moći kad već ljudi nisu mogli, kad već djetinjstvo nije znalo, kad su stanovnici promijenili navike i smjer svojih života, kad je glas turizma postao zavodljiva sirena...
Čitao sam poeziju u prostoru koji je zbog riječi, zbog prisutnih muškaraca i žena, koji su slušali i govorili, smijali se i radovali postao događaj. Čitao sam poeziju 400 metara iznad mora, s morem i planinom zajedno. Čitao sam i govorio hvala onomu što želi govoriti o drukčijem i boljem vremenu, o onom što je izgubljeno i nađeno, o prostoru koji na udaljen i presudan način govori o svijetu u kojem živimo, o onome što traži nove riječi za naše ne-mjesto, za naše ne-postojeće ime.
A onda je stigla zima i počeo sam tražiti travu, škure i spašene kuće. Pisao sam pismo Ivici Mijačiki i ponovio hvala. Vjerovao sam da to ima svoj (skriveni) smisao, svoju poeziju, riječi. I tako sasvim spreman čekao vjetar, zimu – što je više nego lijepo, važno i potrebno!

P.S. Nastupao u kategoriji POETSKO PREDJELO (zaselak Podpeč – 2015.).

UMJETNIČKA REVOLUCIJA

Goran Grgić, glumac

Taj čudesni Mijačika je svojom poetskom intuicijom nagovorio sebe, široku paletu umjetnika i ljudi vezanih uz tučepske zaseoke, ali i mnoge druge putnike namjernike, da stvore novi divni život u tom skrivenom kutku naše domovine. Kao da se čekao vizionar koji će svojom energijom kroz kazalište i umjetnost, ali i kroz ljepotu prirode i ljudi tog skrivenog kutka Lijepe Naše, podići svečani zastor i otkriti nama obiteljsko blago u kojem smo svi pozvani blagovati. Pozitivna energija kojom se krenulo u ideju novog života ispod Biokova, u realizaciji je otkrila čudesne pozornice i otvorila je ono najbolje kod svih sudionika te umjetničke revolucije. Moj „Cyrano“ na teraci obitelji Šimić dobio je novu dimenziju. Zaista ima smisla gledajući s te visine, biti prijatelj s mjesecom i beskompromisno voljeti. Dugo se Ivica borio da dovede i našu predstavu „Amateri“. Naslutio je da ta zagrebačka komedija ima snage oživjeti i na ovoj pozornici. I opet pogodio „u sridu“. Treće gostovanje je bilo s predstavom „Muškarci.hr“ u zaseoku Čovićima. I opet se dogodilo nešto začudno.

Siguran sam da ćemo još puno godina hodočastiti ovim krajem i nadam se da ću imati prigodu još koji put pokazati nešto što zavrijeđuje zaigrati na „ka Kulturi u tučepskin zaseocima.“

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: „CYRANO“ (zaselak Šimići - 2013.), „AMATERI“ (zaselak Šimići - 2014.) i „MUŠKARCI.HR“ (zaselak Čovići – 2017.).

MJESTO NA KOJE BJEŽIMO DA SE KROZ UMJETNOST SJETIMO ŽIVOTA

Zijah Sokolović, glumac

U neka davna prošla vremena, pričali su nam u školi na dosadnim časovima istorije, dok smo mi gledali rajšferšlus na leđima učiteljice, kako su ljudi bježali s obala mora u planine. Bježali su od gusara i drugih pustolova koji su ih u svakom organizovanom i slučajnom prolazu pljačkali. Bježali su od oluja i vjetrova i velikih talasa i s visina zaseoka se divili divljoj prirodi. Bježali od morske soli koja im je padala po kosi i zapadala u gaće i krevete. Tamo u planinskim zaseocima su bili neko vrijeme sigurniji i srećniji i mirniji, dok opet ne sidu na obale mora i pregledaju svoje čamce i brodove...

U ova vremena svakojake globalizacije, one lične, kolektivne, narodne, vjerske, političke, bankarske, seksualne i turističke, ljudi opet bježe u planine u one iste zaseoke gdje su bježali njihovi preci, babe i pradjedovi ili narodi za koje ista istorija tvrdi da nisu ni postojali. Ljudi sada bježe, možda i od ukroćenog mora molovima, možda bježe od soli koja se miješa s kanalizacijom. Ali jedino i sigurno i najviše bježe od globalnog turizma kojima vladaju savremeni agencijski gusari i pustolovi profiteri sa svojim hladnim na deset spratova izgrađenim apartmanima, bježe od buke automobila nepropisno parkiranih, od disko klubova i ritma muzike od koje se bubrezi tresu do Božića, od štandova s kineskom robom od koje te hvata histerija kako je sve jeftino i korisno, bježe od pjevača i muzike na hotelskim terasama, bježe od obojenih sladoleda od kojeg pišaš u boji mjesecima, bježe od evropskih i inih turista koji hodaju u gaćama jer su taj dan preplanuli na suncu, bježe od nekulture koja ulazi na oči i uši i usta. Bježe u zaseoke da bi našli malo mira, dok se ne vrate da plate turističku taksu. Bježe KA KULTURI U TUČEPSKIN ZASEOCIMA! Da tamo u miru prirode, s pogledom iznad svih globalizacija, gledaju zalazak tako romantičnog sve opšteg sunca, da tamo u zaseocima pogledaju umjetnost koja im u tišini i miru tiho i uporno govori da ima još jedan oblik života na koji su zaboravili. Bježe da se kroz umjetnost prisjete života. I zato bježe pješke, korak po korak u visine, jer jedino na visinama ima i postoji svaki oblik umjetnosti. Jer tamo u zaseocima, vladaju druga pravila ljudska, tamo se drugačije jede i pije i pjeva i drugačije gledaju žene, i pije vino i jede pršut, jer im je umjetnost vratila i dala izgublenu dimenziju. A vraćaju se tiho, opet korak po korak, sa nezadrživom željom i nadom da će opet biti KA KULTURA U TUČEPSKIN ZASEOCIMA.

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "CABAres, CABArei" (zaselak Mravičići – 2009.), "MEĐUIGRE 0-24" (zaselak Srida Sela / Brbići – 2011.) i "GLUMAC... JE GLUMAC... JE GLUMAC" (zaselak Srida Sela / Brbići – 2012.).

JEDNOM RIJEČJU – LUDILO

Željko Königsnecht, glumac

Gospodine i gospođu Königsnecht, dobrodošli u Tučepi! Pravilno izgovoreno moje prezime, osmijeh na licu Marina Čovića koji nas je dočekaao oko 23.30 sati, iako smo trebali doći oko 19, sve to odmah mi je dalo naslutiti da će to biti ONO... Jedno od ONIH gostovanja koje se glumcu zauvijek ureže u pamćenje. "Sada ste naši gosti i ako želite, prvo ćemo nešto prigristi u "La Stradi", a onda se spremite za dalje." Unatoč svojoj ljubaznosti našeg domaćina, morao sam mu dati košaricu, jer sam nakon manje prometne nezgode, čekanja, kašnjenja itd, bio jedino spreman za mekanu postelju u malom, ugodnom, Hotelu "Laurentum". No, sve što se događalo sljedećeg dana potvrdilo je moj osjećaj od prethodnog dana. Doručak, mala šetnjica i jutarnja kavica u prekrasnim Tučepima, kupanje na plaži do koje dođeš napravivši dva-tri koraka, brčkanje u moru ispod planine koja ti daje dojam da si na Bahama i da će te golemi val – Biokovo, svakog trena poklopiti i procentrifugirati. Ručak, popodnevni odmor, pripreme za predstavu... Glumački raznorazni rituali kojih se praznovjerno držimo na svakom gostovanju... I onda dolazak na "obredno mjesto". Ludilo... Uski put koji vodi u zaselak Čoviće potpuno zakrčen ljudima. Redari - volonteri promet drže pod kontrolom. Ulaz u zaselak pod opsadom. U jednom trenutku sam se zapitao: "Šta je tu osim moje predstave danas i koncert Pink Floyda? Ili gostuje Mišo Kovač?" Ali ništa od toga. Danas se jedino održava predstava. Kazališna predstava. Moja predstava "Aplauz žalosnom varalici". Preko tisuću ljudi došlo je s Makarske rivijere u mali tučepski zaselak Čoviće. Nisu, naravno, svi mogli prisustvovati predstavi, jer mjesta je bilo za "svega" šestotinjak, uz vješto improviziranu pozornicu. Dio gledališta je čak napravljen iznad goleme vrtače i gledatelji koji tamo sjede, bit će na dobitku dodatne doze adrenalina. Domaćini kućica koje okružuju prostor na kojem su pozornica i gledalište, nadmeću se u gostoljubivosti – rakija, vino, pršut i sir, brudet – sve se to dijeli gledateljima, gostima, prijateljima. Oni koji su prijašnjih godina bili prisutni pomažu iznenađenim i šokiranim pridošlicama. Gdje se to još u današnje vrijeme nešto dijeli; DARUJE!!!?? Predstavu igram kao u bunilu, pod dojmom ambijenta i fantastične publike. Na kraju ovacije. Poslije predstave bili smo gosti Marina Čovića i njegovih divnih roditelja. Jednom riječju – ludilo. Bakanalije. Nema što nema. Pjesma do zore. To znam sasvim pouzdano, jer sam doslovce otišao u zoru kad su prvi pijevci počeli kukurikati. Zapravo, došlo mi je da uopće ne odem. Pada dogovor s domaćinima da se vidimo i dogodine. Iskreno se nadam da će nam se želje ostvariti...

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "APLAUZ ŽALOSNOM VARALICI" (zaselak Čovići – 2010.) i "PROFESORE, DAJTE DVA" (zaselak Mravičići – 2012.).

NAPOMENA: Tekst pisan poslije gostovanja s predstavom "APLAUZ ŽALOSNOM VARALICI"

ODUŠEVLENJE, TO JE ZAJEDNIČKI NAZIVNIK

Stjepan Ivanišević, akademski slikar

Kad me je početkom 2010. nazvao Ivica Mijačika to ime mi je negdje zvonilo u uhu, ali o "ka Kulturi u tučepskin zasocima", o čemu je on započeo razgovor, nisam imao pojma. Međutim, on je toliko sugestivno i s danas rijetkim zanosom počeo govoriti o svojoj viziji manifestacije koja svakog petka oživi neki od brojnih, pretežito zapuštenih zaselaka da sam ponesen njegovom energijom odmah pristao sudjelovati u tom "projektu".

On zna zavesti čovjeka, uvući ga u svoju priču, u svoj plan, viziju, ideju. I kad sam na prvu rekao da izložbi slika na otvorenom, navečer nakon razgovora počeo sam se pitati čemu izložba na nekoliko sati, čemu sve to pakiranje, vožnja, postavljanje slika na vanjske zidove kuća, mahom urušenih iz kojih rastu smokve...

Ima li to smisla? Ima!

To je sigurno jedna od onih izložbi koju ću pamtiti cijeli život. U jednom neobičnom, predivnom, ambijentu i s toliko posjetitelja, rijetko gdje vam se može dogoditi. Ne znam kada sam na otvorenju neke izložbe imao toliko ljudi kao te večeri u Čovićima. Zamislite tisuću ljudi na otvorenju izložbe, puno mladosti, osvjetljene slike na starim kamenim zidovima. Strmi uski put, polusrušene kuće, neke obnovljene. Tamni masiv Biokova iza leđa, dolje negdje more koje se ne vidi, ali se osjeća. Poslije predstava, sve puno dobre energije, otvoreno i pozitivno, a bez nepotrebnog elitizma, a opet nekako baš elitno. Jer sav je prostor bio oslikan sveukupnim okolišem, divotom te prirode i radošću ljudi koji su se slili uskim uličicama, na taracama, konobama, gumnima i dvorištima kuća.

Sve živi, sve je neopterećeno, svi su ljubazni. Čista rijetkost.

Od tada svakog ljeta redovito petkom dolazim u tučepske zaseoke, kvalitetne predstave, susreti s glumcima, glazbenicima, slikarima pa žiteljima, susreti i poznanstva nakon kojih kasno noću ispunjen vozim prema Splitu, doma. Svake godine nekog povezem, prijatelje ili studente koji dolaze na praksu kod moje supruge. Oduševljenje, to je zajednički nazivnik. Da, treba u cijelu priču uložiti puno energije, ali tko zna Mijačiku sve mu je jasno. On je dobar primjer dobre prakse, čovjek koji pokreće stvari. I dobro je što takvih još ima.

P.S. Sudjelovao u kategoriji JEDNOVEČERNJE IZLOŽBE (zaselak Čovići – 2010.).

POZORNICA I GLEDALIŠTE, PRAVI GRADITELJSKI POTHVAT

Vilim Matula, glumac

U vrlo bogatom iskustvu igranja *Münhhausena* u brojnim prigodama kod nas i vani, posebno mjesto ima izvedba u tučepskom zaseoku Čovićima 9. kolovoza 2008. u okviru "kKutz-a". Ivica Mijačika, čovjek koji je osmislio čitav projekt i neumoran je njegov ostvaritelj, doveo nas je u Čoviće u rano ljetno poslijepodne, kako bi nas upoznao s prostorom za igru. Pozornica i gledalište bili su pravi graditeljski pothvat. Između starih kamenih kuća, gomila i smokava postaviti tribinu metalnu i drvenu tražilo je izniman entuzijazam što je majstorstvo Mijačikina tehničkog tima. Preko pet stotina ljudi, i staro i mlado, domaće i strano, ispunilo je tu večer tribine i brojne platforme, uključujući i stube i balkone obližnjih kuća. Publika je pulsirala u snažnoj zajedničkoj emociji kojoj je izvedba *Münhhausena* bila dobar povod za okupljanje, ali koja se prije svega temeljila na snažnoj volji ljudi da svoju djedovinu otmu propadanju i zaboravu. Poslije predstave uslijedila je nezaboravna noć u predivnim konobama uz pršut, sir i vino. Uz pjesmu i prvorazredni crni rižot. Sve je bilo, uistinu, nezaboravno.

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "MÜNHHAUSEN" (zaselak Čovići – 2008.) i "AMATERI" (zaselak Šimići – 2012.).

NAPOMENA: Tekst pisan poslije gostovanja s predstavom "MÜNHHAUSEN"

U zaseoku Šimićima 10. kolovoza 2007. na teraci Rade Šimića trebala se izvesti predstava "DIMNJAČAR" u izvedbi Ljubomira Kerekeša. Pozornica, rasvjeta, četiri stotine „katriga“ za gledatelje, desetak otvorenih konoba za post-kazališno druženje, sve je bilo spremno. Ali bila je spremna i kiša. I što sad? Kiša pada i pada. Ljudi se razišli, a ona i dalje pada. Nakon sat i pol vremena kiša je, na našu zamolbu, ipak stala. I što sad? Gdje su gledatelji? Evo ih natrag! Osušili "katrige" i kazalište je moglo početi. Tada je Ljubomir Kerekeš rekao: Nevjerojatno! – da bi 2010. napisao...

OSTATI RAVNODUŠAN? NEMOGUĆE!!!

Ljubomir Kerekeš, glumac

Kako zbog...

ljudi otvorena srca i duše,
Biokova što prisluškuje, šapće
i s glumcem se nadvikuje,

proloma kiše što i suzu radosnicu briše,
publike i pozornice na vrhu Tučepi
zbog koje srce glumca preskače
i od uzbuđenja djetinjasto lupa.

Mora što u daljini Biokovu namiguje
i pljeska kojim publika na trenutak
nad prirodom likuje

... ostati ravnodušan?
Nemoguće!!!

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "DIMNJAČAR" (zaselak Šimići – 2007.), "SKUPŠTINA" (zaselak Podstup – 2010.) i „LJUBAF“ (zaselak Čovići - 2016.).

UŽIVAO SAM NA TOM ČUDESNO MJESTU

Ivica Prtenjača, književnik

Nije mi bilo lako krenuti put Tučepi, njegovih zaselaka na nastup i to prije Arsena i Matije Dedića. Razloga je, naravno više – program u kojem sam trebao nastupiti zvao se *Poetsko predjelo*. Znači nešto maleno, za pod zub, a moja vaga kaže sasvim drugačije. Također, čitati pjesme prije starijeg i mlađeg Dedića nije malena niti laka stvar. Strah me je bilo da će me publika otjerati pomidorima i pokvarenim jajima, pa što tu taj smeta, dajte nam Arsena... i tako. Ali, kako se se datum približavao, uporni i dragi Ivica Mijačika, alfa i omega ove sjajne manifestacije, pomalo me je opuštao i hrabrio. I eto me, u magičnom Podstupu, pred valjda tisuću ljudi, ispod murve, sa svojim pjesmama u rukama. Uživao sam na tom čudesnom mjestu, među tim dobrim i dragim domaćinima. Zahvaljujem od srca, i ako bude prigode, opet ću rado doći.

P.S. Nastupao u kategoriji POETSKO PREDJELO (zaselak Podstup – 2011.).

A TI VILO SAMO ZOVNI...

Rene Medvešek, glumac

grao sam ili na razne druge načine sudjelovao u predstavama na otvorenom, ali s veseljem moram priznati da se niti jedno od tih iskustava ne može usporediti s nastupom u Podpeći. Nikad bliže nebu i nikad tako ponad mora – u ozračju koje sve vrijeme igre kao da priziva neka izgubljena sjećanja na iskonsku svečanost i obrednost kazališnog susreta. A uz to i glumit na kantunu za dvije ulice punih katruga istovremeno! S divnom publikom nalijevo i nadesno i onakvim loncem koji djelo krasi glumac punog srca i masnih brkova može jedino preporučiti se vili Biokova: ako što god ureba – a ti vilo samo zovni.....

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "KONTRABAS" (zaselak Podpeć – 2012.).

ČUDESNO! NEOPISIVO!

Mila Elegović, glumica

Kao glumica puno putujem. Nema te rupice u Hrvatskoj gdje moja glumačka štikla nije gazila. Ali ono što mi priredi moj ljudi prijatelj Vedran Mlikota uvijek me iznenadi iznova. Upoznao me s čudnim čovjekom, šarmantnog izgleda i meni egzotičnog prezimena koji stvara kazalište na visokoj stijeni. Tučepi, zaseoci. Čudesno! Jedva se popnete do gore. Čak i kombi trpi avanturu uspinjanja. Neki još čudniji ljudi nude vam topli kruh po putu i govore: "Mala, nek te sveti Ante čuva!" Pa zalazak sunca. Neopisivo! Iza vas, leđa vam čuva ta planina, a ispred vas su ljudi koji žele predstavu. Pa Mijačika drži govor. Iz svake riječi izbija neka ljubav i strast za sveee... Noć. Predstava čudesna pa druženje i hrana. Smijeh, ljubav. Mali zaseoci, hvala! Tisuću fotografija na **mms**. Šaljem ih svima jer želim da gledaju što i ja. Tako lijepo. Hvala!

P.S. Nastupala u kategoriji PREDSTAVE: "ISTINA" (zaselak Šimići – 2014.).

IZNIMAN PROJEKT

Zdenko Jelčić, glumac

○vo ljeto sam sudjelovao u, po svemu, iznimnom projektu. Naime, pozvao me prijatelj Ivica Mijačika, u Tučepi, da u okviru "ka Kulture u tučepskim zaseocima", izvedem predstavu: "Veliki odlazak". U zaseoku Mravičićima, u pola Biokova, ponad Tučepi. Posljednje mjesto u kojem bi se očekivala elitna kultura i Thomas Bernhard, kojem ni Beč nije bio dovoljno svjetski ni dovoljno elitan. Baš na tom mjestu sam izveo svoju dosad najdražu i najbolju predstavu pred najboljom publikom na svijetu. A glumio sam u; Zagrebu, Dubrovniku, Splitu, Rijeci, Beogradu, Novom Sadu, Ljubljani, Wrocławu, Varšavi, Zurichu i Berlinu, ali takve ljepote i takve publike nikad ne doživjeh.

U pola Biokova, među seoskim kućama Mravičića, na teraci stare kuće, s pogledom na more i otoke, smjestilo se tristotinjak ljudi, na stolice, u improviziranom gledalištu između smokava, šipaka i košćela. Tučepljani, Makarani, i mnogi drugi. Čestiti, kršni, lijepi. Na kraju veliki aplauz i čašćenje u konobama Mravičića. Tko to nije doživio, taj ne zna što je kultura.

Ovaj grandiozan projekt gospodina Mijačike i njegovih prijatelja zaslužuje svaku podršku i pohvalu. Spojiti prirodne ljepote predivnog Biokova s kulturnim vrijednostima Hrvatske je epohalna ideja. Oživiti naša prelijepa, davno napuštena i zapuštena sela, našu antiku, vrhunskim predstavama to mogu samo Bogom i domoljubljem nadahnuti ljudi.

Budućnost ovog kraja je u vrhunskom turizmu i proizvodnji vrhunskih domaćih proizvoda za takav turizam, uz vrhunske kulturne proizvode.

Kad bi se ovoj ideji priključili: Gradac, Podgora, Živogošće, Igrane, Baška Voda, Brela i ostala mjesta u Makarskom primorju, Biokovo bi vrlo brzo sličilo na Provansu u Francuskoj i bilo bi isto tako privlačno za turiste, ako ne i privlačnije.

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "VELIKI ODLAZAK" (zaselak Mravičići - 2015.).

NEPROCJENJIVA JE TO VRIJEDNOST

Zijad Gračić, glumac

Ako se hoće i žele prepoznati toliko traženi novi sadržaji u turističkoj ponudi, a posebno na kulturološkoj mapi onoga što je prezentirano ovog ljeta, a i prethodnih nekoliko, onda su to čudesne glazbene, poetske, likovne i kazališne večeri u starim dvorima ispod Biokova koje organizira, i sa svojim vrijednim timom realizira, književnik Ivica Mijačika. Nepochjenjiva je to vrijednost, ne samo za ovaj dio Dalmacije nego, za cijelu obalu od Brijuna do Dubrovnika koju bezrezervno, ne da treba podržati nego treba zaštititi i poticati na svaki mogući način.

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA" (zaselak Srida Sela / obor Luketina – 2006.), "U ZAJEDNIČKOM STANU" (zaselak Podpeč – 2014.), "LJUBAV NA PRVI POGLED" (zaselak Čovici – 2015.) i „TAKSIMETAR“ (zaselak Podpeč – 2017.).

OVO JE NEŠTO NAJLJEPŠE ŠTO SE MOGLO DOGODITI MALIM ZASEOCIMA IZNAD TUČEPI

Ksenija Pajić, glumica

Kultura u tučepskim zaseocima prava je poslastica ljetne ljepote krajobraza. Oživiti prelijepo zaseoke na originalan način, pun simbioze sjećanja na neka davna vremena i suvremenog turističkog istraživanja. U prirodnom hramu kamene zvučnosti glumačka riječ ili glazbeni instrument kao da su dar bogova i milozvučje za dušu i tijelo. Ima trenutaka kada se umjetnost doima velikim pobjednikom. Ovo je nešto najljepše što se moglo dogoditi malim zaseocima iznad Tučepi! Bravo organizaciji! Ostajte nam zdravi i živi.

P.S. Nastupala u kategoriji PREDSTAVE: "U ZAJEDNIČKOM STANU" (zaselak Podpeč – 2014.) i „SHIRLEY VALENTINE“ (zaselak Mravičići – 2016.).

TRENUTAK KOJI SE NE ZABORAVLJA

Pero Juričić, glumac

Usvome glumačkom životu glumio sam na raznim pozornicama. Velikim i malim, svjetski poznatim: London, Caracas, Kopenhagen, Prag, Moskva, Montreal – pred nekoliko tisuća gledatelja, ali da nisam igrao u ovim „brdima“ iznad Tučepi koja sam ploveći brodom gledao sa strahopoštovanjem misleći da osim sjećanja i napuštenih kuća nema ničega, ne bih osjetio čaroliju. A u tim brdima igrati pred 400-500 razdraganih gledatelja pa poslije udisati, zajedno s publikom, još mnoga zadovoljstva. Da to nisam doživio, bio bih siromašniji ne samo za kazališni već i životni trenutak koji se nikad ne zaboravlja.

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "BOG ŽURIM, NAZOVI" (zaselak Šimići - 2011.) i "JA, DEDA" (zaselak Mravičići – 2014.).

DA JE NEMA, "KA KULTURU U TUČEPSKIN ZASEOCIMA" TREBALO BI IZMISLITI

Marko Torjanac, glumac

Poseban šarm "Ka kulture u tučepskin zaseocima" ogleda se i u ambijentu i u publici i u cijelom zbivanju prije, za vrijeme, poslije i oko predstave. Spoj tradicionalnog i modernog na moderan način. Gotovo kao da smo se u srednjem vijeku mi glumci dotepli do zaseoka gdje se skupe ljudi odsvakud kako bi vidjeli čudo kazališta koje doista iz današnje perspektive postaje čudo koje se odvija među ruševnim ili manje ruševnim kućama, stablima i zelenilom natkrito Biokovom koje pruža zaštitu. Publika koja živo komunicira sa sadržajem, uzbuđena kao i glumci, jer svaka nova predstava u svakom neobičnom, specifičnom prostoru donosi nešto neizvjesno, jedinstveno, neponovljivo... Otuda osjećaj svečanosti prije svake izvedbe, a i posebnog gušta i opuštanja nakon izvedbi gdje se glumci i publika združe poneseni gostoprimstvom koje mnogi zaseoci poslije predstave pužaju... Poseban doživljaj... Da je nema, "ka Kulturu u tučepskin zaseocima" trebalo bi izmisliti! Ivice, svaka čast na jedinstvenoj ideji i dvanaestogodišnjoj upornosti kojom kao nekad glumci svoja kola, ti danas vučeš glavninu događanja na svojim leđima. Sudbina istinskih umjetnika, čini se, uvijek je približno ista! Ali zato svijet i ide naprijed!

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "RITINA ŠKOLA" (zaselak Čovići – 2014.).

LJEPOTA NA VISINI

Nenad Marasović, likovni umjetnik

U sred vrućeg ljeta te 2012. godine postavio sam svoju izložbu u zaseoku Šimićima visoko, na putu prema Biokovu. Dragi prijatelj Ivica Mijačika pozvao me na tu feštu kulture gdje se prožimaju teatar, književnost, glazba i likovna umjetnost i ljudi (što domaći – što gosti). O samom mjestu manifestacije gotovo da i nisam imao nikakvu predodžbu, osim neku intuiciju da bi to moglo biti zanimljivo i dobro. I doista, kad sam stigao u Šimiće, shvatio sam da se je sve poklopilo. Ja kao otočanin s praporijeklom iz Poljičke Republike, izrastao iz ovog kamena i makije jadranskog bazena, moje slike koje pričaju o moru, kamenu i suncu, i atmosfera tučepskih zaselaka. Slike smo postavili po zidovima stoljetnih kuća. Radovi osvijetljeni jakim reflektorima doimali su se kao dio ambijenta. Kao da su platna došla konačno u svoj autentični okoliš. Upravo otvoreni prostor davao je mojoj izložbi začudan kontekst. Ljudi su se slobodno kretali oko kuće na kojoj su bili radovi. Komentirali su, prilazili mi, "živili" s radovima. Činilo mi se da smo nekom čarolijom, tu gore u miru i ljepoti starih zaselaka, odvojeni od vreve ljetne noći koja je tutnjila dolje ispod nas. Osim što je ova fešta kulture svojim odabirom mjesta, predstava i izložbi puna umjetničkog šarma moram naglasiti da je sve bilo i besprijekorno organizirano.

P.S. Sudjelovao u kategoriji JEDNOVEČERNJE IZLOŽBE (zaselak Šimići – 2012.).

GOTOVO PROMETEJSKI POSAD

Mladen Čutura, glumac i profesor

Kada kazališna riječ, likovna izložba ili glazbeni događaj postane sastavni dio ponude turističkog mjesta, to je hvalevrijedan posao. Kada se to događa ponad Tučepi, u malim zaseocima, onda je to puno više nego dio turističke ponude. Ovdje zajedno kao da pjevaju kamen i drača, maslina i smilje jer se kulturna baština na najbolji mogući način sjedinila sa suvremenošću kulturnog izraza. Pročišćenje je to osjećaja ponosa i ljepote, žala za starim i ushićenja novim, oduševljenja onim što nam je tako blizu, a tako daleko.

Gotovo prometejski posao u teškim vremenima! Bravo organizaciji, samo nam nemojte posustati jer znamo koliko truda stoji iza toga.

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: "U ZAJEDNIČKOM STANU" (zaselak Podpeč – 2014.).

Nazočio kao producent s predstavama: "LJUBAV NA PRVI POGLED" (zaselak Čovići – 2015.) i "SHIRLEY VALENTINE" (zaselak Mravičići – 2016.).

ŠTO JE MOTOVUNSKI FESTIVAL ZA FILM, TO JE "KKUTZ" ZA KAZALIŠTE

Jelena Hadži - Manev, glumica

Hvala Vam što ste našli mjesta za "Ludens teatar" u sklopu manifestacije "ka Kultura u tučepskin zaseocima". Nastup u Čovićima bio je uistinu nezaboravno kazališno iskustvo. Što je Motovunski filmski festival za film, to je "kKutz" za kazalište. Dovodi glumca nadohvat ruke gledatelju, bez prave rampe i četvrtog zida, u prostoru koji glumi nameće neposrednost i spontanost.

Publika je bila svuda oko nas... naprijed, ispod, iza leđa... dogodila se neka prava kazališna magija gdje gledatelj nije zaštićen u mraku partera pa malo čačka uho, gleda na sat i potihom kašljuca, nego uistinu cijela publika i glumci dišu kao jedno biće. Iz sekunde u sekundu prisutni su u svakom trenutku. A to je ono najbolje u kazalištu, zar ne? Gostoljubivost domaćina poslije predstave, brojne konobe pune srdačnih nasmiješenih lica i neviđeni specijaliteti. Kamenjar i vinogradi i najbolji višnjevac koji sam u životu pila... nemam što za reći nego od srca, ali i potpuno sebično, poželjeti razvoj turizma u Čovićima kako bih mogla navratiti na ta divna imanja i u privatnom aranžmanu. Velika hvala i puno uspjeha i dobrih predstava i u nadolazećim godinama!

P.S. Nastupala u kategoriji PREDSTAVE: "39 STEPENICA" (zaselak Čovići - 2011.).

HRABRA I PAMETNA, ROMANTIČNA I VRIJEDNA SCENA KULTURE

Marina Baričević, likovna kritičarka

Pojmovno sveobuhvatnu, a sažetu definiciju KULTURE nije lako izreći, ali zato lako je kulturu prepoznati.

Ista misaona igra vrijedi i za pojam ZASEOK. Bez osobite tradicije ili duhovne pripreme domaćina, koji se savio u zemljopisni zapećak, iskazuje emocije za kulturno stvaralaštvo i civilizacijsku sliku svijeta. Stoga zaseoci između mora i Biokova, na suroj hridi vidikovca nova su, hrabra i pametna, romantična i vrijedna scena kulture; ugošćuju ti zaseoci tradicije i tišine kazališne predstave, likovne izložbe, koncerte, pjesničke večeri... ponosno se hvale susretima vlastitog nasljeđa...

SRIDA SELA, PODPEĆ, ČOVIĆI, MRAVIČIĆI, ŠEVELJI, ŠIMIĆI, PODSTUP... "zanemareni" na zemljopisnim kartama pronose u svojim nazivima prezimena djedova, obnavljajući se evokacijom nacionalne posebnosti, kojom se oduvijek mjerila kultura.

P.S. Sudjelovala u kategoriji JEDNOVEČERNJE IZLOŽBE kao "predstavljач" izložbe akademske slikarice SANJE SRZIĆ (zaselak Podpeć – 2009.).

LJUDI KULTUROM OČITUJU SVOJ BORAVK NA ZEMLJI

Tomislav Jozić, glazbenik i umjetnički voditelj SINGRLICA

Nije li bolje da ono što je staro, a lijepo "izvučemo", podsjetimo i predstavimo današnjici nego da uz dužno poštovanje i divljenje spremimo na odar zaborava? Autorski pristup „Singrlica“, u obradbi i izvođenju izvornih tradicijskih napjeva, nadahnut je tradicijskim nasljeđem. Na svojim koncertima po zemlji i inozemstvu, ansambl je doživio mnogo prekrasnih trenutaka, međutim jedan nastup ostaje nam u nezaboravnom sjećanju. U malom dalmatinskome mjestu Tučepi ili još točnije u zaseocima ponad njega, jedna divna ideja, rad, marljivost i predanost, pretvorili su taj kraj, ljeti, u pravi rudnik zlata. Zlatom se ovdje smatra riječ, stih, pjesma, slika, gluma. Jer o tome se ovdje radi. Ljeti tu odzvanjaju najdivniji stihovi, pjevaju se najljepše pjesme, izlažu vrijedni slikarski radovi, izvode najbolje kazališne predstave. I to sve na vrljetima Biokova, ljepšem licu stvarnosti. Na takvom mjestu održali smo koncert pred prepunim improviziranim tribinama, s tehničkom podrškom kakvom bi se zadovoljile i neke koncertne dvorane, s pogledom na modro more okićeno purpurnim nebom. Doživljaj kako za publiku, isto i za izvođače, vrijedan divljenja. Jednom riječju, čitav taj događaj u tučepskim zaseocima je umjetnost - nešto čime ljudi ostavljaju svoju sliku boravka na Zemlji.

P.S. Sudjelovao u kategoriji KONCERTI (Ženski vokalni ansambl SINGRLICE, zaselak Podstup – 2009.).

ZALJUBLJENA U "KA KULTURU"

Sanja Srzić, akademska slikarica

Što kad te neko nazove i pita želiš li izložbu na jednu večer u nekom zaseoku ispod planine. Puno pitanja stvori se u glavi. Kako slike obisit? Kakva je rasvjeta? Koliko ljudi tamo opće dolazi? I ono najvažnije, zar naslikat čitav ciklus i izložiti slike na nekoliko sati?

Trajalo je to moje promišljanje koji trenutak, a zatim su svi upitnici nestali. Pa naravno da želim! Zar može bit lipše "galerije" od kamenih zidova negdi između Biokova i mora.

Tad još nisan znala s koliko srca i uma Ivica Mijačika i "ekipa" vode svoj "kKutz". Nisan znala da su čarobjaci, svi skupa; Ivica, tučepska mladost koja nesebično pomaže, Vice s bronzinon, domaćini u konobama ...

Drago mi je da san i ja, izlažući u Podpeču 14. kolovoza 2009., postala dio te čarolije.

Kroz tu izložbu dogodile su mi se dve lipe stvari. Kao prvo doživljaj izlaganja u jedinstvenom ambijentu. Nisan se mogla odlučit za samo jedan zid. Slike su bile iza svakog kantuna, a publika potaknuta na otkrivanje... Ono drugo, nije trajalo samo jednu večer. Postala sam trajni zaljubljenik u "ka Kulturu".

Predstave, izložbe, koncerti, poezija u Podpeču, Mravičićima, Šimićima, Čovićima, Ševeljima, Podstupu i Sridi Sela imaju jednu drugu dimenziju, neusporedivu i nenadmašivu... Vitar koji ljuđa kulise, poneka kap litnje kiše, pozornice improvizirane na malin teracama, publika stisnuta na katrigama, zidićima, skalama, čak i žamor iz konoba koji ponekad zasmeta... a naravno i neizostavna prisega gledatelja i pogledi u nebo obasjano imaginarnim vatrometon.

Zato se veselin litu jer znan da me čeka nova "ka Kultura u tučepskin zaseocima".

P.S. Sudjelovala u kategoriji JEDNOVEČERNJE IZLOŽBE (zaselak Podpeč – 2009.).

DOSTOJANSTVO KULTURNOG DOGAĐAJA

Darko Rundek, glazbenik

Tučepski su se zaseoci pokazali kao pravo malo čudo sasvim nadomak turističkog naselja uz more koje poznajemo kao Tučepi.

Stare kuće, divlje raslinje u koje su urasle one napuštene, miris zemlje i ljubazni, jednostavni i velikodušni domaćini bili su za nas otkriće.

Večer koncerta se pretvorila u pravu feštu, narodno veselje, ali ne gubeći pritom dostojanstvo kulturnog događaja.

Zahvalni smo na pozivu u tu kulturnu senzaciju i nadamo se doći još koji put.

P.S. Nastupao u kategoriji KONCERTI: RUNDEK CARGO TRIO (zaselak Podstup – 2014.).

“KA KULTURA” JE VEĆ ODAVNO PRERASLA U INSTITUCIJU

Roman Šušković Stipanović, umjetnički voditelj Kazališta Teatroman, Zagreb

Dolazio sam u Tučepi dosta ljeta: Šimići, Podpeč, Mravičići, Čovići, Srida Sela. Od kad sam došao prve godine pa sve do danas ne mogu reći što me više fascinira: gledatelji, pozornice, organizacija, domaćini konoba... „Ja Vam ne znam objasniti zašto, ali znam da su sve te predstave, izložbe i koncerti jako, jako važni“ - rekao mi je vlasnik konobe, inače priučeni stolar, u kojoj sam čekao početak predstave.

Prve dvije-tri godine možda se to i moglo nazivati kulturološkim i sociološkim čudom, ali ne može to tako bez greške dvanaest godina funkcionirati na entuzijazmu i šarmu. Nema šanse! Te Tučepi su već odavno prerasli u instituciju. Oni prevoze taksijima, imaju dežurne policajce i vatrogasce, hostese, tehniku... U gledalištu je svake godine više ljudi nego stolaca.

Ono što nije i ne može biti isplanirano su ljudi: srdačni domaćini i širokih osmijeha te oduševljeni gledatelji i umjetnici.

P.S. Nastupao u kategoriji PREDSTAVE: “MUŠKARCI SU S MARSA, ŽENE SU S VENERE” (zaselak Čovići – 2013.).

Nazočio u više navrata kao producent s predstavama: **“MÜNHHAUSEN”** (zaselak Čovići – 2008.), **“POVIJEST MOJE GLUPOSTI”** (zaselak Srida Sela / Brbići – 2009.), **“JA, TATA”** (zaselak Podpeč – 2013.) i **“JA, DEDA”** (zaselak Mravičići – 2014.)

SRETNI SIZIF IZ TUČEPI

Luko Paljetak, književnik

Zanosno ostvarivši svoju strastvenu zamisao o kulturi u tučepskim zaseocima začetnik njen Ivica Mijačika našao je zapravo odgovor na pitanje što ga Satir i nama ondašnjim i nama sadašnjim postavlja u Prologu Držićeve komedije *Skup* uzvikujući: „Gdje su vile od planina? Gdje su satiri od gora zelenijeh? Gdje su vijenci, ruže, hladenci i Kupido s lukom i strijelami?“ Ako gdje ima vila, onda ih ima pod vrhovima vrljednog Biokova. Treba poći k njima. Ne čekati da one dođu k nama dolje, gdje će ih otjerati prekomjerna buka naša današnja, zasjajajuća naša svjetlost bahata i neprestana naša jurnjava za ciljevima do kojih brže dođu kornjače, nego zečevi, puževi brže, nego *bajkeri*. Treba poći onamo gdje nas one uzimlju, posvajaju i očaravaju, ali i uzvraćaju nam i dušom svojom, i svojim izmisljivim tijelom.

Zna se gdje vile borave: visoko gore na planinskim vrhuncima, ili pod njima, ondje gdje ih dodiruju zvijezde, gdje ih uspavljuje dah opojnih gorskih trava, smilja, kadulje i rose; ondje gdje im vjetar donosi šapate drevnih Silenovih pjesama, ondje gdje rastu perunike, ne samo u čast njihova vrhovnoga planinskog gospodara, nego i zato da od njih i od inog cvitja razlikoga vijenca mogu plesati i stavljati ih u kose koje im vijore na ljetnom povjetarcu. Ne može se njima doći tek onako. Treba im nešto i donijeti, dati im nešto za uzdarje, iz riznice srca i zaklade duše, pružiti im nešto riječju i šutnjom, i glazbom i plesom, i stihom i razgovorom, da ih to zavede, da ih to očara, da sve bude kao što je bilo.

Tako Ivica Mijačika i čini. Okuplja ljude koji to mogu, hoće i znaju. A one i njemu i njima vilinski uzvrate i uzvraćaju, radosno s najljepšom vilom među njima govoreći i u versih pjevajući, idući samo njima znanim planinskim stazama „gdi toli slavici ljuveno spjevaju, / reg bi da Danici razgovor taj daju, / a miriše gore ružicom odsvuda, / putniku umora ter ni čut ni truda...“

Nije to lako učiniti, dovesti sve to gore u te urvine. Težak je to zadatak, sizifovski posao. Mijačika ga tako i radi. Svoju zlatnu kulturnu gromadu valja on svakog ljeta uzbrdo, do na vrh planine, na rečena mjesta. Onda na trenutak odahne, sve dok se ona opet ne otkotrlja moru. On je opet pogura k vrhu, radosno pritom brišući znoj srca svoga i čela, smatrajući taj posao božanskim darom, a ne kaznom, „taj napor jednog tijela napregnut da podigne golemi kamen, da ga kotrlja i uzgura uz strminu, već stotinu puta prijedenu“ kako piše Albert Camus, osjećajući zatim onu jedinstvenu radost, zadovoljstvo i sreću dosegnutog cilja. Sizif tada „promatra kamen kako se za nekoliko trenutaka spušta prema nižem svijetu odakle ga opet treba uzgurati do vrha.“ Sretan je to trenutak, „čas svijesti“. Sizif tada „iznad je svoje sudbine, jači je od svog kamena.“ Sretno ti bilo Sizife – Ivice! Sva tvoja gusta radost je tu. A tu smo i mi. I radi planine, i radi vile koja nam, zauzvrat, poje: „Ja ću vam vila dat darove tej sada / nam ne biste pitat umjeli nikada.“ Sretno ti bilo Sizife – Mijačika!

P.S. Nastupao u kategoriji POETSKO PREDJELO (zaselak Podpeč – 2016.) i kao “predstavljач” poezije **Tonka Maroevića** (zaselak Podstup – 2017.).

NAPOMENA: Tekst pisan poslije nastupa u zaselku Podpeč.

IMATE JOŠ JEDNOG ISKRENOG SLJEDBENIKA

Igor Brešan, kantautor i publicist

Koliko ste se puta zapleli u apsurdno vječnog pitanja; kako zaustaviti kotač povijesti? Ili barem raznježili s uzdahom, a sve u nastojanju da se oduprete neumitnosti vremena? Zaista, kako prizvati neke sretnije godine, one bezbrižnog odrastanja i neobvezujuće mladosti? Vrijeme kad nije sve bilo ovako komplicirano i porubljeno materijalnim. Da, da, kao danas kad domaća besjeda gubi smisao u sudaru s elektronskim frazemima i otuđenosti on-line komunikacije? Doba kada se sve činilo čedno lijepim, jednostavnim, izvornim i utoliko veličanstvenim, pa i u svoj toj škrtosti i okrutnosti egzistencije. Kako kamenjar nadrediti asfaltu? Vrijeme se, jasno, ne može zaustaviti! Tek teatar, ta savršena simulacija života i zbilje može donekle zaigrati na kartu dojma. I izbežumiti one senzibilizirane kreativnim činom, ali i isprovocirati na trenutak svjedoke nekom drugom stvarnošću. Otkriti jedan nepoznati svijet što se skriva pod koprenom prašine i velom mističnih predanja. Život kojemu smo spremni povjerovati zahvaljujući čeprkanju po artefaktima zapletenim u bršljanu i sugestijama ambijentalnog teatra. Umjetnost srećom može čuda! U tučepskin se zaselcima dvanaest godina unatrag zapravo dogodilo čudo, dakako ne ono međugorsko s tisuću sumnji, koliko prizvalo stvaran život na negdašnja ognjišta.

Kultura jest oružje, svjetlo, no tek u junaka. Makar se na nju svi deklarativno pozivamo, u nju malo tko vjeruje, napose u ovim egzistencijalno poniznim vremenima. Postoje, istina, individue koje uspješno prkose sumnjičavcima, nametnutom, uvjerenje u uspjeh vlastita poslanja i misije koja nastoji revalorizirati tradicijske vrijednosti i revitalizirati prostore nemarom okarakterizirane kao nepristupačne i nedostojne života. A je li baš tako, zar se trebalo baš tako dogoditi?

Može li Ivica Mijačika i pokret „ka kultura u tučepskin zaseocima“ vratiti životu već izgubljeno? Ako ne drugo barem prodramati našu savjest koliko su migracijske stranputice isprovocirane turističkom pohlepom uništile dušu domaćeg čovjeka, težaka, zar je sramota izustiti? Hoće li David Copperfield ovdašnji, simpatičnim i nepretencioznim festivalom revalorizirati ili preciznije reinkarnirati tradicijsko i običajno? Skeptici i defetisti već su davno na koljenima... Volonteri i oni osviješteni imate još jednog iskrenog sljedbenika.

P.S. Sudjelovao u kategoriji **JEDNOVEČERNJE IZLOŽBE** kao "predstavljач" dvije izložbe: akademski slikar: **RATKO JANJIĆ JOBO** (zaselak Mravičići - 2013.) i izložba akademski slikar: **MARTIN BORODAČ** (zaselak - Podstup 2016.).

PRAVI KREATIVNI PRISTUP

Nije problem u tomu da svijet upozna vrijednost naše kulturne baštine, nego da mi te vrijednosti sami osvijestimo.

Vlado Sunko, dirigent i skladatelj, umjetnički voditelj Gradskog zbora "Brodosplit"

Gradski zbor 'Brodosplit' je trebao nastupiti u okviru 12. "ka Kulture u tučepskin zaseocima". Predsjednik Zbora gospodin Mladen Velat i ja dolazimo na „razgledavanje prostora“. Domaćin nam je umjetnički direktor Ivica Mijačika. Zaselak je Podstup. Zanimljiv, slikovit, mediteranski. Međutim, na planiranom mjestu koncerta prostora je bilo tek toliko da se nekako ugura Zbor. A gdje će biti gledalište? Gdje će sjediti ljudi..? Ivica nas, s „nevjerojatnom lakoćom“, uvjerava u svoja rješenja. Ipak odlazimo s dozom nepovjerenja.

I eto nas, stigli na koncert! Kad ono, dogodilo se čudo. Prostor je proširen, postavljeno je začudno montažno gledalište te je omogućeno mnogim ljudima da uživaju u ovom prekrasnom prirodnom i starinskom ambijentu s pogledom na more i otoke. Poseban je užitak bilo pjevati na kvalitetnim i dobro postavljenim praktikablama s dobrim ozvučenjem. Svaka čast organizatoru na ideji i na izvrsnoj realizaciji. Spojiti ove vrijedne zaštićene spomenike naše baštine s izvedbama vrhunskih umjetnika u ozračju ljepote prirode, a s obzirom na nepristupačnost terena, je veliki pothvat.

Imati jasnu viziju, želju za općim dobrom, vjeru u svoj projekt kulturnog objedinjavanja starog i novog stvarajući novu vrijednost, i na kraju hrabrost za podnijeti mogući neuspjeh, je primjer pravog načina kreativnog pristupa, koji bi drugi trebali slijediti. Ovaj prostor i ovi baštinski rariteti predstavljaju ono najvrjednije, naše korijene kojih se nažalost neki stide, jer ih ogoljuju pred svijetom kojemu se toliko trude svidjeti. Nije problem u tomu da svijet upozna vrijednost naše kulturne baštine, nego da mi te vrijednosti sami osvijestimo.

P.S. Nastupao u kategoriji **KONCERTI: Gradski zbor "Brodosplit"** (zaselak - Podstup 2017.).

ZMAJ OD ČOVJEKA

Gordan Nuhanović, književnik

N aoko stasit i moćan, Mijačkin terenac ipak je teško uzdisao uspinjući se puteljkom na Biokovo. A gore, u zaseoku Šimićima – pozornica zamalo veća od mjesta. U mislima sam vidio prorijeđeno gledalište, plaćenike iz organizacije i mještane - dragovoljce koji glume publiku. Petnaest minuta uoči početka buknila je gužva. Nije mi bilo jasno otkuda sad toliki ljubitelji kulture i kojim su to „kozjim stazicama“ pristigli na ovu udaljenu točku prema Biokovu. Mijačika se samo smijuljio...

Nisam si utvarao da su zbog mene drastično promijenili nadmorsku visinu; te sam večeri bio serviran kao prozno predjelo izvanrednoj predstavi "SHAKESpeare na EXit". Bio je to ujedno i dan otvorenih vrata svih konoba i garaža u Šimićima, ali naša turneja, kako to već i biva, zapela je na prvoj postaji, kod jednog dragog i nesebičnog domaćina, ljubitelja kulture. Od te nadrealne večeri puno mi je toga ostalo u sjećanju: bijelo vino, crno vino i tako dalje. A dobro pamtim i Mijačiku kako mi priča o svojim simpatičnim "avanturama" igrajući u Nogometnom klubu "Zmaj" iz Makarske. Poslije, dok smo vješto izbjegavali smrt na uskoj cesti prema Tučepima, cijelo vrijeme mi se po glavi motala jedna misao: Kakav zmaj od čovjeka, taj Ivica Mijačika...

P.S. Nastupao u kategoriji PROZNO PREDJELO (zaselak Šimići - 2016.)

NIJE LAKO POBJEĆI OD OVE LJEPOTE

Enes Kišević, pjesnik i glumac

N ajbolje ti je nogom doći ovamo, ako te noge dobro služe. Čim se popneš pod Biokovo, u tučepske zaseoke, vidjet ćeš što još vidio nisi. Bit će ti i noge bolje, i srce, i narav. Sve će te boleštine proći. Najednom će ti biti drago što si živ. Ako si nekoga dolje u ravnici povrijedio, sutra ćeš ga zagrliti i reći mu: "Oprosti mi, molim te."

Eto, tako na čovjeka utječe ova ljepota.

Ta dolje u ravnici, i dan je sirotinja, a ovdje je sve nekako uzvišeno: na zemlji si, a čutiš se kao izvanzemaljac.

Osjećaš se tako sigurnim i zaštićenim da smrt tvoja nema kod tebe što tražiti. Možeš joj slobodno reći: Iš, smrti! Ne bilo te nikomu.

Ma kakva svilena svjetlost gradskih kazališta, kakav pljesak iz rukavica, kakve puste daske koje život znače! Ovdje kamen život znači čim ljudi stanu na nj.

Nitko ne gleda more, nitko ne gleda zvijezde, sve su oči na glumcima.

P.S. Nastupao u kategoriji POETSKO PREDJELO (zaselak Podstup - 2014.).

NAPUŠTENI RAJSKI ZASELCI

Stjepan Šešelj, književnik

Kraj će Ljetu Gospodnjemu 2017-omu i mi okupljeni u ovom carstvu hrvatske slobode - u *Hrvatskomu slovu* - predstavljamo knjigu pjesama Ivica Mijačike *Voda, usta čempresa!* Nakladnik knjige je Hrvatska kulturna zaklada – Hrvatsko slovo, koji se raduju svomu 43. pjevu u nizu *Djela hrvatskih književnika*. Ivici pripadaju čestitke i zahvale. *Tih je bio ulog./Leđa zadovoljna./ povijena./Mrav nije tražio zahvalu./Samo nježan/doseg uspomene/da svi ugošćeni/i dalje/sučelice/mogu.* (*Zahvala*, iz zbirke *Voda, usta čempresa.*) I još jednu mu imam reći, a koju Mijačika iščekuje *proć* tri godišta. A bilo je u *'no lito 2014.*, u tučepskom zaselku Mravičići, uvrh Biokova, pod nama more i općina tučepska. Kakve li ljepote! To treba vidjeti, doživjeti. Biti tamo, 1. kolovoza 2014., *poetskim predjelom*, i to treba okušati, u svjetnoj redateljskoj zamisli hrvatskoga pastijera Ivica Mijačike, gdje kultura oživljuje na najljepši način, okuplja stare i mlade, domaćine i goste sa svih strana i dovodi ih u napuštena sela (a, mili Bože, zašto, zašto?!), uvrh Biokova. I shvatiš: Tučepi nisu ni predivne plaže, gdje sam provodio jedno lijepo ljeto, ni naši pređi što obezglaviše Sernissimi dužda Petra Kandiana/Pietra Candiana, bez ovih napuštenih rajskih zaselaka. I tu Ivici Mijačiki hvala na zamisli i na ostvarenju. Dođite u Tučepe i vidite ih s visina biokovskih. I reći ćete im, hvala!

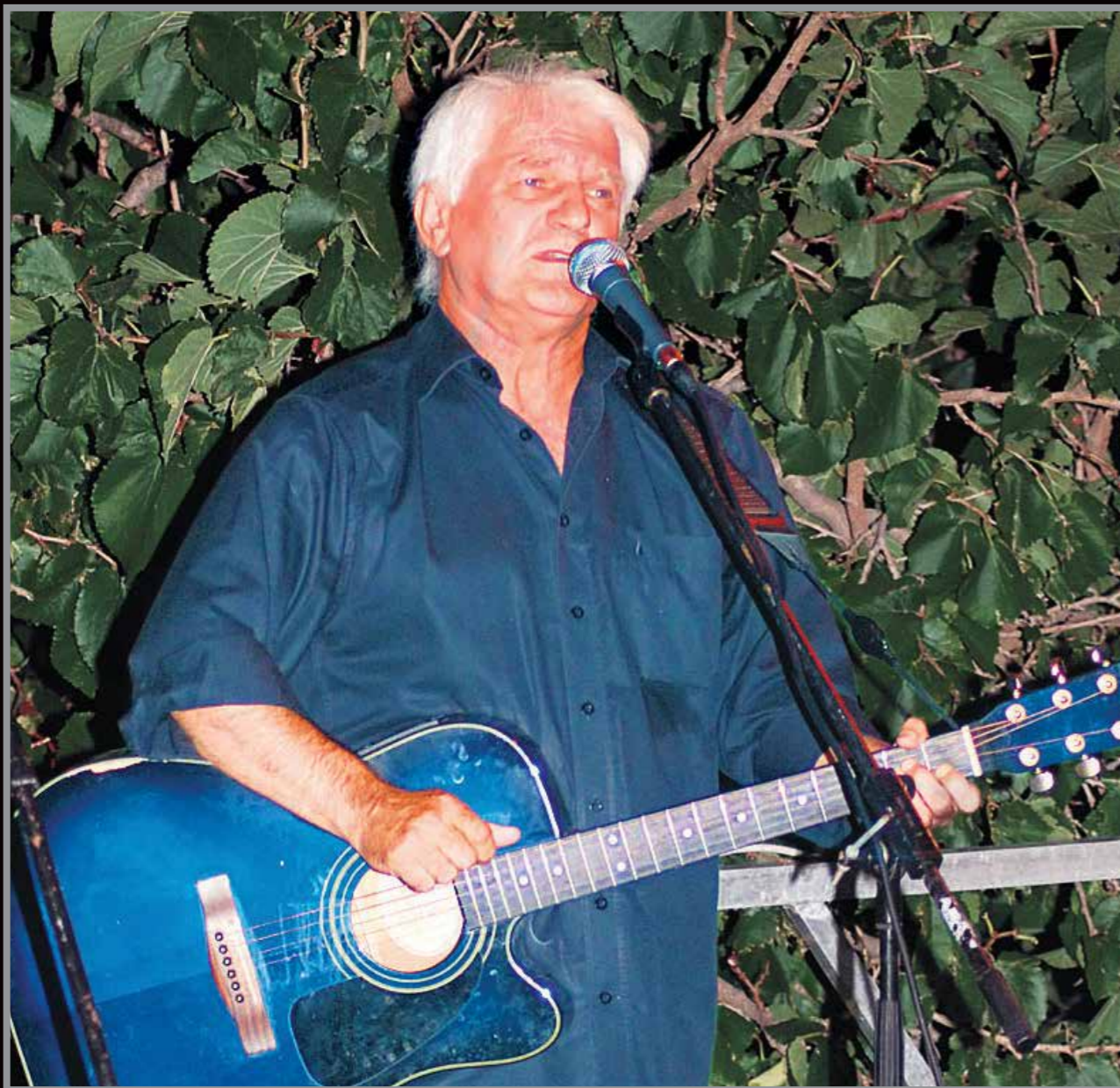
P.S. Nastupao u kategoriji POETSKO PREDJELO (zaselak Mravičići – 2014.).

kKultZ

DVA PRIJATELJA, DVA SPOMENIKA

Oba su nastupali na "ka Kulturi".
Kemal Monteno i Arsen Dedić! Dva prijatelja, dva spomenika!

KEMAL MONTENO

Kemal Monteno je nastupio 8. srpnja 2010. godine u zaseoku Ševeljima.

Pozornica mala. Simpatična murva obgrlila je cijeli prizor. A dolje, iza leđa, u obližnjoj daljini pogled za turističke prospekte. Tučepi i more i prijateljski otoci. Tu, na tom mjestu, koncert treba održati Kemal Monteno. On, beskrajna količina šarma i vječna bliskost sa svim stavkama. I sve je bilo tako i prije koncerta i za vrijeme koncerta i poslije koncerta...

„Slušaj nek' ti kažem, u ljepšoj dvorani nisam nastupao. Ovo je čudo! Bolan ma kako ste se ovoga sjetili?“, iz okvira nepresušnog osmijeha će Kemo. Kemal Monteno. Toplina koja se rasprostirala do iza obzora.

ARSEN DEDIĆ

Arsen je nastupio 17. srpnja 2011. godine. Arsen i Matija Dedić u zaseoku Podstupu.

Kako i priliči dostojanstvu dogovor smo obavili uživo. Lokacija: bistro hotela Esplanade u Zagrebu. Na uvid mu prilažem nešto programskih knjižica "ka Kulture" i nešto fotografija. Brzo smo se "usuglasili".

"Virujen ti. Uvik je privilegija virovat".

I došao je taj dan. I vozimo se prema Podstupu. Idemo smjerom sjevera, kroz gomile, masline, borove i tome slično. Put je betonirana staza i neobećavajuća uzbrdica.

"Di ti mene vodiš? Ima li gori išta?", upita Arsen.

"A ima! Dva vrtla kupusa i vrtal pamidora i lip pogled na more", biva odgovor sukladan navikama naše komunikacije.

"Baš lipo! A lipo je da me i zafrkaješ", gledajući u neizvjesnost puta će Arsen.

I stigli smo na lice mjesta. I gleda On ambijent, scenu, gledalište i uz smješak će: "Od riči si. Svaka čast!"

Traje koncert. Načelnik Općine Tučepi Ante Čobrnčić mi došaptava: "Ne mogu virovat da je Arsen ovde u Podstupu ispred konobe!"

Završio je koncert. Sjedimo ispred konobe Marka i Ive Viskovića, a oko nas "šušur". I kad je otrpio brojna slikavanja, tiho, 'nako preko ramena: "Mislio san da si me malo piturava. Ali ovo je, ovo je za pričat o ovome!"

I došao je rujan. Idem u Haulikovu. Tu je nešto znakova zahvale i nešto fotografija s nastupa u Podstupu. Gleda fotografije, pokazuje ih Gabi.

"Vidi Gabice di smo Matija i ja nastupali. Vidi ovo, vidi ove lipote! To triba vidit. To bi triba svak i vidit i doživit!"

Arsen Dedić, istinski spomenik.

"KKUTZ" U MEDIJIMA KOJI SE MOGU ČITATI

KULTURA U SELU U nedjelju održana prva u nizu od šest predstava koje će se ovo ljeto odigravati u zaseocima

Stigla kultura u tučepske zaseoke

Gledati izvrsnu duhovitu predstavu o borbi različitih vjerskih, dobrih i sekularnih...

Glumica Darija Knez oduševljena ambijentom

Glumica Darija Knez, koja se nakon odigrane predstave oduševljenje scenom...

Priče i snimila Ružana Kováč. Predstavom "Plaza" u izvedbi Teatra Exit, u nedjelju je otpočeo program "Vlasno mjesto kulture u naše zaseoke". Da je zaista riječ o kulturnoj atrakciji, koja je privukla mnogo posjetitelja, dalo se namjerno vidjeti na pola puta prema zaseocima Podpeći, koji su u autobusu ili u poljovnici započeli. Staroske baklje osvjetljavaju su put do napuštene kamenog dvora u kojemu je rostrana bitva...

52. ludo AKTUALNO STRUJI STRUJA PRED KRAJ PREDSTAVE 'ROGONJE' U IZVEDBI KAZALIŠTA GAVRAN U PODOPECI NASTAO JE POTPUNI MRAK

Završnica uz fenjer

Struji struja pred kraj predstave 'Rogonje' u izvedbi kazališta Gavran u Podpeći nastao je potpuni mrak. Glumica Darija Knez, koja se nakon odigrane predstave oduševljenje scenom...

Glumačka krenula na Trgu glumica. Glumica Darija Knez, koja se nakon odigrane predstave oduševljenje scenom...

TUČEPI KAO ZAGVOZD KULTURA VRTI GDJE PROSPERITET NEĆE

Aktivni teatar u pasivnim krajevima

Kombi... Aktivni teatar u pasivnim krajevima...

ZAGVOZD I TUČEPSKA Sela - kulturni centri s obje strane Biokova

Program je tempiran za udarne dane u tjednu - petak i subotu

Zagvozdu i tučepska sela - kulturni centri s obje strane Biokova. Program je tempiran za udarne dane u tjednu - petak i subotu.

4 bookcafe

KULTURA U TUČEPCIMA PROJEKT KA KULTURA U TUČEPCIMSKIM ZASEOCIMA IDE DALJE

Cinco i Marinko u Čovićima otvaraju treću sezonu

Predstavom "Cinco i Marinko" s vršnim hrvatskim glumcima Vedranom Milkom i Danijelom Ljutićem 11. srpnja u selu Čovići otvorit će se treća sezona kulturne manifestacije "Ka kultura u tučepkim zaseocima". Tijekom četiri subote tučepski će zaseoci ugostiti predstavu eminentnih kazališnih skupina i imena, s izuzetkom Postupa u kojem će nastupiti klapa Subrenum. Iako su kao oporba imali velike zamjerke na ovo događanje, nova tučepška viast ipak je odlučila podržati KKUTZ čiju je vrijednost prepoznala i Ministarstvo kulture, uvrstivši ih u program sufinanciranja javnih potreba u kulturi. - Kultura u Tučepcima, na radost svojih nas, ide dalje. Sve ostaje isto, s tim da se samo još u pregovorima za onu gastronomsku stranu priče, u kojoj bismo htjeli da se svaki zaseok predstavi s autohtonim jelom koje bi se kuhalo u velikom kazanu nakon predstave - otvorio je idejni začetnik i voditelj projekta KKUTZ-a, Ivica Mijačička. Ovogodišnji ukupni troškovi manifestacije procjenjuju se na oko 150 tisuća kuna.

Ljeto plus

KKUTZ KA KULTURA U TUČEPCIMSKIM ZASEOCIMA

Vratimo se mrvu u naše zaseoke

■ **OTVORENJE**
• Ilija Zovko 'Prisedba' (monodrama-komedija)
Zaseok: Podstup
Datum: 12.7.2008.
21 sat

• M. Krleža
Na rubu pameti (monodrama prema romanu)
Izvod: Dragan Despot
Zaseok: Srida Sela
Datum: 2.8.2008. (subota)
21 sat

40 besek **AKTUALNO**

IGOR DRAGIČEVIĆ
Akademski slikar izlagao je na makarskom području prvi put nakon 11 godina

Steta je što ni politički ni kulturni mecenici u gradu nemaju volje pokrenuti stvari koje na mrtvoj točki stoje već valjda 50 godina. Da mi moji bližnji nisu pomogli i zapravo omogućili ateiste, ne bih se niti mogao baviti umjetnošću, kazao je Igor Dragičević večer nakon prekida više od desetljeća dugog posta

Urednica izložbe Ivica Mijačička

• Jednovečernje izložbe Igora Dragičevića obo 500 do 600 posjetitelja

26. Slobodna Dalmacija
PONEDJELJAK 17.8.2009.

KULTURA

kultura@slobodnadalmacija.hr

Joško Ševo u književnu dvoranu
U sklopu dramskog programa 60. dubrovačkih ljetnih igara glumac Joško Ševo će u ponedjeljak 17. kolovoza u atriju Kneževa dvora u 21.30 sati izvesti monodramu "Govorite li hrvatski?"

CARRIELA BUELEČ/EPHOS

TUČEPI ZAVRŠENE 4. VEČERI 'KA KULTURA U TUČEPCIMSKIM ZASEOCIMA'

Scena ispred konobe

•• Monodramom Ilije Zovka "Oprost, Stipe", jednovječernjom izložbom slika Sanje Srzaj i recitalom završilo je u Podpeču ovogodišnje 4. tučepsko ljeto "Ka kultura u tučepkim zaseocima". Kao i svih prethodnih manifestacija, i ova se održava u okviru projekta "Ka kultura u tučepkim zaseocima" koji je pokrenuo i vodi Ilija Zovko. U sklopu ovogodišnjeg programa 60. dubrovačkih ljetnih igara glumac Joško Ševo će u ponedjeljak 17. kolovoza u atriju Kneževa dvora u 21.30 sati izvesti monodramu "Govorite li hrvatski?".

razine, često nagrađivane, školovano i rečeno na razini "lige prvaka". Gostovala je i klapa Subrenum čiji se nastupi prateći mandolinama i gitarama utiruju među najkvalitetnije u europskim razmjerima. Na kamenim zidovima kuća postavljeno je 40 uradaka slikarske izložbe, što je također izuzetno arhitektonski detalj, tako da nije ostavljeno ni sagradne ni jedne ni druge. Uvredljiva je za usmjerenost da se predstava stavi na neko posebno mjesto, da bi neki propusti, a neke su se mogla upotrijebiti u gostovanju glumaca i drugih događanja, s Marinkom Čovićem sam proma-

OTVORILI SU BORA 70 KONOBAMA, MATERIJALNO SE ŽRTVOVALI DA SVIM GOSTIMA PONUDE GASTROSPECIJALITETE, DOGAĐANJA I RAZLIČITE KULTURNE Događanja u tučepkim zaseocima

•• Monodramom Ilije Zovka "Oprost, Stipe", jednovječernjom izložbom slika Sanje Srzaj i recitalom završilo je u Podpeču ovogodišnje 4. tučepsko ljeto "Ka kultura u tučepkim zaseocima". Kao i svih prethodnih manifestacija, i ova se održava u okviru projekta "Ka kultura u tučepkim zaseocima" koji je pokrenuo i vodi Ilija Zovko. U sklopu ovogodišnjeg programa 60. dubrovačkih ljetnih igara glumac Joško Ševo će u ponedjeljak 17. kolovoza u atriju Kneževa dvora u 21.30 sati izvesti monodramu "Govorite li hrvatski?".

•• Monodramom Ilije Zovka "Oprost, Stipe", jednovječernjom izložbom slika Sanje Srzaj i recitalom završilo je u Podpeču ovogodišnje 4. tučepsko ljeto "Ka kultura u tučepkim zaseocima". Kao i svih prethodnih manifestacija, i ova se održava u okviru projekta "Ka kultura u tučepkim zaseocima" koji je pokrenuo i vodi Ilija Zovko. U sklopu ovogodišnjeg programa 60. dubrovačkih ljetnih igara glumac Joško Ševo će u ponedjeljak 17. kolovoza u atriju Kneževa dvora u 21.30 sati izvesti monodramu "Govorite li hrvatski?".

TUČEPCIMSKIM ZASEOCIMA

Govorite li hrvatski?

U sklopu dramskog programa 60. dubrovačkih ljetnih igara glumac Joško Ševo će u ponedjeljak 17. kolovoza u atriju Kneževa dvora u 21.30 sati izvesti monodramu "Govorite li hrvatski?".

Pogled iz mog kantuna

•• Monodramom Ilije Zovka "Oprost, Stipe", jednovječernjom izložbom slika Sanje Srzaj i recitalom završilo je u Podpeču ovogodišnje 4. tučepsko ljeto "Ka kultura u tučepkim zaseocima". Kao i svih prethodnih manifestacija, i ova se održava u okviru projekta "Ka kultura u tučepkim zaseocima" koji je pokrenuo i vodi Ilija Zovko. U sklopu ovogodišnjeg programa 60. dubrovačkih ljetnih igara glumac Joško Ševo će u ponedjeljak 17. kolovoza u atriju Kneževa dvora u 21.30 sati izvesti monodramu "Govorite li hrvatski?".

Procvat duha zaboravljenih vremena

•• Monodramom Ilije Zovka "Oprost, Stipe", jednovječernjom izložbom slika Sanje Srzaj i recitalom završilo je u Podpeču ovogodišnje 4. tučepsko ljeto "Ka kultura u tučepkim zaseocima". Kao i svih prethodnih manifestacija, i ova se održava u okviru projekta "Ka kultura u tučepkim zaseocima" koji je pokrenuo i vodi Ilija Zovko. U sklopu ovogodišnjeg programa 60. dubrovačkih ljetnih igara glumac Joško Ševo će u ponedjeljak 17. kolovoza u atriju Kneževa dvora u 21.30 sati izvesti monodramu "Govorite li hrvatski?".

utorak 14. srpnja 2009.

Razgovor

Ivica Mijačička
umjetnički voditelj kKuTz-a

Ovo je mediteranski kulturološki raritet

• Postoji li, s obzirom na naglašenu dimenziju društva i domaće spize, tendencija prema pučkoj zabavi?
Na ovaj način nije izgubljeno ništa. Imamo predstavu, odnos prema našoj antiici, imamo obnavljanje sela. Imamo i taj gastro element, a ove smo godine u program uveli i djecu; dali smo im mogućnost da se predstave i da ih se na neki način nagradi za uspjeh u školi. Istina je da to nešto odstupa od razine kulturnog, ali se kompenzira minutom. Naime, strogi smo po pitanju izbora predstava, moglo bi se reći da u zaseocima igra liga prvaka. Uvjet je da igraju nagrađivane predstave, odnosno nagrađivani autori.

• Na otvaranju ovogodišnjeg kKuTz-a postalo je očito da je događanje 'omasovljeno'. Kako to tumačite?
Tu je primaran kulturni događaj; predstave, izložbe i nastupi su okosnica, iako mnogi to tako ne doživljavaju. No, mislim da nitko nema pravo nametati bilo što.

• Kako privući goste? Planiramo dovesti predstavu na kom jeziku koja bi išla po modrice, a organizirali bismo ju u s Akademijom dramskih umjetnosti se ovo ne pokuša, nećemo nikad funkcionirati. Ovo je mediteranski raritet, barem ja nisam nigdje postoji nešto ovako.

• Kako objašnjavate činjenicu da Tučepčani daju takav srčanost otvaranjem svojih kuća? Domaćini potroše od 1000 kuna, a na to ih nitko ne tjera, guštom. Ma Tučepčani su uvalantni. Vrijeme je to negdje kada je turizam krenuo, ali opet vraća.

• Otvara li kKuTz-ova predstava stvarnu obnovu revitalizaciju sela?
Nema tog barometra koji bi ravnu povezanost, ali nešto i nametnuli su se neki drugi barem po pitanju obnove kulturne baštine. Ovo je mediteranski raritet, barem ja nisam nigdje postoji nešto ovako.

• Masovnost je sigurno pozitivna, ali u subotu se pokazalo da dođe puno više ljudi nego što ih selo i tribine mogu prihvatiti. Mogli smo mi scenu staviti tamo gdje je proplanak i bilo bi 1000 mjesta, ali to je onda druga priča. Teško je izostaviti emotivnu razinu koju nosi neka lokacija jer sve je ovo i krenulo s emotivne razine. Čak smo na bivšem igralištu is-

•• Monodramom Ilije Zovka "Oprost, Stipe", jednovječernjom izložbom slika Sanje Srzaj i recitalom završilo je u Podpeču ovogodišnje 4. tučepsko ljeto "Ka kultura u tučepkim zaseocima". Kao i svih prethodnih manifestacija, i ova se održava u okviru projekta "Ka kultura u tučepkim zaseocima" koji je pokrenuo i vodi Ilija Zovko. U sklopu ovogodišnjeg programa 60. dubrovačkih ljetnih igara glumac Joško Ševo će u ponedjeljak 17. kolovoza u atriju Kneževa dvora u 21.30 sati izvesti monodramu "Govorite li hrvatski?".

TUČEPSKI ZASEOK PODPEČ BIO DOMAĆIN POSLJEDNJEG DOGAĐANJA OVOGODIŠNJEG KKUTZ-a

KRAJ KULTURNE SEZONE

Konoba Mij... ove godine... hodnih, bila... glumačkoj i o... ekipi, no suša... lica u njoj nije... (slika lijevo)

Bronzin je p... na kilometre u... rom koji je, sa... mičke, planuo... roku (lijevo do...)

Oproštaj u sedamnaest konoba trajao do zore

"Putnička" je prošlog petka potrajala doslovno do zore, a četvrto izdanje KKUTZ-a zatvorilo se na najbolji mogući način - samo od sebe

ma Pere Kvirčića one nisu odigrane, a na pozornicu u Podpeču popo se glumac splitskog HNK-a, Dija Zovko. Premda je sigurno bilo mnogo onih kojima je bilo žao što neće imati priliku pogledati najzvučniju predstavu u svijetu hrva-

Drugačija Sanja Srzić
Sai vremena prije početka predstave posjetitelji su imali priliku

tom očekivanju završetka priče o trina ljudskim sudbinama "protkanim" nesretnim ljubavima, lažima, vječnim pitanjima bez odgovora, bijesom i grijehom savjesti. Koliko je spletki glumac dotaknuo posjetitelji najbolje gov-

se još uvijek čuti najzvučniji diab biti bolje, te na l samoj publici koj zivom pokazuje KKUTZ-u. Da i godina dana opro turnih večeri u se

Publika prisegnula na odanost kulturi

KULTURA STIGLA U ZASEOKE KONCERTOM KEMALA MONTENA PROŠLOG ČETVRTKA OTVORENA PETA SEZONA KKUTZ-A

Prvi sat otuševljenja brzi-ne publike "okrivio" je popularni Sanja Srzić sa svojim boladama. Drugi je, pak, uslijedio nakon kulturna specijalita ve-čeri - različita s... Seveji i Mravići, koji su ovog puta otvorili koncertativno nasobach-na natjecanje zaseoka u oblici domaćina, u svojisu su starija obosvjelenu drvarima ugostili preko šest stotina posjetitelja. Svečano otvorenje kKuTz-a, reklo bi se, ni-čin nije razočaralo. Kao i svih prethodnih godi-na, ani željni survicu dra-gocije kulturne pomoći u selo su počeli prizitati i sat vremena prije po-

je otvorenim trk nalutit što mu je publika plic-kons prisegnula na odanost kulturi i kulturnom ponosobanju koje, između ostalog, podrazumijeva i obavezno gašenje mobi-tela. Na jerbolu se potom otvorenja festivala ka-

kaKultura dobila info pult

u Tučepi, ali nikada ni-sam bio u zaseocima. Ovo je najljepša sala u kojoj sam ikada pjevao - ka-zao je Mladen, odlično-vizit publiku posjedban pjesmom, skladan na lica najosta, a poveče-rom Tučepima. Na je nado svoje najruti u

Mali festival u Podbiokovlju.

Umjetnički program u tučepkim zaseocima dovodi u gotovo pusta sela najpopularnije hrvatske predstave

ČETVRTU GODINU ZA REDOM U podbiokovskim zaseocima Čovići, Podstup, Šimići, Mravići i Srida sela, koji zajedno čine pet sela Gornjih Tučepa, tijekom proteklog ljetnog mjeseca održan je "kKuTz" ili "Ka kultura u tučepkim zaseocima". Domaćine i brojne turiste uvesejavao je red kazališnih predstava, red likovnih izložbi, a sve potpomognuto gastronomskim užicima i klapskom pjesmom do jutra. Ova

nesvakidašnja kulturna manifestacija djelo je dvojice entuzijasta Marina Čovića, organizatora, i Ivica Mijačike, umjetničkog voditelja, koji su u želji da ožive gotovo napuštena kamena sela, u njih doveli poznate kazališne predstave, a s njima i ljude, one domaće, ali i "furešte". "Uz odlične predstave, odvija se i svojevrsno natjecanje između zaseoka, to jest domaćina koji se

Foto: TOM DUBRAVEC

ČETVRTI ROĐENDAN NEOBIČNE MANIFESTACIJE

KA KULTURA Tučepski zaseoci ponovno kulturni centar

Čovići tijesni za preko tisuću gledatelja

Ove se godine, uz već standardni pršut i sir, kuhalo i tradicionalno tučepsko jelo - raštika s pomidorima, a podijeljeno je čak 1000 porcija

Djedovina Kulturni događaji doveli do obnove starina

Vlasnici tučepkih konoba Nedjeljko Čović, Ivica Mijačika, Zina Pažalić, Marin Čović, Marko Visković i Damir Čović u obna

Dogovor Tučepljana - stare kamene kuće ne prodaju se strancima

Podno Biokova na djelu je projekt "Vratimo se mrvu u naše zaseoke, pokosimo travu, opiturnajmo škure i zamolimo kuće da ne padnu"

Objavljen. Ove je sezone odigrano pet predstava, održan je jedan koncert, svaki je događaj posjetilo oko 1000 posjetitelja i trata konoba otvorilo je 80 Tučepljana, a što je najvažnije od svega - u samo nekoliko godina obnovljeno je naj-manje 30 kamenih kuća. Štoviše, u zaseocima Čovići i Čovićem te Tučepljanima koji su kao vlasnici konoba zapravo bili glavni sponzori cijelog događaja, očit je da se radi punom parom. Kada su književnik Ivica Mijačika i direktor hotela Quercus Marin Čović prije četiri godine pokrenuli projekt "Kultura u tučepkim zaseocima", jedan od glavnih motiva bio je oživiti lista ta kućanstva. Molba kućama "Vratimo se mrvu u naše zaseoke: pokosimo travu, opiturnajmo škure i zamolimo kuće da ne padnu barem još jednu" olovaj je ovo-

Sve donedavno Čovići su bili tek još jedan napušteni zaselak

SRPSTENA ZASTRAŠKA KAVIČIĆA 4. JUBILARNO PETO IZDANJE KULTURNIH DOGAĐANJA U TUČEPI SKIM ZASEOCIMA ZATVORENO PREDSTAVOM 'APLAUZ ŽALOSNOM VARALICI'

Desetominutni pljesak i glumcu i kKuTz-u

Pljesak u tučepima... Slikar svjetskog glasa u tučepskim zaseocima... 'Hvala Kronici koja je naš potporni stup'

U Makarskoj je kultura još uvijek u ilegali

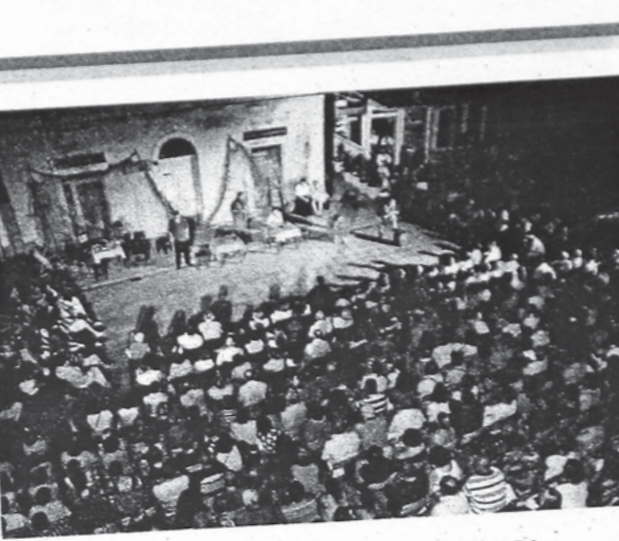
U Makarskoj je kultura još uvijek u ilegali... Peto godišnjica zaseda... Nisam nikad pjevao na ljepšoj bini

PETU GODINU ZAREDOV TUČEPI ZASELAKI UGOSTILI SU... MONTENO U MRAVIČIĆIMA: Nisam nikad pjevao na ljepšoj bini

Nisam nikad pjevao na ljepšoj bini... Peto godišnjica zaseda... Nisam nikad pjevao na ljepšoj bini

Slobodna Dalmacija CETVRTAK 8.7.2010. KULTURA.37

LJETNI ĐIR PO KRAJU U TUČEPIMA OVOGA ČETVRTKA ZAPOČINJE 5. KKTZ

KA KULTURA U TUČEPIMA

Kerekeš u ulozu Roma oduševio publiku

Najmanje 800 ljudi proteklog je petka... Kerekeš u ulozu Roma oduševio publiku... Kao i svaki petka, predstavi je prethodilo podizanje zastave...

24] AKTUALNO KORAK TURIZAM, KULTURA, TRADICIJA

Događanja u tučepskim zaseocima, Makru, Velikom Brdu i Gojicama sve popularnija

Podbiokovska sela su 'in'

Uz već afirmirani kKuTz, sve popularnija Noć Velikog Brda... Podbiokovska sela su 'in'... Sela i zaseoci počeli natjecati tko će biti bolji

Table with statistics: 10.000 ljudi posjetilo, 6000 ljudi u tučepskim zaseocima, 3000 auta iako, 80 konoba otvoreno, 5000 porcija hrane, 5 vrhunskih

FINALE Monodramom i izložbom zatvore Podpeč otvorio

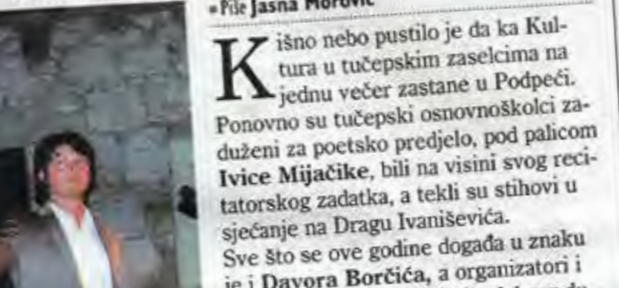

Finale tijek i naglasak u bio koji i puc... Dovedi više turista... O svemu je završilo u Makru...

KA KULTURA U PODPEĆI Operne arije i crni rižot

U svom hodu tučepskim zaselcima ka Kultura prošlog je petka stigla u Podpeč... Sve je bilo u znaku pjesme, od opernih arija do klapske izvedbe dalmatinskih napjeva...

Kultura u mome tučepskome zaseoku

Manifestacija 5. ka Kultura u tučepskim zaseocima otpočinje ovoga četvrtka u Mravičićima i Ševeljima... Kao i svaki petka, predstavi je prethodilo podizanje zastave...

KA KULTURA U TUČEPSKIM ZASEOCIMA DARKO RUNDEK CARGO TRIO ODRŽALI UPODSTUPU KONCERT LJETA

U skladu s temom koncerta, Darko Rundek i Cargo trio odabrali su sjajan koncert koji je trajao dva sata, a kojeg nikog nije ostavio ravnodušnim. Do sada najbolji koncert ovog ljeta na Makarskoj rivijeri

U skladu s temom koncerta, Darko Rundek i Cargo trio odabrali su sjajan koncert koji je trajao dva sata, a kojeg nikog nije ostavio ravnodušnim. Do sada najbolji koncert ovog ljeta na Makarskoj rivijeri

DARKO RUNDEK U RAZGOVORU ZA KRONIKU OTKRIVA ŠTO TRETNUTNO RA- DI I PLANOVE ZA BUDUĆNOST

Pitanje je trenutka kada će se Haustor ponovno okupiti

Nakon koncerta, uz čelov vina, porazgovarali smo s nekadolegim frontmanom benda Haustor Darko Rundekom koji danas uspješno vodi svoj sastav Cargo trio

Zorica Kondža raspjevala publiku u ljetnoj tučepskoj noći

Koncert Zorice Kondže i Jolke Banove benda bio je sjajno uvod u 11. po redu sezonu kulturnih događanja u tučepskim zaseocima koja je otpočela u ponedjeljak na 1900

Zorica Kondža i bend Jolka Banova

Marta Babić čita priču za djecu

Za 'Ja, deda' tražila se stolica više

Piero Jarić je dobio veliki pljesak za svoju predstavu 'Ja, deda' koja je održana u tučepskim zaseocima

Audience at the performance of 'Ja, deda'

FINILA SEZONA NAKON MJESEC DANA ODLIČNOG PROGRAMA, SPUŠTEN ZASTOR NA JOŠ JEDNU KA KULTURU U TUČEPSKIM ZASEOCIMA

Operom po Postupu zatvoren 11. kKutz

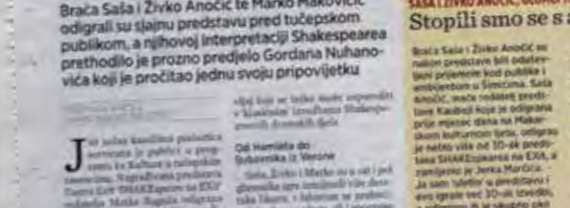
Uz veliki pljesak publike, 11. po redu sezona kulturnih događanja u tučepskim zaseocima, zatvorena je u ponedjeljak na 1900

Performers on stage during the opera

Ovacije publike za šarmantni koktel Shakespearea 'na ex'

Brača Saša i Živko Anović te Marko Makovičić odigrali su sjajnu predstavu pred tučepskom publikom, a njihovoj interpretaciji Shakespearea prethodilo je prozno predavanje Gordana Nuhanovića koji je pročitao jednu pripijetku

Brača Saša and Živko Anović performing

KA KULTURA U TUČEPSKIM ZASEOCIMA NAKON 'KAUBOJA' KOJI SU ODIGRANI U MAKARSKOJ, PUBLIKA JE U TUČEPIMA IMALA PRILIKU POGLEDATI

U skladu s temom koncerta, Darko Rundek i Cargo trio odabrali su sjajan koncert koji je trajao dva sata, a kojeg nikog nije ostavio ravnodušnim. Do sada najbolji koncert ovog ljeta na Makarskoj rivijeri

Audience at the concert

Kultura se vratila u tučepске zaselke

Od kada je 2006. godine "Poletija grdelin iz žuža", tučepски zaselci zahvaljujući "Ka kulturi u tučepским zaseocima" i dalje žive.

NINA GLUČINA

I ne samo da žive, već svake godine, već dvadeseto ljeta zaredom, iznova oduševljavaju. Ovogodišnja manifestacija "Ka kultura u tučepским zaseocima" ovog će ljeta, sve do 18. kolovoza, u starij podbiovanske zaselke dovesti najpoznatije umjetnike i trenutno najpopularnije kazališne predstave i glazbenike. Sezona je počela jučer, u zaselcu Čovići, predstavom "Muskarić. Hr", koju je režirao Mario Kovač i tradicionalnom prigodom

Organizator Ivica Mijačić. VIKO BACIĆ/BJANJA MEDIA

PROGRAM

21. SRPNJA ZASELAK PODSTUP, SI MIČIĆ, Podpeč, Srida Sela i Mravičići koji na jedan dan postaju kazališne pozornice. A uz prekrasan ambijent na otvorenom, poseban šarm daju i stare dalmatinske konobe koje su domaćini, vrijedno tijekom cijele godine, pripremaju samo za ovih mjesec dana kulture. Uz čašicu domaćeg vina, fritule, grudicu sira iz ulja i malo domaćeg pršuta kojega se čuvalo samo za ovu prigodu, posjetitelji koji navrate nakon predstava i koncerata ostaju oduševljeni. I apsolutno zaljubljeni u ideju Ivice Mijačića, umjetničkog ravnatelja kKutza, koji je glavni odgovorni za to što su tučepска sela jedna od poznatijih destinacija na najljepšim hrvatskim kazališnim glumaca, redatelja i umjetnika.

28. SRPNJA PETAK, ZASELAK ŠIMIČIĆI Jednovečernja izložba akademskog slikara Ivana Tudeka Predstava Kazališta Moruzgva "Kako Život"

6. KOLOVOZA NEDJELJA, ZASELAK PODPEĆ Glazbeno predjelo Hakana Ali Tokera na harmonici Predstava Teatra Exit "Taksimetar"

11. KOLOVOZA PETAK, SRIDA SELA Koncert Zvonko Bogdan & sedam tamburaša

18. KOLOVOZA PETAK, ZASELAK MRAVIČIĆI Prozno predjelo Renata Baretića Predstava Teatra Exit "Pluća"

gledatelja. Događanja se nastavljaju svakog petka pod vedrim nebom uzaselcima Podstup, Simičići, Podpeč, Srida Sela i Mravičići koji na jedan dan postaju kazališne pozornice. A uz prekrasan ambijent na otvorenom, poseban šarm daju i stare dalmatinske konobe koje su domaćini, vrijedno tijekom cijele godine, pripremaju samo za ovih mjesec dana kulture. Uz čašicu domaćeg vina, fritule, grudicu sira iz ulja i malo domaćeg pršuta kojega se čuvalo samo za ovu prigodu, posjetitelji koji navrate nakon predstava i koncerata ostaju oduševljeni. I apsolutno zaljubljeni u ideju Ivice Mijačića, umjetničkog ravnatelja kKutza, koji je glavni odgovorni za to što su tučepска sela jedna od poznatijih destinacija na najljepšim hrvatskim kazališnim glumaca, redatelja i umjetnika.

Lea Len s predstave režijski M. Servir: ambijent prolazi, i djela". O vorići ak u zaselcu je pak pjevala: Bogdan Tokera, rukaša, i Podpeč okviri i novečerni mići daj slikar, u (u sva) doznog je u seli

Ako vam je dozlogrdila gužva na obali, spas pronadite u selima iza brda, čeka vas duhovit i nepretenciozan projekt

Ne bi bili ovdje da nije bilo tučepских vatorgasaca

TUČEPI U ZNAKU KKUTZ-A DRUGA VEČER OVOGODIŠNJE MANIFESTACIJE KA KULTURA U TUČEPIŠKIM ZASEOCIMA DONIJELA POETSKO PREDJELO S LUKOM PALJETKOM I GLAZBENI SPEKTAKL ZA KOJI JE ZASLUŽABN NAGRAĐIVANI SPLITSKI MUŠKI ZBOR

Podstup odzvanjao moćnim glasovima Brodosplita i ovacijama publike

Kada su se na malu pozornicu u Podstupu popela 23 člana Gradskog zbora Brodosplit i kada su pustili svoje glasove, malo koga nisu prošli trnci, a dok su izvodili Dalmatino poviču pritrupljena suze su krenule čak i nekim članovima zbora

TUČEPI U ZNAKU KKUTZ-A 12. PO REDU MANIFESTACIJA KA KULTURA U TUČEPIŠKIM ZASEOCIMA I OVE GODINE DONOSI KVALITETAN DRAMSKI, GLAZBENI I LIKOVNI PROGRAM

Urnebesnim 'Muškaricma.hr' započela nova sezona u tučepским zaselcima

Otvaranje ovogodišnje manifestacije u Čovićima bila je 65. večer i 109. događanje od početka kKutza-a, naglasio je umjetnički ravnatelj Ivica Mijačić, a publika je već prve večeri mogla uživati u hit predstavi zagrebačkog Teatromana 'Muškarci.hr' s briljantnom glumačkom postavom koju su činili Goran Grgić, Boris Svrtan, Žilko Anović i Filip Detelić

Za ovaj tih... izložba... koncert...

10 od županija

JELA I IGARA

DALMACIJA KAKVA JE NEKAD BILA

Big Brother nas je sve potjerao u planinu

U selima... koncert...

Kultura upravo ovdje postiče svoj cilj

KADA KULTURA DOĐE TA MO ODAKLE JE P... KONJER... OVAJ... KULTURA UPRAVO OVDJE POSTIŽE ONO ŠTO JOJ JE CILJ...

Postoje predilek... KADA KULTURA DOĐE TA MO ODAKLE JE P... KONJER... OVAJ... KULTURA UPRAVO OVDJE POSTIŽE ONO ŠTO JOJ JE CILJ...

ČETVRTO DOGAĐANJE OVOGODIŠNJE MANIFESTACIJE KA KULTURA U TUČEPSKIM ZASEOCIMA ODRŽALO SE U NEDJELJU NAVEČER

U Podpeći 'posluženi' Hakan Ali Toker i sjajni glumački dvojac Gračić i Budak

Nakon turskog glazbenika Hakan Ali Tokera koji je nastupio na harmonici, pozornika u Podpeći pripala je izvrsnom glumačkom dvojcu - iskusnom Željku Gračiću i mladom, ali apsolutno briljantnom Robertu Budaku... U nedjelju je u susedu Podpeći održana četvrta večer ovogodišnjeg ciklusa...

TREĆA VEČER OVOGODIŠNJE KA KULTURE U TUČEPSKIM ZASEOCIMA UGOSTILA DRAMU 'KAKO ŽIVOT?' KAZALIŠTA MORUZGVA IZ ZAGREBA I JEDNOVEČERNJU IZLOŽBU IVANA TUDEKA

U Šimićima se tražilo mjesto više

Tučepska publika je u Šimićima imala priliku pogledati sjajnu dramu 'Kako život u izvedbi Eclje Ojđanić, Biserke Ipiše, Vinka Kraljevića i Šimile Popovića... Drama 'Kako život?' događa se u zatvorenom prostoru jednog zaraćkog doma u kojem se isprepliću životne priče i sudbine četvero likova...

Preputna taraca Rade Šimica... ECLJA OJĐANIĆ, GLUMICA

NA MOĆI U SRIDI SELA NASTUPIO LEGENDARNI ŽVONKO BOGDAN KOJ JE KROZ DVA SATA KONCERTA JEDNOSTAVNO OPĆHNO PUBLIKU

Salaši, konji, ravnica i suze gospodina Bogdana

'Profetar' čuvas kroz Panočiju, ravnicu od Zagorja do Karpatu, od Visočih Tatra pa do početka ovog našeg uzburkanog Balkana... Vrijeme je prošlo, a on je ostao isti... Vozilom je došao u selo, a onda je nastupio...'

Zvonko Bogdan u susedu Podpeći... Vozilom je došao u selo...

KA KULTURA SE NA JEDNU VEČER IZ ZASELAKA PRESELILA UZ MORE, I PREID CRKVICU SV. JURE U TUČEPIMA, GDJE JE NASTUPIO TURSKI PIJANIST SVJETSKOG GLASA

Maestro Hakan Ali Toker publici poklonio glazbeni doživljaj sezone

Hakan Ali Toker izveo je desetak klavirskih kompozicija i improvizacija, od kojih je dobar dio nastajao u interakciji s publikom, a koncert je završio veštinstvenom izvedbom teme iz Kurana koju je publika popratiла ovcijama

PO MAJJA ERCEG I SNIMIO ŽELJKO KOVAČIĆ

Nakon što je u Podpeći nastupio kao "glazbeno predjelo", maestro Hakan Ali Toker predstavio se publici večer kasete klavirskih recitalom pred crkvicom sv. Jure u Tučepima.

Iako se radi o istaknutoj glazbenoj pozadini, a tome nasjeteo je romantični i jedinstveni ambijent ruralne crkvice, publika je bilo nastrano od nestrpljivosti. Pogotovo ako se usporedi posvećenost koncerta Hakan Ali Tokera održanog prošle godine u skladu Makarskog kulturnog ljeta, kada se u Štetoj franjevačkoj crkvi našlo mjesto vile.

Ali, zato će oni koji su sporni koledžnost odlučili provesti uz klavir i improvizacije maestro Hakan Ali Toker, ovaj koncert dionici doživjeti u čitav, inače poznat ljetni, glazbeni pokloni ka Kultur.

Maestro Hakan Ali Toker pred crkvicom sv. Jure

HAKAN ALI TOKER NAJAVIO JOŠ JEDAN KONCERT U HRVATSKOJ
"Drago mi je da sam se vratio i ove godine"

28 JUTARNJI2

"Teđva sam dočekaao da malo ostarim i prestanem igrati frajere"

SINIŠA POPOVIĆ glumac

U sklopu Tučepskog ljeta, točnije naziva "Ka kultura u tučepskim zaseocima", u zaseoku Šimici gostuje u petak, 28. srpnja, zagrebačko Kazalište Moruzgva s predstvom odlične naše dramatičarke Nine Mitrović "Kako život?", u režiji Ivana Lea Leme. Posljedje je vjerojatno napisan komad iz života u jednom zagrebačkom staračkom domu Glume: Biserka Ipka, Siniša Popović, Vinko Krajević i Erija Odjančić

Baretić i 'Pluća' za kraj sezone

Ovogodišnja Ka Kultura u tučepskim zaseocima završena je u petak navečer pred prepunim gledalištem u Mravićima, a publici se predstavio književnik, novinar i scenarist Renato Baretić, te Amar Bukvić i Jadranka Đokić u predstavi Pluća Piše Maja Erceg Snimio Željko Kovačić

Od Segah bliska usamljene žene
U nešto više od 100 je koncerti tragičan izveo je desetak pozicija i improvizacija, od kojih je dobar dio nastajao u interakciji s publikom. Počevši od klasične Segah i ravnica Mozartovih, maestro Hakan je publici koncert završio "ulizirajući" i dionici, a oni bi se o notama poigravali provizirajući samo

34 BOKALU

Baretić i 'Pluća' za kraj sezone

Renato Baretić, književnik, novinar i publicist, prvi put je gostovao u Tučepima. U 100 je koncerti tragičan izveo je desetak pozicija i improvizacija, od kojih je dobar dio nastajao u interakciji s publikom. Počevši od klasične Segah i ravnica Mozartovih, maestro Hakan je publici koncert završio "ulizirajući" i dionici, a oni bi se o notama poigravali provizirajući samo

BAZOVICI S IVANOM MILČIČIĆEM I HANOM ŽAVALIĆEM. JOŠ JEZNIK ODANSA IMAJE 2

ka Kultura je mediteranska kulturološka posebnost

Ka Kultura je mediteranska kulturološka posebnost. Mediteranizam je kulturni fenomen koji se odlikuje toplinom, otvorenostima i ljubavlju. U Tučepima se to očituje kroz glazbu i umjetnost. Mediteranizam je kulturni fenomen koji se odlikuje toplinom, otvorenostima i ljubavlju. U Tučepima se to očituje kroz glazbu i umjetnost.

Mediteranizam je kulturni fenomen koji se odlikuje toplinom, otvorenostima i ljubavlju. U Tučepima se to očituje kroz glazbu i umjetnost. Mediteranizam je kulturni fenomen koji se odlikuje toplinom, otvorenostima i ljubavlju. U Tučepima se to očituje kroz glazbu i umjetnost.

KRUTZ JE TEŠKO USPOREDITI S BILO ČIM. ON VEC DUGO NOSI TTU-LIP MEDITERANSKE KULTUROLOŠKE POSEBNOSTI. PRELICHIO JE DEJUKUŠI PO STRUKTURI OD 'STVISA'

Krutz je teško usporediti s bilo čim. On već dugo nosi TTU-Lip mediteranske kulturološke posebnosti. Preljučio je dejukuši po strukturi od 'stvisa'. Mediteranizam je kulturni fenomen koji se odlikuje toplinom, otvorenostima i ljubavlju. U Tučepima se to očituje kroz glazbu i umjetnost.

Mediteranizam je kulturni fenomen koji se odlikuje toplinom, otvorenostima i ljubavlju. U Tučepima se to očituje kroz glazbu i umjetnost. Mediteranizam je kulturni fenomen koji se odlikuje toplinom, otvorenostima i ljubavlju. U Tučepima se to očituje kroz glazbu i umjetnost.

BRONČANOGA OKROŽIŠTARIE KULTURA Od Čovića do Mravićića

Brončana kultura u Tučepima. Otkrivenje bronzane kulture u Tučepima. Otkrivenje bronzane kulture u Tučepima. Otkrivenje bronzane kulture u Tučepima.

Otkrivenje bronzane kulture u Tučepima. Otkrivenje bronzane kulture u Tučepima. Otkrivenje bronzane kulture u Tučepima.

SLOBODNA DALMACIJA

NOVOSTI | DALMACIJA | SPORT | ŠKOLA | ITL | MOJE

PRINČEVIĆ | ŽIVOTNI ŽIVOT | ŽIVOTI | KULTURA

14. rujna 2017. 14:00

Kultura u mome tučepskom zaseoku

Sest sjedećih vikenda u tučepskim zaseocima zahvaljujući kulturnjacima probudit će se kamene "pozornice" što su se nekada dikile životom, a danas žive od uspomena

Manifestacija 5. ka Kultura u tučepskim zaseocima otpočinje ovoga četvrtka u Nrvacićima i Ševeljima podizanjem festinazne zastave i Poetskim predjelom posvećenom Josipu Pupačiću.

Živnut će tako tijekom Sest vikenda napuštena mjesta Srida Sela, Podpeč, Čovići, Podstup, Mlavčići, Štinići i Ševelji. A sve s parolom – "Vratimo se mirvu u naše zaseoke".

Ovogodišnji 5. kKuTz posvećen je tučepskom zetu, glumcu koji je u više navrata nastupao na "festivalu" i bio mu općem potporom, Davornu Borčiću.

Priredba je inače koncipirana tako da svaki festivalski dan nudi stih za marencin, pa će se tijekom ljeta na meniju naći i pjesme Jure Kaštelana, Antuna Branka Šimića, Drage Ivanševića, Josipa Severa i Slavka Mihalića.

Ni predstave nisu "za bačiti", s akcentom na komediji. Pobjroimo tek neke koje ćemo gledati tijekom dva ljetna mjeseca: "Gola u kavazu" **Olje Runjić** i Kazališta "Monuzgva" s **Ecijom Ojdančić**, "Vesele žene Hrvatske" **Matka Elezovića** i Kazališta "Smjehobit" s **Matijom Prskalom**, pa "Skupština" **Ljube Kerkeša** i Hrvatskog narodnog kazališta Varaždin, s **Draškom Dizdarem**, tu je i "Aplauz žalosnom varalici" **Željka Konigsmechta** i Kazališta "Jazavac".

Na samom završavanju biokovskih priredbi splitski akademski glumac **Stipe Ivanšević** priredit će jednodnevnu izložbu, a u likovni segment zabilježiti će i fotografije **Ivice Jakića Čokrića Puke** "Crvena torba – skitinja Venecijom" uz koju ide i predstavljajne knjige.

Ivica Mijačika priredit će izložbu "skulptura" masklina i motika pod nazivom "Kako povijest podnosi saciašnjost".

Opera će biti zastupljena tek fragmentarno recitalom **Ivice Čikeša** i gostiju. Kako se i kultura konzumira preko želuca, lani uvedena kategorija "Velika teča" od 600 porcija i ove će godine ponuditi autohtona jela iz tučepškoga kraja, a mjesni hotelijeri će se pobrinuti da svaki festivalski dan začine

coolartika

Novosti Klub Recipi Video Blogovi Galerija Magazin Forum TV

mjesto radnje Gornje Tučepi

Područje u Gornje Tučepi je prekrasno i idealno za odmor. Uživajte u prirodi i miru ovog mjesta.

NAJAVE I EVENTI | ALBUMI | GALERIJE | Singrlice | BLOG | O NAMA | IZ MEDIJA | KONTAKT

Singrlice i Enes Kišević otvorili KKUTZ

Uzvratile su prvi večeri bio je slobodan. Singrlice, uspijela etno-predstava koja se odmah nakon prvotnog glasnog nastupa ušla i predstava jedne od najpoznatijih i najdirljivijih izvedbi moderne glazbe, a čemu svjedoči i nagrada Pevac za ubo do danas ušiveno albumu etno-predstava.

Više postotaka →

« Singrlice u finalu TV showa "Do posljednjeg zhora" »

Tomislav Goluban i Singrlice: Tradicija i etno u novoj pjesmi

POSLEDNJI ČLANCI

- 1. 11. kKuTz - Shakespeare na Exit oduševio publiku u tučepskom zaseoku Štinići
- 2. 11. kKuTz - Shakespeare na Exit oduševio publiku u tučepskom zaseoku Štinići
- 3. 11. kKuTz - Shakespeare na Exit oduševio publiku u tučepskom zaseoku Štinići

MAKARSKO PRIMORJE

GRADSKI PORTAL SR. I

MAKARSKA | MAKARSKA GORANJE | VINE | ZRNO | HRVATI | NAJAVE

OŽUJAK U DVORANI ARTE!

14. rujna 2017. 14:00

11. kKuTz - Shakespeare na Exit oduševio publiku u tučepskom zaseoku Štinići

Marketing Kontakt

MakarskaPost

14. "Dani crkvaanske kulture" u Šibeniku: "Stabat mater" - dirigent: Mario Riva

Ma vijesti | Hrvatski | EuropaSvijet | Turizam | Kultura | Sport | More | Vjera | Interview | Kolonije

11. kKuTz - Shakespeare na Exit oduševio publiku u tučepskom zaseoku Štinići

11. kKuTz - Shakespeare na Exit oduševio publiku u tučepskom zaseoku Štinići

11. kKuTz - Shakespeare na Exit oduševio publiku u tučepskom zaseoku Štinići

11. kKuTz - ka Kultura u Tučepskim zaseocima

11. kKuTz - ka Kultura u Tučepskim zaseocima

A BILO JE I OVAKVIH PRIZORA

GOSPODO, JE LI SMETAMO?

Predstava je "Kako misliš mene nema?". Teraca je Rade Šimića. Gospođa izlazi iz kuhine jer je tamo nešto radila, pripremala, kuvala. Da bi bila uočljivija, odjevena je u bijelo. Sjeda na svoj stolac i počne opušteno razgovarati na mobitel. Ona je zapravo na sceni. Gleda je petstotinjak gledatelja, a ona razgovara. Glumci se okreću. Pa nek se okreću, ona i dalje govori. "Gospođo, je li smetamo?", upita glumac iz predstave. "Ne! Ne, nema problema, samo vi nastavite!" odgovori gospođa i nastavi svoj razgovor.

DI JE IZLOŽBA?

Događaj nas vodi u zaselak Podpeč. Godina 2010. Izložba je slika akademskog slikara Branimira Bartulovića. Dvadesetak ulja na platnu rasprostranjeno po zidovima kuća. Svaka pristojno osvijetljena. Prilazi čovjek sa ženom. Slike su i dalje svugdje oko nas. Čak dvije vise "osobno" iznad glave "prosvjednika".

"Di ti je ta izložba?!", nešto intimnijim načinom upita gospodin.

"A nemojte mi ništa govorit. Slikaru se pokvarilo auto u Baškoj Vodi. I šta ću sad? Reka san mu da izvadi slike i da ih razbaca oko auta i da pričeka do ponoći. Možda ne bi bilo loše da se posli predstave zaletite tamo!", bio je odgovor sukladno pitanju. "A ne bi bilo loše otić pogledat. Čuo san da je odličan slikar!", bila je završna misao ljubitelja umjetnosti.

Oni poslije predstave sjedaju u auto i žure se u Bašku Vodu. Traže sat-dva slikara i slike. Nalaze ništa. Ova verzija priče je vrlo moguća, ali služi samo kao "potencijalna" anegdota...

STVARNI ZAVRŠETAK

Što se stvarno dogodilo? Neizvjesnost oko mjesta izložbe trajala je samo kratko. Do onog trenutka kada je stvar postala ozbiljna objašnjeno je da su slike ipak svugdje oko nas, a neke su i odmah iznad glave.

I TI TO ZOVEŠ PREDSTAVON

Zaselak je bio Srida Sela – Brbići, a godina je bila 2012. Predstava “Glumac...je glumac...je glumac” a glumac je bio Zijah Sokolović! Legendarna predstava, kulturna monodrama! Prilazi gospođa. Nešto gunđa u bradu pa onda u visokom stupnju iznerviranosti...
“Bila san ja jedanput u kazalištu u Šibeniku. Znan ja kako tribaju izgledat predstave. A ovo? Šta je ovo? Jedan čovik! On sam samcat i tamo nešto bezveze pričā i beštima. I ti to zoveš predstavon?! Sram vas bilo šta dovodite judima!”

ONO KAD ONO ČITAJU MI JE NAJDOSADNIJE

Dakle, kao što nam je poznato, mi imamo i poetsko predjelo. Postoji mogućnost nešto intimnijeg odnosa s poezijom, “kraljicom umjetnosti”. Otrpi se to jer ne traje predugo.

Slučaj prvi

I tako neko vrijeme svi imaju mogućnost slušati poeziju. Malko utučen, s priličnom dozom iskrenosti, svoj osjećaj iznese jedan član našeg “organizacijskog tima”:
“Slušaj, ono kad ono čitaju, ma ono, ono mi je strašno dosadno! Ono mi je najdosadnije. Ubije me u pojam!”

Slučaj drugi

Bila je 2007. godina i bila je književna večer u Podstupu. Čitala se poezija. Korpulentni gospodin i prilično odrasli sin su cijelo vrijeme pokazivali vidne oblike uznemirenosti.
I glumac čita stih:
“Srid truda po'ja motika ti mater bila”.
“A ovo sam sve bolan mogo nekako otrpjet, ali da mu je motika mater bila to je stvarno previše. Gdje to ima da je motika nekome mater? Ajmo sine!”, te revoltirano napuste i poeziju i Podstup.

Slučaj treći

Završilo je poetsko predjelo. Prilazi dobar znanac. Želi nešto reći. Osjeća da mora nešto reći jer je bio tu i bio je svjedok poeziji.
“Bilo je odlično, ma ništa nisan razumio”, te malko čudno nakrivi glavu.

IMATE LI HEINEKEN?

Čovjek voli kada je nešto besplatno, kada mu je darovano. Međutim, tu nije kraj. Postoje još i prohtjevi.
U naše konobe se ulazi po osobnoj želji. Možete se poslužiti s prilično toga. Možete jesti, možete piti. Ponuda pića je zahvalno bogata. Lozovača, višnjevača, medovača, sokovi, mineralna, vino: bijelo, crno, opol... Zbog ambijentalne orijentacije pivo nije u službenom programu ponude.
“Imate li Heineken?” upita najdeblji s neprožvakanom fitom pršuta u ustima.
“Nemamo! Imamo Ožujsko!” odgovori domaćin.
“A onda ništa kad nemate Heineken.”
“Reka san ti da je sve ovo bezveze. Nemaju Heineken. Ma kako mogu ne imat Heineken. Neću in više nikad doć!”, revoltirano će debeljko mljackajući dodatak zvan kroštule.

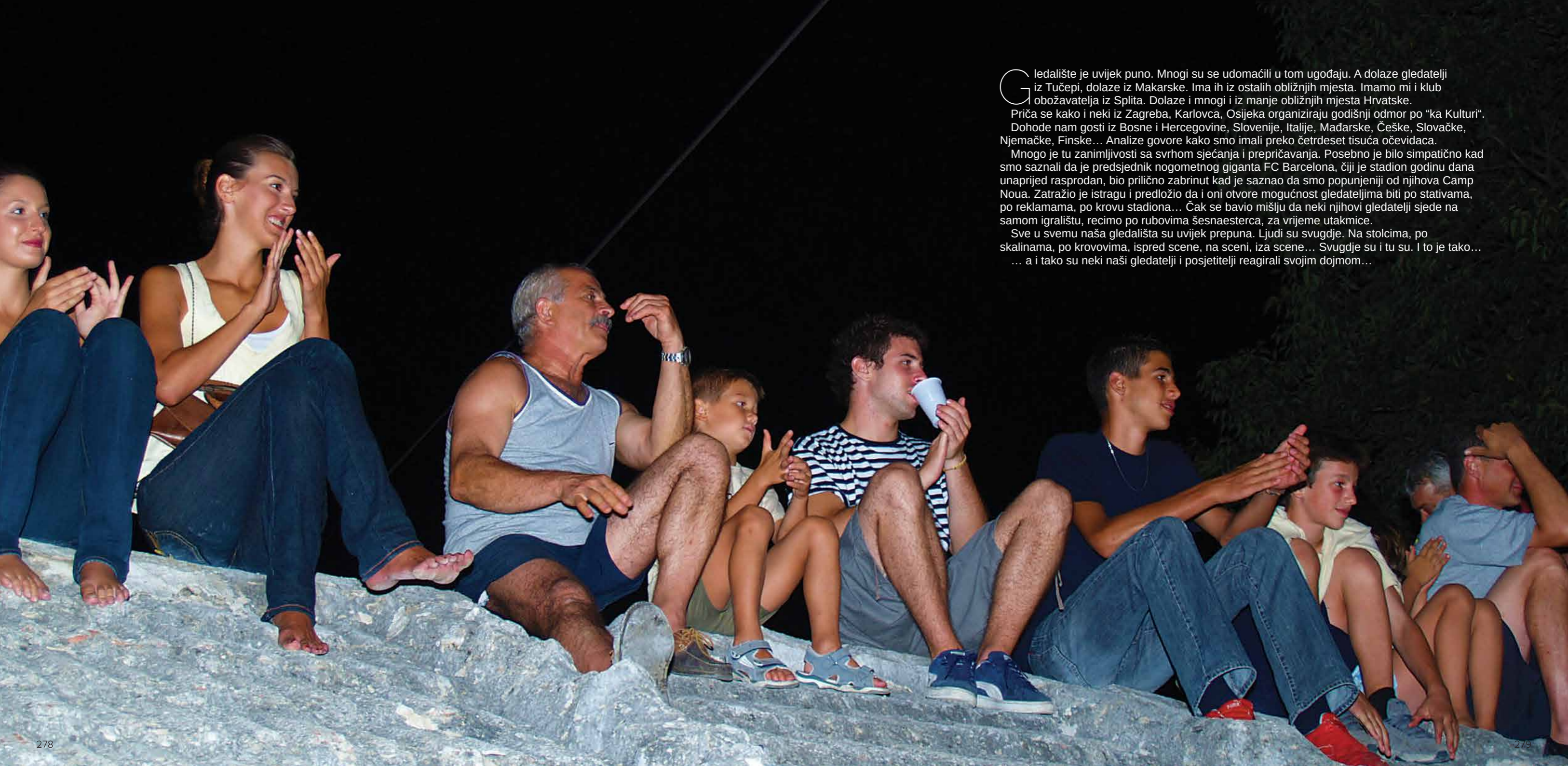
NELEGALIZIRANA SCENOGRFIJA

Zaselak je Srida Sela. Preciznije kazano, Moča. Predstava je “Škrtičina”. Scenografije je poprilično. Kamion je od prilično tona i prilično je “korpulentan”. Ne može do lica mjesta. Obavlja se prekrcaj u manja vozila. Dostava u ratama. I tako se sve dopremilo i sve potrebno je na svom mjestu. Tri kuće, riva... I sve se to postavilo. Međutim! Kako je na “kKutz”-u gotovo sve od situacije do situacije tako problem moramo rješavati odmah, sekundarno, na licu mjesta. Komisijski zaključujemo da nam jedna kuća smeta. Zašto? Ugrožava znatan dio potencijalnog “bočnog” gledališta. Dogovor. Ruši jednu kuću. I počinje proces uklanjanja...
“Zašto rušite?” obrati se jedan mještānin.
“Nije legalizirana” pa da ne bi imali problema.
“Ali se i ove kuće iz kazališta moraju legalizirat?”
“Normalno, zakon je zakon!”
“A unda dobro! Bolje nego da imamo problema.”, zadovoljno će utješeni građānin.
Taj dio scenografije se razmontirao i još stotinjak gledatelja je moglo vidjeti predstavu.

A BIĆE TI JE I ČAĆA SLUŠA OPERU?!

Godina je 2016. Koncert smo nazvali “Operom po Podstupu.” Pjevali su operni prvaci. Domagoj Dorotić, tenor i Valentina Fijačko Kobić, sopran. Na glasoviru Mario Čopor.
Bilo je tu ugodnog opernog ushita. Visoka razina trokuta: Podstup, Beč, Pariz!
I prilazi jedan gospodin. Crvenilo na licu daje naslutiti da je nešto uzbuđen. Sukladno tome i ponešto muca:
“Baaaš liipo štāaa siiii ovoo dovvejo! A biiiće tiii jeee ii čāāāća sluuuūšā oppperu?!”

**NAŠI GLEDATELJI
I POSJETITELJI U
SVOM DOJMU**

Gledalište je uvijek puno. Mnogi su se udomačili u tom ugođaju. A dolaze gledatelji iz Tučepi, dolaze iz Makarske. Ima ih iz ostalih obližnjih mjesta. Imamo mi i klub obožavatelja iz Splita. Dolaze i mnogi i iz manje obližnjih mjesta Hrvatske. Priča se kako i neki iz Zagreba, Karlovca, Osijeka organiziraju godišnji odmor po "ka Kulturi". Dohode nam gosti iz Bosne i Hercegovine, Slovenije, Italije, Mađarske, Češke, Slovačke, Njemačke, Finske... Analize govore kako smo imali preko četrdeset tisuća očevidaca. Mnogo je tu zanimljivosti sa svrhom sjećanja i pričavanja. Posebno je bilo simpatično kad smo saznali da je predsjednik nogometnog giganta FC Barcelona, čiji je stadion godinu dana unaprijed rasprodan, bio prilično zabrinut kad je saznao da smo popunjeniji od njihova Camp Noua. Zatražio je istragu i predložio da i oni otvore mogućnost gledateljima biti po stativama, po reklamama, po krovu stadiona... Čak se bavio mišlju da neki njihovi gledatelji sjede na samom igralištu, recimo po rubovima šesnaesterca, za vrijeme utakmice. Sve u svemu naša gledališta su uvijek prepuna. Ljudi su svugdje. Na stolicama, po skalinama, po krovovima, ispred scene, na sceni, iza scene... Svugdje su i tu su. I to je tako... ... a i tako su neki naši gledatelji i posjetitelji reagirali svojim dojmom...

MI SMO POVLAŠTENA PUBLIKA

SVE PRŠTI OD OPUŠTENOSTI, EMOCIJA I STRASTI

Penjemo se stazom prema planini. Kroz kamenjar, maslinike, smokve i česminu. Dolazimo gotovo podno Biokova. Stižemo “ka Kulturi u tučepskin zaseocima” u pohode. I tako već dvanaest godina. Spoj krša i mediteranskog raslinja, vedrog neba i kamenih kuća, teatra i publike, nikog ne može ostaviti ravnodušnim. “Ka Kultura” je Tučepima donijela nove sadržaje, ali i motivaciju i entuzijazam. Svi su uključeni. Uređuju se konobe, priprema spiza, uklanja drača. Netko dočekuje umjetnike, netko gradi i razgrađuje pozornicu, a većina uživa u doživljaju umjetničkih dostignuća u najposebnijim uvjetima. Mi smo povlaštena publika. Koncerti, recitali, izložbe i predstave. U tučepskim zaseocima svako od tih događanja dobiva novu dimenziju. Sve pršti od opuštenosti, emocija i strasti. Nama, svojim stalnim posjetiteljima “ka Kultura” već dvanaest godina donosi zadovoljstvo i obogaćuje nas kreativnim dostignućima naših vrhunskih umjetnika. Hvala!
Željka Antunović. Zagreb

OČARANOST DOŽIVLJENIM

“Ka Kultura u tučepskin zaseocima” je sigurno najšarmantniji ljetni kulturni festival na našoj obali. Postoji nešto magično u tom spoju starih dalmatinskih zaselaka i sivih biokovskih stijena, koji zaogrnuti mrakom ljetne večeri postaju jedinstvena scena na kojoj se “konzumira” vrhunska “kultura na pladnju”. Zbog te magije isplati se sjesti u auto i doći u tučepске zaselke, očaranost doživljenim tjerat će vas da to uradite opet i opet.
Marko Mimica, Split

**TA VRSTA PLEMENJENJA NAŠEG
KAMENA, NAŠE POVIJESTI,
JE NEŠTO NEVIĐENO**

Nekoliko puta sam nazočio na vašoj "ka Kulturi". Pohodio sam Čoviće, Šimiće, Podstup. Ja kao rodom i življenjem Korčulanin, kovan u sličnom ambijentu nisam mogao ostati ravnodušan. Ta vrsta plemenjenja našeg kamena, naše povijesti, je nešto neviđeno...
Moj doprinos je oduševljenje s posljedicama prepričavanja. Na stotine prepričavanja tog čuda.
Žarko Pecotić, Korčula

KULTURA JE VRATILA DUH STARIH VREMENA

Ništa ne može bolje nahraniti dušu nego druženje s prijateljima i znanicima začinjeno "kapljicom" kulture. Sve to u ambijentu starih zaselaka odakle mi Tučepljani i potječemo. Hvala "kKutz"-u (da ne imenujemo osobe) na tome što se zahvaljujući njemu vratio duh starih vremena. Stara sela su zaživjele i obnovljene su mnoge stare kuće. Nekadašnja druženja uz komin smo zamijenili druženjem u publici i domaćom spizom uz dalmatinske pisme. Supruga i ja smo od prvog dana posjetitelji na gotovo svim događanjima i ostat ćemo vjerni posjetitelji u budućim desetljećima ispred nas.
Od srca Vam hvala i samo tako nastavite!
Jelica i Goran Mijačika, Tučepi

ISKORAK KOJI ZASLUŽUJE POSEBNE POHVALE

Ljubaznost, ljepota i sadržaji su razlozi zbog kojih desetljećima dolazimo u ovaj predivni kraj. Svoje doživljaje rado preporučavamo našim prijateljima koji su nakon prekrasnih fotografija, promidžbenih materijala i videozapisa odlučili posjetiti Tučepi. Posebno ističemo manifestaciju "ka Kultura u tučepskin zaseocima" koja nas fascinira kvalitetom programa i autohtonim dalmatinskim specijalitetima.

S obzirom da u Tučepi dolazimo više od trideset godina i pratimo razvoj turizma i uvijek smo ugodno iznenađeni gostoprimstvom Tučepjana tako da se u mjestu osjećamo kao da smo u svojoj domovini. Primijetili smo da se iz godine u godinu u Tučepima događa nešto novo od kulturnih i sportskih događanja. Međutim ovo s "kKutz"-om nas se posebno dojmilo. Već bezbroj puta dolazimo na prelijepu teracu konobe obitelji Šimić uživati u ljepoti gdje se gastronomija utapa u zelenilu borova i maslina, plavetnilu mora i čarobnim zalascima sunca. Ipak kad se organiziraju "kKutz"-ove večeri to je poseban šlag na tortu, jedan iskorak koji zaslužuje posebne pohvale.

Obitelj Keller (Bruno & Therese), Fulda, Njemačka

TUČEPI SU ISCJELJITELJSKO MJESTO

Kakvo su samo iscjeliteljsko mjesto Tučepi. Tako prijateljsko, mirno, sigurno i opuštajuće. Ovamo dolazim već desecima godina. Pogotovo mi se sviđa Hotel "Villa Marija" obitelji Šimić i njihovo osoblje. Ipak većinu najljepših i najdražih trenutaka smo proveli u zaseoku Šimićima. To je zaista posebno mjesto u sredini pejzaža Gornjih Tučepi; more tamo dolje, planine iza nas poput anđela čuvara i sivi stari zaseoci koji tiho pričaju priče iz drevnih vremena. Može li biti bolje ozračje za lokalno stanovništvo i goste "ka Kulture" da uživaju u glazbi, teatru, umjetnosti i ukusnoj hrani. Radujemo se ponovnom posjetu "ka Kulturi u tučepskin zaseocima".

Obitelj Saaristo (Ritva), Lappeenranta, Finska

NEPROCJENJIVO

Početak je lita, dani su vrući i sparni. Večeri pune različitih događanja, planiraju se odlasci na koncerte, festivale ... I sve se to pokušava uklopiti u gust raspored litnjih gaža. Ali s nestrpljenjem se čeka program "kKutz"-a jer prema njemu se planira ostatak litnjih večeri. Ajme, koje li tuge kad vidiš da se finale Omiškog festivala poklapa s koncertom u mom Podstupu ili s predstavom u Čovićima ili .. Vrime je to kad naše kale ožive i puste kuće ispunjene se smijom i pismom ka u neka davna vrimena kad se igralo na buče, pivalo u dvoru posli rada u poju i dovikivalo s ponistre na ponistru. Skida se paučina sa zidova konoba, a vonj stare kuće ulazi u svaku poru. Teško je nać rići za opisat lipost ure i po guštanja, kad se sva osjetila otvore, upija se svaki pokret i glas glumca ili vrsnog pivača. A posli toga šušur, domaća spiza i pisma do sitnih jutarnjih sati. Oni osjećaj kad te iznenadi zora i skontaš da bi ipak treba poč doma. I nosi te ta lipota do ponovnog susreta već idući vikend negdi u kali ili tuđen dvoru uz žmul vina i spizu iz Vicina bronzina.

Neprocjenjivo!

Romana Lalić Pejković, Tučepi

PRISJEĆANJEM OSJEĆAM SE DOMAĆINOM I GLASNOGOVORNIKOM TIH LJEPOTA

"Ka Kultura u tučepskin zaseocima"! Višestruki sam posjetitelj te uistinu začudne manifestacije. Dojam je dalekosežan i pripravan na duboka sjećanja temeljena na čvrstoj kamenoj osnovici kulture i ambijenta. Prepričavaš i pokušavaš prijateljima prenijeti dašak posebnosti. To je ono mjesto za koje poželiš da ga svatko vidi, doživi. U povijesti mojih dolazaka pohodio sam Podpeč, Čoviće, Šimiće, Podstup. Prisjećanjem osjećam se domaćinom i glasnogovornikom tih ljepota.

Vaš vjerni promicatelj,
Slobodan Dukovčić, Karlovac

TUČEPI SU TIH DANA KULTURNO ŽARIŠTE SVIJETA

Postoje dvije velike ljubavi u mom životu: prva je kazalište, a druga su Tučepi. Imala sam tu sreću da svoj radni vijek posvetim kazalištu, a istovremeno udala sam se za Žarka Čovića koji me doveo na ljetovanje u čarobni zaselak Podstup. Bilo je to osamdesetih godina prošlog stoljeća kada smo kao moderni Robinzoni s troje male djece otkrivali stare kamene napuštene kuće, vrtove, balkone i divlje cvijeće.

Dogovorili smo se da sve što uštedimo uložimo u obnovu stare didove kužine i da ćemo kad tad stvoriti svoj kutak u Podstupu.

San je trajao i traje još uvijek. U međuvremenu smo dolazili u roditeljsku kuću na obali i veselili se svakom ljetu. Jedne jeseni, mislim da je to bila 2006. moj dragi prijatelj glumac Davor Borčić po povratku u Zagreb ispričao mi je da je u zaselku Sridi Sela, na oboru Luketina igrao predstavu "Poletija grdelin iz Žuja". "Bila je nevjerojatna atmosfera, ne možeš ni zamisliti kakvo se kazališno čudo dogodilo" - uzbuđeno je pričao Davor koji nažalost danas više nije među nama.

Jedva sam dočekala sljedeće ljeto. Od tada više ne izostajemo ni s jednog događanja, bio to koncert, izložba ili predstava.

Po zvanju sam kazališna producentica. Godinama sam organizirala međunarodni festival novog kazališta Eurokaz. Poznati su mi svi problemi organizacije kazališnog festivala i vrlo dobro znam koliko je potrebno truda, vještine i snalažljivosti da bi se organizirala predstava u neobičnom (nekazališnom) prostoru. I svaki put se ponovo iznenadim kada vidim kako je fantastičan tehnički tim stvorio pozornicu i gledalište nad nekom gomilom ili ispod nekog balkona, kako je riješena rasvjeta, ton...

Penjemo se svake godine u svaki zaselak i očekujemo nove čudesne predstave. Neke neću nikada zaboraviti, kao na primjer Dragana Despota koji izvodi Krležu i uspije stvoriti takav dramski naboj da utihne svih petstotinjak gledatelja. I sam poslije predstave priznaje kako je imao golemu tremu ne vjerujući da bi mogao zadržati koncentraciju; ali dobar glumac, snažan tekst i čaroban ambijent ukidaju svaku pomisao o provinciji koja ne razumije. Tučepi su tih dana kulturni centar svijeta.

Mnogo radosti donio nam je Ivica Mijačika.

Moj suprug Žarko Čović 2008. godine imao je priliku izložiti svoje slike na zidovima starih kuća u Podstupu.

Bio je to ne samo promotivni događaj, već obiteljska snažna emocija. Izlagati slike u napuštenom prostoru gdje ti je odrastao otac, gdje su živjeli dida i baba dojmio nas se kao posveta životu staroga sela.

Od prvih početaka do danas vide se velike razlike u svim zaseocima. Sela su oživjela, uređuju se kuće, obnavljaju putevi, a i san moje obitelji je na putu ostvarenja. Za koji mjesec-dva bit će gostiju i u obnovljenoj didovoj kužini, a ja sam bezbolno otišla u mirovinu jer znam da ću svako ljeto sresti svoje drage prijatelje, pjevače, pjesnike i glumce s kojima sam provela svoj radni vijek.

Hvala!

Kornelija Čović, Zagreb

MJESTO UŽITKA

Jedan od razloga zbog kojih volimo ljeto: "ka Kultura u tučepskin zaseocima" je mjesto opuštanja od ljetne vreve, mjesto bijega i mjesto užitka.

Koncert pod otvorenim nebom, intimni susret s glumcem na bliskoj pozornici. Posve osobni umjetnički doživljaj svakog posjetitelja "ka Kulture" koji se ne može usporediti s tradicionalnim odlaskom u konvencionalne prostore kulturnih događanja.

I na kraju ljetne večeri - već zaboravljeni susreti s domaćinom u tradicijskoj konobi! Jedan od razloga zašto volimo ljeto je "kKutz"! Sretno organizatorima!

Olivia i Miro Ravlić, Makarska

ISTINSKI DOŽIVLJAJ UMJETNOSTI

Već nekoliko godina živim u prekrasnim Šimićima. Naime, već dvanaest godina vodim školu ronjenja u Tučepima. Kulturne večeri su za moju obitelj, moje osoblje i mene vrhunac u ljetnoj sezoni. Uživamo u slikovnosti kazališta i slikovnosti umjetničkih djela po zidovima kuća.

Poslije umjetnosti, druženje. Pero Šimić, naš prijatelj, poziva nas već godinama u svoju konobu na ugodan provod sa svojim prijateljima. Tu svi imamo priliku doživjeti hrvatsku gostoljubivost iz prve ruke. Uz klasična domaća pića (rakije, vino) i hranu uživamo u večeri s gostima i mještanima. Unaprijed se veselimo sljedećoj "ka Kulturi" s istinskim doživljajem umjetnosti kao i druženju s Perom u Šimićima.

Sebastian Theilig, Njemačka

DOGAĐAJ KOJI ČINI NAŠ ODMOR POSEBNIM

Od našeg prvog dolaska u Tučepi poznajemo gospodina Peru Šimića. Prošle godine nas je pozvao da osjetimo miris "ka Kulture" u Šimićima te da budemo njegovi gosti u konobi. Mi dolazimo iz Praga, grada velike povijesti i kulture. Međutim, ova manifestacija je za nas nešto nesvakidašnje i neviđeno. Kazalište između starih kuća, u ovom posebnom ambijentu žive kamene scenografije. Onda galerija na otvorenom. Kao da je cijeli zaselak umjetnost. Rijetko vidiš toliko ljepote na jednom mjestu... Pa onda veliki lonac i jelo koje se dijeli. Pa ljubazni domaćini. Nezaboravan doživljaj. Ovakav događaj čini naš odmor posebnim. Ako se naši planovi godišnjeg odmora poklope s događajima "ka Kulture" voljeli bi i sljedeće ljeto biti u Šimićima, a ako je moguće, i u nekom drugom zaseoku ponad Tučepi.

Karel i Hana Verner, Prag, Češka Republika

UMJETNOST, MEDITERANSKA KULTURA I TRADICIJA PODBIOKOVLJA NAŠLI SU PRAVO MJESTO SUSRETA

Biokovo i more ljube se u Tučepima, prelijepom mjestu na moru, sa zaseocima na putu k Biokovu. Činilo se, život je otišao s Biokova i sav se preselio na more. A prije dvanaest godina, Podpeč, Srida Sela, Čovići, Mravičići – Ševelji, Podstup i Šimići kao da su uskršli. Glumci, pjesnici, glazbenici, slikari, umjetnici dalmatinske kuhine, prijatelji mora i Biokova, vratili su ljude. To su mogli učiniti samo vizionari, oni koji vole svoj kraj i cijene njegovu ljepotu. I ja sam imao priliku uživati u druženju s dobrim ljudima iz Tučepi i njihovim prijateljima. Umjetnost, mediteranska kultura i tradicija Podbiokovlja našli su pravo mjesto susreta. Doći ću opet!

Ivo Josipović, Zagreb
predsjednik Republike Hrvatske 2010. - 2015.

PREKO MORA DO ZVIJEZDA

Došao sam morem, sam, jednog dana u ljetu. Rekao mi Ivica Mijačika da dođem. Bilo je predstava, ima ih i bit će ih. Svugdje. Unutra, vani, danju, noću..., ali u naručju Biokova gdje Antuntun loncem lovi mrak, gdje morska pučina vrišti crvenom bojom u sumrak, gdje rukom milujem zvijezde noću. E, tamo je lijepa duša Mijačike, osmijeh i tople oči, stvorila neki paralelni poetski svijet, njegov u kojem smo mi gosti ihvala ti što te poznajem. Hvala i svima ostalima koji su svojim marom omogućili ustrajanje ove iluzije!

Srećko Vargek, Zagreb

ČAROLIJA JE JOŠ MOGUĆA

Manifestacija "ka Kultura u tučepskin zaseocima", gledano novinarski, prava je televizijska priča, slika govori više od riječi.

Pa ipak kao radijski novinar vjerujem da smo glasom prenijeli puni doživljaj te sjajne manifestacije koju književnik Ivica Mijačika svojom nevjerojatnom energijom pogoni sve ove godine i njome zahvaća sve sudionike i uvlači stalno nove. On je pravi *perpetum mobile*, elokventan, inovativan, zaigran, neopterećen, a opet pravi profić u svemu što radi. Rijetkost je danas da se netko prihvati tako golemog, iscrpljujućeg posla, odabira gostujućih predstava, koncerata, izložbi, recitala, izvođača, pa sve to skupa sjedini s dobrohotnošću domaćih i njihovom iznimnom gostoljubivošću. Konobe, gozbe, velike i male teče, turistička zajednica, mladost koja volontira, Tučepljani koji zdušno pomažu u postavljanju pozornice i poslije je brzo razmontiraju i gumna ostave svojoj čistini do sljedeće predstave.

Rado smo na Radio Splitu podržali biti medijskim pratiteljima te manifestacije koja promiče jedan poseban način prezentacije kulture u i na mjestima gdje bi je čovjek najmanje očekivao, u zapuštenim zaseocima u kojima je nekad sve vrvjelo od života, a danas im se, s prenatrpane i koječim zasićene obale, vraćaju, svojoj didovini, svojim vrtlima i maslinicima, tišini i ugođaju Podbiokovlja gdje je nebo blizu, a zrikavci paraju tišinu noći.

Kultura tobože pripada velikom gradu, urbanom i urbanima, asfaltu, zgradama opremljenima elektronikom i tehnološkim čudima.

A ipak, "ka Kultura u tučepskin zaseocima" pokazuje da je čarolija još moguća. Ona nas vraća izvoru, tamo odakle su ponikli naši didovi i babe, naši roditelji, pa i mi sami, tamo gdje se živjelo od napornog rada u neimaštini, u kulturi pričanja priča, legendi i baštinita se jednostavnost. A jednostav-

nost je i danas obilježje te manifestacije, nema tu pratećeg i uobičajenog glamura, upravo sve to je čini velikom.

I neophodnom, jer je kroz sve ove godine brojem posjetitelja, i onih koji je žive pokazala da je publika u tzv. malih mjestima jednako gladna kulture i da je "konzumira" jednakom strašću kao i redoviti pretplatnici teataru iz naših velikih mista.

Radio je glas, a glas čini čuda. On privlači ili odbija, tjera te da ga slušaš ili da se zgrožen njegovom bojom i tonom isključiš iz njegovih frekvencija. Svi sudionici ove sjajne priče u svom glasu samo privlače, tjeraju na smiješak, na prihvaćanje, na poštovanje, na divljenje.

S kim god da sam razgovarala, u eter je prenio samo dobro i zanimljivo, zajedništvo u ideji koja ih je povezala, od glave cijele priče, Ivica Mijačike, do gostiju tog ljetnog podbiokovskog festivala do domaćina koji su začim ukupnog doživljaja. Ni duša ni nepca tu ne gladuju, nahranjen odlaziš u noć, doma na spavanje i već na kraju čekaš novo ljeto i novu "ka Kultururu"...

Upravo takav naziv, s dozom ironije, i tako dalmatinski, s neizbježnom dozom ruganja elitizmu i prepotenciji, svojstven je Mijačiki. Možda na prvu odbija visokozahtjevnog "konzumenta" kulture. Ali tko u svemu ostane radoznao, bit će nagrađen iskustvom da su sve dobre stvari jednostavne i rađene sa strašću, netaknute godinama koje nam kradu radost i lakoću. Mijačika se ne odriče ni strasti, ni radosti, ni angažmana, ni svoje goleme radne energije i iznova nas odabirom tema tog malog i jedinstvenog festivala kulture i baštine vraća u zagrljaj Podbiokovlja, zaseoka koji se obnavlja, oživljavaju i pokazuju da je radost života u činjenju, u trudu i zajedništvu s ljudima. Biti svoj, ustrajati, pa zar to nije najveće postignuće. Bravo!

Vedrana Krstić Ivanišević, Split

**ZAHVALAN ONIMA
KOJI NAM OVO DONOSE**

Već dvanaest godina neumorno uživam u "ka Kulturi". Teško mi je i zamisliti da svega ovoga nema. Zajedno sa svojim "prijateljem" fotoaparatom koji mi je pomogao mnoge silke zaustaviti. Bolje pospremiti u sjećanje. Imati argument za ponovno oduševljenje. Možda ću nekim budućima moći reći: "I naše vrijeme je imalo nešto posebno, nešto što nadilazi nazivnik običnog!" A ja, trenutačno, zahvalan kao svjedok. Zahvalan onima koji nam ovo donose.

Ivo Visković, Tučepi

TRADICIJA KOJU TREBA NJEGOVATI

Već desetak godina gostujemo u Tučepima. Naš domaćin je obitelj Pere Šimića gdje, malo je reći, dolazimo kao u svoju kuću.

Svake godine smo gosti na manifestaciji "ka Kultura u tučepskin zaseocima". Za ovaj oblik manifestacije još nismo čuli. Uživamo u posebnom načinu "prezentiranja" umjetnosti. Rado odlazimo i uživamo u druženju s domaćinom i ostalim gostima. Upoznajemo se s raznim običajima i znamenitostima Dalmacije, uživamo u degustaciji domaćih jela i pića. Tu tradiciju treba negovati u budućnosti jer mi kao gosti s velikim zadovoljstvom dolazimo i konzumiramo te blagodati.

Obitelj Smajiš, Sarajevo, BiH

ONI NE DAJU DA SE U NAMA UGASI PLAMIČAK ČOVJEKOVE NASUŠNE POTREBE

Jedno od "svega onoga" što donosi, meni najdraže godišnje doba je i svakako manifestacija "ka Kultura u tučepskin zaseocima" pod zaštitom Općine Tučepi, a doneseno s dlana našeg književnika i neumornog "bauštelca kulture" Ivce Mijačike. Treba razumjeti da "konzumacija" kulture, dok živiš u većem gradu, nije uvijek ni tako jednostavna. Stalna trka između poslovnih i inih obveza svodi ovo zadovoljstvo na vrlo male "količine". Metodom odabiranja prioriteta dogodi se da u jesen-zima-proljeće razdoblju tek tu i tamo odeš na neku predstavu, koncert, manifestaciju... Malo je to za dušu.

Utjehu nalazim u činjenici da već godinama imamo "kulturni rezervni položaj" – krajem srpnja i u kolovozu sam u rodnoj Makarskoj i imat ću mogućnosti nadoknaditi izgubljeno jer baš tada je "kKutz" pripravan ispuniti me svojim bogatstvom.

S obzirom da se scensko djelo događa u jedinstvenom, predivnom ambijentu i ugodaj je poseban. Jednostavno, čovjek se prenese u drugi svijet i drugo vrijeme (često ne tako davno zamrlo u nama) i biva mu žao što to tako malo traje. "Bis" za našu dušu je uvijek i "ono drugo" događanje – izložba, klapa...

I gastronomija dođe na svoje, ali više od toga je zadovoljstvo vidjeti domaćine koji su velikim zadovoljstvom poznatima i nepoznatima otvorili svoje konobe ili obnovljene kuće. Lako se prepozna s kojom ljubavlju oni otvaraju vrata svojih kuća, vrata svoga srca. Taj dan oni žive životom svojih didova i starih dobrih običaja.

Na povratku, debelo iza ponoći, spuštajući se natrag u svakodnevni život, prije nego osjetiš zadovoljstvo što ti je dan bio tako dobro ispunjen i obećaš sebi da ćeš opet u petak odvojiti "vrime za dušu", sjetiš se Ivce i prijatelja entuzijasta koji ne daju da se u nama ugasi plamičak čovjekove nasušne potrebe.

Hvala svima koji nam ovo neumorno donose!

Branimir Lončar, Zagreb, Beč

UISTINU JE VELIKA SREĆA ŠTO SMO SVJEDOCI

Godinama sam sa suprugom i prijateljima vjeran posjetitelj tučepskih zaseoka. Godinama nam je "ka Kultura" sociološka i kulturološka atrakcija. Sreća nam je dolaziti, a ne gubiti ušhit. Lijepo je iščekivati, a još ljepše je doživjeti. Toliko ugoda na jednom mjestu, a sve u službi dostojanstva. Uistinu je velika sreća što smo svjedoci.

Slavko Štrbac, Makarska

KAO NAJLJEPŠI DAR

“Ka Kultura” kao najljepši dar koji su Tučepi mogli darovati svima nama. Umjetnost se doselila u naše zaseoke i ubrzo nam postala domaćin. Tučepljanima, gostima, znanim i neznanim. Svima. I svi smo se “hranili” ponuđenim ljepotama. Ova ljepota ima samo braću po velikom zadovoljstvu. Zahvalni smo svima koji su nam pružili ovu mogućnost da smo dio “ovoga”, a da je “ovo” dio nas!
Ivana i Mate Visković, Tučepi

NEŠTO JEDINSTVENO ŠTO NISMO DOŽIVJELI

Program kulturnih zbivanja u tučepskim zaseocima je zaista nešto jedinstveno što nigdje do sada nismo doživjeli. Spoj odmora, relaksacije, spojen s gastro-etno ponudom i začinjjen kulturnim događanjima je nešto što naš odmor čini posebnim. Zato izražavamo zadovoljstvo i izričemo pohvale organizatorima programa “ka Kulture” u Tučepima. Uživamo u koncertnim večerima i likovnim izložbama jer su glazba i slika univerzalna poruka.
Još jednom bravo, bravo, bravo!
Obitelj Rau (Richard & Susanne), Philippsburg, Njemačka

KULTURA SE ZAČUDNO PRIBLIŽILA MALOME ČOVIKU

Što reći, što podcrtati, kad ima toliko lipih momenata u ciloj priči? Možda najprije onu lipu ljudsku stranu, gostoljubivu, veselu domaćinsku, koja čovika neupitno vrati u ona lipa vremena kad su ljudi bili ljudi, čovječni, bez velikih interesa, samo željni druženja i prijateljstva i spremni podnit za to dil svoje žrtve. Možda naglasak na sve one ljude koji su osjetili potrebu da se maknu iz ovoga sumanutog svita i odvojili trenutke za napojit svoju dušu, napunit baterije da bi mogli dalje. A hrane za dušu je bilo napretek i za svakoga, i da bi se nasmija i da bi oplaka. Jer i smij i suze su za čovika. A napobaška kultura u svim njenim dimenzijama koja se tako približila malome čoviku. Po onoj: “Ako Mujo neće brdu, oće brdo Muji” pa nam pokazuje da za kulturu često i ne treba ni svitla velegrada, ni sjaja kazališta i velebnih dvorana koje nemamo, već je dovoljna skupina onih koji je istinski vole pa da i zaživi, ka u tučepskim zaseocima. Spontana, bliska i bezvremenska.

Maja Ivanac, Makarska

ZASEOCI TUČEPSKE KULTURE ILI POLETIJA MIJAČIKA IZ ŽUJA

Tučepi imaju posebno mjesto u mom sjećanju i osjećanju jer sam ranih šezdesetih godina prošloga stoljeća jedno cijelo polugodište iz moje rodne Podgore, sasvim precizno iz podgorskih zaselaka Letišće i Strupina, svakodnevno, pješao do Makarske i iz Makarske dok sam pohađao prvi razred tamošnje gimnazije koja je, nakon završetka prvog razreda, naprasno ukinuta.

Dječak-pješak-skitnica imao je tih godina veliku privilegiju promatrati neponovljive, danas nezamislive, prizore teško opisive prirodne ljepote i ljudske, težačke, pa i ribarske (ponekad bi se iz Makarske u Podgoru vratio ribarskim brodovima) muke podbiokovskih sela i ljudi koji su se tih godina spremali na veliku, velikom trešnjom uvjetovanu, seobu od planine prema moru: od svaštarske, mukotrpane, ali i životom bogate, težačke poljoprivrede (u Podgori: i ribarstva) prema bučnom i pomalo lijenom apartmanskom turizmu.

Tijekom svakodnevnog pješaćenja od Podgore, preko Tučepi do Makarske i natrag upoznao sam manje-više sve što je bilo s obje strane stare Napoleonove ceste: suhozide, potoke, izvore vode, mlinice, vinograde, sve masline i maslinike, sve vrtove i sve šumarke. I najvažnije od svega: poznao sam i upoznao sam ljude, ali i naučio voljeti i cijeniti ljekovitu i kreativnu samoću i tišinu koje je u to doba bilo u izobilju. Tišinu koju je "remetio" samo pjev ptica.

Mogu, dakle, sasvim razumjeti ljudske motive koji su ljubitelja grdelina i inih ptica pjevica i selica tih davnih dana Ivicu Mijačiku nadahnuli na veliki metaforički, doduše povremeni i privremeni, bijeg s prenatrpanih tučepskih plaža, šetnica i šetališta, bučnih kafića, plesnjaka, diskoteka i trgovačkih centara u napuštene zaselke djetinjstva: tučepsku Srida Sela, Šimiće, Podpeč, Čoviće, Mravičiće, Ševelje i Podstup.

Slično kao i Vedran Mlikota koji je doveo i dovodi glumce i glumišta u Zagvozd, Ivica Mijačika "privodi" glumce, slikare, pjesnike, glazbenike i ine miljenike umjetničkih muza u tučepske zaseoke.

Za turističku "industriju" njegova sela to se naziva "obogaćivanjem turističke ponude", ali za njega to je vraćanje iskonu kojega odavno nema, eskapizam, bijeg od turističke buke i žurbe koji je ovako objasnio: *"Da bismo se zaštitili (od buke i žurbe), moramo organizirati bijeg na prićuvne položaje. Na neka sačuvana mjesta gdje se još uvijek možemo čuti, vidjeti, posvetiti."*

Zaključit ću ovako: sretno je svako selo i svaki zaseok iz kojega grdelini i Mijačike polijeću – iz žulja ili žuja.

dr. sc. Slaven Letica, Zagreb

TUČEPLJANI NA POSEBAN NAČIN SPAJAJU KULTURU I TURIZAM

U Tučepi na godišnji odmor dolazimo još od 2004. Naš dragi domaćin je Joko Šimić i njegova obitelj.

Uz sve stvari koje nam se posebno sviđaju u Tučepima su večeri namijenjene kulturi – "ka Kultura u tučepskin zaseocima". Dolazimo iz Ljubljane gdje su kazališta dosta prisutna pa nam je ta vrsta "zabave" jako blizu. Tučepske večeri oplemenjene umjetnošću su, iz tog razloga, za nas nešto posebno, jer se tu spajaju hrvatska kultura i dalmatinska spiza. To je posebna vrsta druženja gdje domaćini otvore svoje konobe za nas turiste, ali i za "domaće stanovništvo". Sve to daje poseban duh dalmatinske duše. Uz pjesmu, pršut i vino, večeri su nezaboravne. Pogotovo što je sve to na čvrstim temeljima kvalitetnih predstava, odličnih koncerata i zanimljivih izložbi. Tučepljani na poseban način spajaju kulturu i turizam. Zato svi koji se brinete o "kKutz"-u hvala Vam na svemu!
Obitelj Požar, Ljubljana, Slovenija

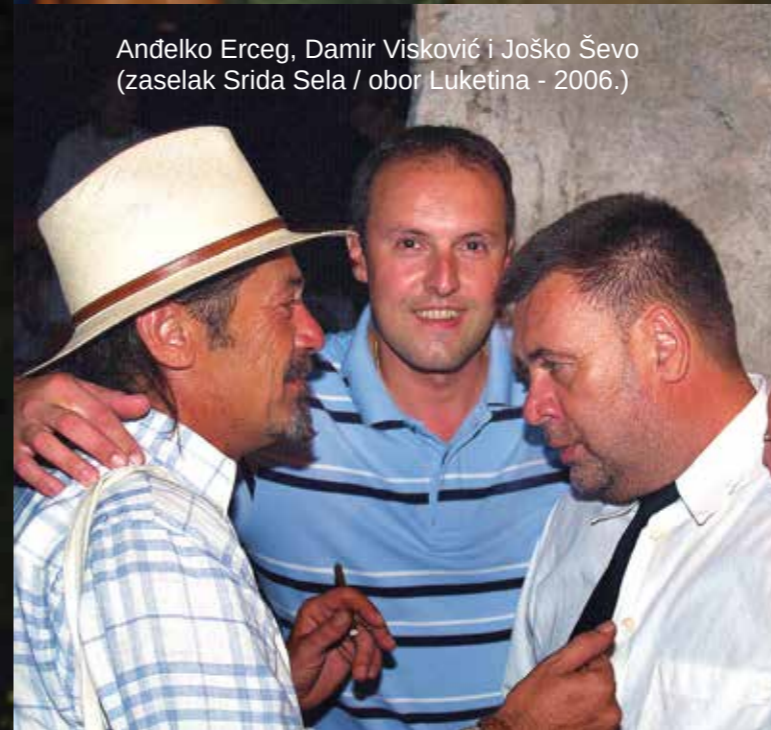
**“IMENOVANA”
FOTO GALERIJA**

prof. Tonći Puharić
(zaselak Čovići - 2017.)

Gordan Nuhanović, Hakan Ali Toker i Joze Šimić Joko (zaselak Šimići - 2016.)

Anđelko Erceg, Damir Visković i Joško Ševo
(zaselak Srida Sela / obor Luketina - 2006.)

Aljoša Jurinić, Marija Pranjić i Ružana Kovač
(zaselak Podstup - 2016.)

Brigita Mravičić, Mislav Mravičić, Amar Bukvić, Jadranka Đokić i Ante Mravičić (zaselak Marvičići 2017.)

Čedomil Šimić, Goran Bušelić i Ante Čobrnjić (zaselak Podpeč - 2011.)

Božidar Mravičić, Boris Svrtan i Ljiljana Mravičić (zaselak Mravičići - 2013.)

Dražen Lalić i Marko Torjanac (zaselak Čovići - 2014.)

Ljubomir Kerekeš i Lovre Čović (zaselak Čovići - 2016.)

Boris Svrtan i Ivica Šimić
(zaselak Čovići - 2017.)

Robert Zuber i
Matko Bušelić
(zaselak Čovići -
2008.)

Antonino Šimić
i Livio Morosin
(zaselak Srida
Sela - Brbići -
2014.)

Ivica Mijačika i Marin Čović
(zaselak Podpeč - 2007.)

Ivo Visković, Marija Krpan
i Mijo Pavelko (zaselak
Podstup - 2010.)

Željka Antunović, Marko
Visković i Darko Rundek
(zaselak Podstup - 2014.)

Ivo Šimić, Špiro
Guberina i Ivica
Mijačika (zaselak
Šimići - 2008.)

Igor Dragičević, Antun
Boris Švaljek, Božidar
Mravičić i Marinko
Mravičić (zaselak
Mravičići - 2012.)

Jure Erceg,
Augustin Sarić
i Jurica Pađen
(zaselak Srida
Sela / Moča -
2012.)

Petra Dugandžić, Miriam
Brajković, Goran Grgić i
Vjekoslav Šimić (zaselak
Šimići - 2012.)

Ivo Josipović,
Stipe Bušelić,
Ante Čobrnić i Ivo
Mravičić (zaselak
Podstup - 2012.)

Marko Luketina,
Hloverka
Novak Srzić,
Antun Branko
Švaljek (zaselak
Mravičići - 2012.)

Marin Čović, Roman Šušković Stipanović, Ivica Mijačika, Zoran Mužić, Davorin Borčić i Vilim Matula (zaselak Čovići - 2008.)

Vladimir Bušelić, Igor Bušelić
i Ivica Mijačika (zaselak
Podpeč - 2011.)

Senka Vidić i Ivo Visković (zaselak
Srida Sela / obor Luketina 2007.)

Petar Pašalić s gostima
(zaselak Podpeč - 2016.)

Jadranka Gaće Beba s The Frajlama (zaselak Srida Sela / Moča -
2014.)

Kemal Monteno i Vladimir Ševelj
(zaselak Ševelji - 2010.)

Anđelka Savanović, Petra Savanović, Filip Juričić i Danijela Čović
(zaselak Čovići - 2012.)

Zijah Sokolović i Marina Obradović
(zaselak Srida Sela / Brbići - 2011.)

Željko Pašalić i Branimir Lončar
(zaselak Podstup - 2009.)

Petar Čulić, fra Nedjeljko Šabić i Luka Gudelj
(zaselak Podpeč - 2010.)

Matilda Kovačević
i Nevena Buča,
The Frajle (zaselak
Srida Sela / Moča -
2015.)

Iviča Mijačika, Barbara Nola, Rade
Šimić, Ante Čobrnčić, Ana Begić
(zaselak Šimići - 2010.)

Danko Ljuština,
Marin Čović i Ante Čobrnčić
(zaselak Čovići - 2008.)

Arsen i Matija Dedić u
druženju nakon koncerta
(zaselak Podstup - 2011.)

Predrag Lucić, Jadran Vušković i Stojan Matavulj (zaselak Podpeč - 2011.)

Marija Mirković i Romana Lalić Pejković
(zaselak Srida Sela / Moča - 2015.)

Željko Königsnecht, Jelena Šimić i Čedo Šimić
(zaselak Čovići - 2010.)

Vice Bušelić i Vedran Mlikota
(zaselak Srida Sela / Moča - 2017.)

TUČEPI – IZ OKVIRA POVIJESTI

TUČEPI TIJEKOM POVIJESTI

Povijest Tučepi, zahvaljujući materijalnim ostacima, možemo pratiti od prapovijesnog razdoblja pa sve do današnjih dana. Prve tragove na ovim prostorima nalazimo iz željeznog doba kad su se postavljale gomile kamenja na mjesto pokopa mrtvih. Ovakav način pokapanja prisutan je kod starih Ilira o čijoj prisutnosti na ovim prostorima, osim gomila i ostataka suhozida, svjedoče toponimi poput Gomila, Gradina i Grad.

U 2. st. pr. K., nakon više ratnih sukoba, Rimljani pokoravaju Ilire te uspostavljaju svoju vlast. S obzirom da Iliri nisu lako prihvatili tuđu vladavinu, Rimljani su tek u 1. st. u potpunosti slomili ilirski otpor nakon čega počinje romanizacija ovih prostora. O rimskoj prisutnosti na prostoru Tučepi svjedoče različiti nalazi, od novčića i keramičkih posuda do nadgrobnih ploča. Među brojnim nalazištima mogli bismo izdvojiti nekropolu na južnim padinama Sutvida, kasnoantički grob kod crkve sv. Jurja te ostatke ranokršćanske bazilike iz 5.-6. stoljeća.

Dolaskom Hrvata, krajem 6. i početkom 7. stoljeća, na ovom prostoru uspostavljena je Neretvanska kneževina čiji se teritorij prostirao od Cetine do Neretve. Središte kneževine je, jedno vrijeme, bilo u Makarskoj u čijoj se blizini dogodila i poznata bitka protiv Mlečana iz 887. godine. Dulje vremena se smatralo kako je tijelo mletačkog dužda Petra I. Candiana, koji je poginuo u toj

bitci, bilo pokopano kod crkve sv. Jurja u Tučepima, a potom preneseno u stolnu crkvu u Gradu.

Ime Tučepi prvi put se spominje 12. kolovoza 1434. u Kreševskoj povelji, a ona govori o povratu sela Makarskog primorja starim vlasnicima. O samom podrijetlu imena postoje različita mišljenja. Neki podrijetlo imena Tučepi vezuju s Ilirima i prevode ga kao **selo kod izvora**, dok drugi smatraju da je ime slavenskog podrijetla.

Tijekom 15. i 16. stoljeća ovim prostorima haraju Turci koji su uspostavili svoju vlast. Tučepljani su zajedno s ostalim stanovnicima Makarskog primorja pružali otpor Turcima i nastojali se osloboditi njihove vladavine. U tu svrhu koristile su se tri tučep-ske kule: Bušelića, Lalića i Šarića kula. U sukobima protiv Turaka, najviše su se istaknuli harambaša Grgo Bušelić i Marko Vojinić, a opjevao ih je fra Andrija Kačić Miošić.

Nakon protjerivanja Turaka, ovim područjem su zavladao najprije Mlečani, potom Habsburgovci, te u 19. stoljeću Francuzi pod Napoleonovom upravom. Nakon Napoleonova poraza, vlast ponovno preuzimaju Habsburgovci. Nakon Prvog svjetskog rata i raspada Austro-Ugarske na ovom prostoru izmjenjivale su se uprave više različitih državnih tvorevina sve do 1991. kada je stvorena Republika Hrvatska.

TUČEPSKI ZASEOCI

Tučepi se od davnina dijele na više zaseoka. Prema šematizmu Splitske i Makarske biskupije za 1897. Tučepi su se tada dijelili na Podpeč, Sridu Sela, Murenu malu, Podstup, Kraj, Čoviće, Lađanu, Mali Vrh, Lemišini Doci i Šimiće. Danas se Tučepi dijele na Podpeč, Sridu Sela, Šimiće, Podstup, Čoviće, Mravičiće i Ševelje. Upravo u tim oazama podno Biokova rodila se, kulturološka posebnost – "ka Kultura u tučepskin zaseocima".

Prije razornog potresa 1962., gotovo svi stanovnici su živjeli u Gornjim Tučepima gdje su se bavili ratarstvom i stočarstvom. Njihove obiteljske kuće su bile tijekom potresa prilično oštećene pa su počeli graditi kuće uz more i baviti se turizmom. Uz jednu od najljepših plaža na Jadranu i čisto more, Tučepi su postali mjesto koje je poželjno posjetiti.

KULTURA OD DAVNINA

ono što vrijedi istaknuti jest činjenica da se Tučepi mogu podičiti dugom kulturnom tradicijom. Naime, još za vrijeme Austrije u Tučepima je osnovano Kulturno – prosvjetno društvo „Pučka prosvjeta“ koje je djelovalo do Drugog svjetskog rata. Društvo je imalo svoju čitaonicu i bogatu riznicu vrijednih knjiga. Otac P. Glavaš 1922. osnovao je Hrvatsko omladinsko društvo „Domagoj“ koje se u to vrijeme moglo pohvaliti posjedovanjem radija na baterije i gramofona zahvaljujući kojima je moglo organizirati priredbe i plesove. Župnik o. Vice Rosandić osnovao je Tamburaški zbor koji je imao preko 20 instrumenata te često nastupao u selu i izvan njega. Nakon Drugog svjetskog rata počinje djelovati Kulturno – umjetničko društvo „Budućnost“ koje je imalo Pjevački i Tamburaški zbor te Dramsku sekciju.

POD OKRILJEM SVETOG ANTE

Tučepjani su očuvali snažnu katoličku vjeru o čemu svjedoče brojne crkve i kapele. Zaštitnik Župe Tučepi je sv. Ante Padovanski kojemu su posvećene dvije crkve. Stara crkva, koja je prema predaji, izgrađena 1602. stradala je u požaru 1891. Nova crkva sv. Ante gradila se tri godine, od 1898. do 1901., kada je posvećena. Nova, moderna crkva sv. Nikole Tavelića počela se graditi 1983. za vrijeme župnika fra Milana Šetke, a posvećena je 1989. Crkva sv. Kate u selu, iznad Šarića kuća, sagrađena je 1541. i u njoj se nalazi kip sv. Kate. Crkva sv. Mihovila u Podpeču spominje se 1735., a sagrađena je zahvaljujući obitelji Grubišić. Obnovljena je 2002. i nalazi se pod državnom zaštitom. Crkva Male Gospe na groblju izgrađena je na mjestu stare crkve

iz 18. stoljeća. Prilikom izgradnje nove crkve, u zidovima stare crkve, pronađeni su ostatci starokršćanske bazilike iz 5.-6. stoljeća. Crkva je obnovljena 2003. i nalazi se pod državnom zaštitom. Crkva sv. Jure prvi put se spominje 1311. Tijekom 1992. i 1993. na crkvi su se provodila arheološka istraživanja tijekom kojih su otkriveni rimski ostatci iz 2. st., kao i dio starokršćanske crkve iz 4. ili 5. stoljeća. Crkva sv. Roka izgrađena je 1925. godine, na mjestu zvonika stare Crkve sv. Ante. Na području Tučepi sačuvani su i ostatci porušene crkve poput crkve sv. Martina, sv. Vida i crkvice sv. Jelene. Stanovnici su gradili i kapelice od kojih su sačuvane kapelica Gospe Sinjske, kapelica sv. Kate, sv. Ante i kapelica Blažene Djevice Marije.

“ZNAJJE JE IMANJE“

Pregled povijesnih zbivanja na ovim turbulentnim prostorima nezamisliv je bez spomena o počecima školstva u Tučepima. Ono datira još od 1884. kada Pokrajinsko školsko vijeće u Zadru donosi odluku da će u Tučepima 1884./1885. otvoriti pučku školu. Sedam godina poslije, 1. prosinca 1892., osniva se jednorazredna škola u kući Ive Bušelića, a prvi učitelj bio je Nikola Kirinčić. Godine 1898. u Lalića kući otvorena je dvorazredna pučka škola, a od 1902. godine djeluje i treći razred kao mješovita škola. Nova školska zgrada otvorena je tek 1905. godine i u njoj se radilo do 1944., kada je u ratu porušena, a sva dokumentacija nestala. Poslije II. svjetskog rata nastava se održava u crkvenoj kući i u Lalića kući pa je moglo biti svih šest razreda. U rujnu 1964. otvorena su i četiri niža razreda na Kraju u uljarskoj kući pa su tada Tučepi imale dvije škole - u Gornjim Tučepima četiri niža razreda s tri učionice i četiri učitelja, a na Kraju četiri niža razreda i preko 30 učenika. Sadašnja škola izgrađena je 1974. i djelovala je kao četverorazredna pod imenom „Zakarija Mijačika“, a od školske 1992./1993. godine je samostalna osmogodišnja škola pod imenom Osnovna škola „Tučepi“. Njezini su učenici uključeni u mnoge školske aktivnosti te postižu zapažene rezultate gdje god se natječu.

Godine 2006. osnovana je Učenička zadruga „Škrinjica“ koja je na državnom natjecanju postigla veliki uspjeh predstavljajući prvu školsku kuharicu „Tajne bakine škrinjice“ koju su pripremali učenici i učitelji prema starim receptima svojih baka kako se ove tajne ne bi izgubile u vremenu. Vrijedno je spomenuti i školski list „Vrutak“ koji je jedan od najstarijih na ovom području i uspješno predstavlja školu na državnom natjecanju. Od 2008. naša škola ima svoj grb i himnu, a iako mala, uključena je u brojne europske projekte te je od Općine Tučepi dobila Priznanje za rezultate postignute u odgoju i obrazovanju.

Priredili: Brigita Mravičić i Ružana Kovač prema literaturi:
Spajić-Vrkaš, V., *Odrastanje u tradicijskoj kulturi Hrvata*,
Naklada MD, Zagreb, 1996.
Šetka, M., *Tučepska spomenica, Tučepi*, 1968.
Zbornik *Stogodišnjica škole Tučepi, Split*, 1996.

NAKON SVRŠETKA

kkutz

BRZINSKA RETROSPEKTIVA "KKUTZ"-a U BROJKAMA

U RAZDOBLJU OD 2006.DO 2017. NA "KKUTZ"-U SE DOGODILO:

- 53 predstave
- 18 koncerata
- 18 izložbi
- 24 poetska predjela
- 3 prozna predjela
- 2 glazbena predjela
- 1 književna večer

DAKLE U OVIH DVANAEST GODINA:

- **71 večer, 119 kulturnih događanja, oko dvadeset i pet tisuća gledatelja, četrdesetak tisuća posjetitelja...**

RETROSPEKTIVA "KKUTZ"-A U MEDIJIMA

- **Televizija:** HTV (TV dnevnik, Hrvatska uživo, Vijesti iz kulture), TV Dalmacija – stalna emisija, TV Jadran, BHT1, TV Slovačka...
- **Radio:** Hrvatski radio (Radio Zagreb - Prvi i Drugi program, Radio Sljeme, Radio Split), Radio Dalmacija, Radio Brač, RMR...
- **Tiskovine:** Makarska kronika, Makarsko primorje, Slobodna Dalmacija, Večernji list, Jutarnji list, Globus, Hrvatsko slovo...
- ...te mnogobrojni portali

kkutz

ISTOVREMENA POVIJEST "KA KULTURE"

Sve na jednom mjestu, putujući kroz povijest "ka Kulture".
Ono što ste mogli vidjeti, čuti, doživjeti – događale su se:

KAZALIŠNE PREDSTAVE:

(po redoslijednom načelu)

- 2006.** "POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA", "RODIJACI".
- 2007.** "PLAŽA", "HOTEL BABILON", "SAN I LUDILO" (scenski portret), "GOVORITE LI HRVATSKI?", "DIMNJAČAR".
- 2008.** "PRIREDBA", "GLE KAKO DAN LIJEPO POČINJE", "ROGONJE", "NA RUBU PAMETI", "MÜNCHHAUSEN".
- 2009.** "CINCO I MARINKO", "KAKO MISLIŠ MENE NEMA?" "CABAres, CABArei", "POVIJEST MOJE GLUPOSTI", "OPROSTI, STIPE".
- 2010.** "GOLA U KAVEZU", "VESELE ŽENE HRVATSKE", "SKUPŠTINA", "APLAUZ ŽALOSNOM VARALICI".
- 2011.** "KOMUŠANJE MOZGA", "MEĐUIGRE 0 – 24", "NITKO, NITKO, ALI BAŠ NITKO NIJE TAKO IGRAO FAUSTA ILI GREĆICA str. 89.", "BAJKAONICA ANDRIJANE VICKOVIĆ", "BOG ŽURIM, NAZOVI".

- 2012. "39 STEPENICA", "PROFESORE, DAJTE DVA", "GLUMAC... JE GLUMAC... JE GLUMAC", "KONTRABAS", "AMATERI".
- 2013. "MUŠKARCI SU S MARSA, ŽENE SU S VENERE", "JA, TATA", "ŠKRTIČINA", "MOJ SLUČAJ", "CYRANO",
- 2014. "ISTINA", "NJUŠKE", "JA, DEDA", "U ZAJEDNIČKOM STANU", "RITINA ŠKOLA".
- 2015. "LJUBAV NA PRVI POGLED", "VELIKI ODLAZAK", "SLADOLED", "OJ ŽIVOTE".
- 2016. "KREKET", "SHAKESpeare na EXit", "LJUBAF", "SHIRLEY VALENTINE".
- 2017. "MUŠKARCI HR.", "TAKSIMETAR", "KAKO ŽIVOT", "PLUĆA".

KAZALIŠTA

koja su nam "donijela" predstave:

Teatrin GRDELIN – Zagreb, Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku, Teatar EXIT – Zagreb, Teatar GAVRAN - Zagreb, Hrvatsko narodno kazalište u Varaždinu, Gradsko kazalište mladih – Split, Teatar KIKLOP - Zagreb, Kazališna družina GLUMCI U ZAGVOZDU, Hrvatsko narodno kazalište Zadar, Hrvatsko narodno kazalište u Splitu i Kazalište VITRA - Split, Kazalište MORUZGVA - Zagreb, Kazalište SMJEHOTIĆ – Zagreb, Kazalište JAZAVAC – Zagreb, Teatar RUGANTINO – Zagreb, LUDENS TEATAR – Koprivnica i Kazalište Virovitica, Kazalište KNAP - Zagreb, Kazalište TEATROMAN - Zagreb, Kazališna družina HISTRION - Zagreb, Teatar MANJE JE VIŠE – Zagreb, Kazališna grupa LECTIRUM - Zagreb, Kazalište PLANET ART - Zagreb, Teatar ERATO – Zagreb, KEREKESCH TEATAR – Varaždin.

KONCERTI:

- 2008. Klapa Adrion – Makarska (gosti: Ženska klapa Fjoret i Klapa Kaštelet)
- 2009. Klapa Subrenum
- 2010. Kemal Monteno, Luka Gudelj - tenor i Petar Čulić - gitara
- 2011. Arsen & Matija Dedić, Kvartet "Music Forever" i operni solisti: Alma Karmelić – sopran, Bjanka Ivas Mamić, mezzosopran, Stefan Kokoškov - tenor i Sveto Matošić Komnenović - tenor
- 2012. Ibrica Jusić, Kvartet "Music Forever" i operni solisti: Alma Karmelić - sopran, Bjanka Ivas Mamić - mezzosopran, Stefan Kokoškov - tenor i Sveto Matošić Komnenović - tenor
- 2013. Ženski vokalni ansambl Singrice Kvartet "Music Forever" i tri tenora: Tvrtko Stipić, Stefan Kokoškov i Vladimir Garić
- 2014. Livio Morosin Rundek Cargo trio
- 2015. "The Frajle" Tedi Spalato & Klapa Berulia
- 2016. Zorica Kondža i sastav Joška Banova Domagoj Dorotić - tenor, Valentina Fijačko Kobić - sopran, Mario Čopor - glasovir
- 2017. Gradski zbor "Brodosplit" Zvonko Bogdan & sedam tamburaša

& OSTALI GLAZBENICI

- 2006. Klapa Adrion (u sklopu predstave "POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA")
- 2007. Luciano Batinić, bas i Mario Čopor, glasovir (praizvedba pjesme *Biokovo oče o kamena*)
- 2007. Klapa Adrion u sklopu književne večeri Ivica Mijačika i prijatelji "BIOKOVO OČE O KAMENA"
- 2008. Klapa Adrion u predstavi "GOVORITE LI HRVATSKI?"

GLAZBENA PREDJELA:

- 2016. Andrea Jelavić - flauta i Snježana Bosotina Budeša - flauta
- 2017. Hakan Ali Toker (Turska) - harmonika

JEDNOVEČERNJE IZLOŽBE:

Jednovečernje izložbe – slike i fotofrafije su izložene po kamenim zidovima starih kuća.
Akademske slikari & ostali:

- 2008. akademski slikar Igor Dragičević
- 2009. akademski slikar Žarko Čović,
akademska slikarica Sanja Srzić
- 2010. Ivica Čokrić Puko, izložba fotografija "CRVENA TORBA – SKITNJA VENECIJOM"
akademski slikar Stjepan Ivanišević
- 2011. akademski slikar Branimir Bartulović
akademska slikarica Snježana Vego
Ivica Mijačika, instalacija, performance ili tome slično "KAKO PROŠLOST PODNOSI
SADŠNJOST"
- 2012. akademski slikar Antun Boris Švaljek
akademski kipar Marin Marinić (ANĐELI ČUVARI)
slikar Nenad Marasović
- 2013. akademski slikar Ratko Janjić Jobo
akademski slikar Miljenko Šimić
- 2014. akademski slikar Josip Škerlj
- 2015. akademska slikarica Silva Radić
Leo Ninčević - izložba fotografija
- 2016. akademski slikar Martin Borodač (Slovačka)
- 2017. akademski slikar Ivan Tudek

GOSTUJU PJESNICI

(kao poetsko predjelo):

Godine 2009. smo u naš program pozvali i poeziju. Velika količina stihova je "prodefilirala" po našim zaseocima.

Za početak tučepski pučki pjesnici pa onda:
Vesna Parun, Zvonimir Balog, Dobriša Cesarić, Dragutin Tadijanović, Josip Pupačić, Antun Branko Šimić,
Jure Kaštelan, Drago Ivanišević, Josip Sever, Slavko Mihalić.

Od 2011. u goste nam dolaze "živi" antologijski pjesnici:

- 2011. Ivica Prtenjača
Branko Čegec
Toma Podrug
- 2012. Jakša Fiamengo
Ivan Grljušić
- 2013. Enes Kišević
Vojo Malešević
Ivna Talaja
- 2014. Stjepan Šešelj
- 2015. Miroslav Mićanović
Stijepo Mijović Kočan
- 2016. Luko Paljetak
- 2017. Tonko Maroević

I KAO PROZNO PREDJELO

Od 2015. "uvedena je kategorija" – prozno predjelo. Tu su gostovali:

- 2015. Jadranko Bitenc
- 2016. Gordan Nuhanović
- 2017. Renato Baretić

kKuTz

"KKUTZ", "KKUTZ" – NAJ, NAJ!

razdoblje od 2006. – 2017. godine

Za usputnu razonodu i poneko prisjećanje...

Riječ je o našim "rekorderima". Zbog statističkog dostojanstva navedeni su svi umjetnici koji imaju više od jednog nastupa.

A ako Vas slučajno ne'ko upita: "Koja glumica je imala najviše nastupa na "kKuTz"-u?" Ili bi, možda, željeli znati koji nam je glumac najviše puta "gostovao"? Mogao bi nekome nekad i zatrebati podatak koja kazališta su nam "donijela" najviše predstava ili koji su autori, pjesnici, redatelji, glazbenici bili najzastupljeniji? Evo, odgovora!

SKUPINA **GLUMICE**

PUTA TRI **Matija Prskalo** je glumila u predstavama: "**VESELE ŽENE HRVATSKE**" (zaselak Srida Sela / Brbići – 2010.), "**U ZAJEDNIČKOM STANU**" (zaselak Podpeč – 2014.) i "**LJUBAV NA PRVI POGLED**" (zaselak Čovići – 2015.).

PUTA DVA **Mladena Gavran** je glumila u predstavama: "**HOTEL BABILON**" (zaselak Čovići – 2007.) i "**SLADOLED**" (zaselak Šimići – 2015.).

Linda Begonja je glumila u predstavama: "**PLAŽA**" (zaselak Podpeč – 2008.) i "**NITKO, NITKO, ALI BAŠ NITKO NIJE TAKO IGRAO FAUSTA ILI GREtica str. 89.**" (zaselak - Ševelji - Mravičići - 2011.).

Ana Begić Tahiri je glumila u predstavama: "**GOLA U KAVEZU**" (zaselak Šimići – 2010.) i "**LJUBAF**" (zaselak Čovići – 2016.).

Ksenija Pajić je glumila u predstavama: "**U ZAJEDNIČKOM STANU**" (zaselak Podpeč – 2014.) i "**SHIRLEY VALENTINE**" (zaselak Mravičići – 2016.).

Hana Hegedušić je glumila u predstavama: "**ISTINA**" (zaselak Šimići – 2014.) i "**LJUBAF**" (zaselak Čovići – 2016.).

SKUPINA **GLUMCI**

PUTA PET **Zoran Čubrilo** je nastupio na pet događanja. Glumio je u predstavi "**POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA**" (zaselak Srida Sela / obor Luketina – 2006.). Kazivao stihove: koncert Klape **Adrion** (Klapa **Kaštelet** i Ženska klapa **Fjoret**) - (zaselak Mravičići – 2008.) te poetska predjela: **Toma Podrug** (zaselak Čovići – 2011.), **Ivan Grljušić** (zaselak Podpeč – 2012.) i **Tonko Maroević** (zaselak Podstup – 2017.).

PUTA ČETIRI **Joško Ševo** je glumio u predstavama: “**POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA**” (zaselak Srida Sela / obor Luketina – 2006.), “**GOVORITE LI HRVATSKI?**” (zaselak Mravičići – 2008.), “**ŠKRTIČINA**” (zaselak Srida Sela / Moča – 2013.) te kazivao stihove na književnoj večeri - **Ivica Mijačika i prijatelji: “BIOKOVO OČE O KAMENA**” (zaselak Podstup – 2007.).

Zijad Gračić je glumio u predstavama: “**POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA**” (zaselak Srida Sela / obor Luketina – 2006.), “**U ZAJEDNIČKOM STANU**” (zaselak Podpeč – 2014.), “**LJUBAV NA PRVI POGLED**” (zaselak Čovići – 2015.) i “**TAKSIMETAR**” (zaselak Podpeč – 2017.).

PUTA TRI **Ljubomir Kerekeš** je glumio u predstavama: “**DIMNJAČAR**” (zaselak Šimići – 2007.), “**SKUPŠTINA**” (zaselak Podstup – 2010.) i “**LJUBAF**” (zaselak Čovići – 2016.).

Vedran Mlikota je glumio u predstavama: “**CINCO I MARINKO**” (zaselak Čovići – 2009.), “**ISTINA**” (zaselak Šimići – 2014.) te kazivao stihove na književnoj večeri - **Ivica Mijačika i prijatelji: “BIOKOVO OČE O KAMENA**” (zaselak Podstup – 2007.).

Zijah Sokolović je glumio u predstavama: “**CABares, CABarei**” (zaselak Mravičići – 2009.), “**MEĐUIGRE 0 – 24**” (zaselak Srida Sela / Brbići – 2011.) i “**GLUMAC... JE GLUMAC... JE GLUMAC**” (zaselak Srida Sela / Brbići – 2012.).

Goran Grgić je glumio u predstavama: “**AMATERI**” (zaselak Šimići – 2012.), “**CYRANO**” (zaselak Šimići – 2013.) i “**MUŠKARCI.HR**” (zaselak Čovići – 2017.).

PUTA DVA **Davorin Borčić** je glumio u predstavi “**POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA**” (zaselak Srida Sela / obor Luketina – 2006.) te kazivao stihove: koncert klape **Adrion** (klapa **Kaštelet** i ženska klapa **Fjoret**) - (zaselak Mravičići – 2008.).

Davor Svedružić je glumio u predstavama: “**POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA**” (zaselak Srida Sela / obor Luketina – 2006.) i “**BOG ŽURIM, NAZOVI**” (zaselak Šimići - 2011.).

Stojan Matavulj glumio je u predstavama: “**POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA**” (zaselak Srida Sela / obor Luketina – 2006.) i “**KOMUŠANJE MOZGA**” (zaselak Podpeč – 2011.).

Mate Guljin je glumio u predstavama: “**RODIJACI**” (zaselak Podpeč – 2006.), “**ŠKRTIČINA**” (zaselak Srida Sela / Moča – 2013.).

Vinko Kraljević je glumio u predstavama: “**POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA**” (zaselak Srida Sela / obor Luketina – 2006.) i “**KAKO ŽIVOT**” (zaselak Šimići – 2017.).

Goran Matović je glumio u predstavi “**SAN I LUDILO**” (zaselak Srida Sela / obor Luketina – 2007.) te kazivao stihove na književnoj večeri - **Ivica Mijačika i prijatelji: “BIOKOVO OČE O KAMENA**” (zaselak Podstup – 2007.).

Ilija Zovko je glumio u predstavama: “**PRIREDBA**” (zaselak Podstup – 2008.) i “**OPROSTI, STIPE**” (zaselak Podpeč – 2009.).

Vilim Matula je glumio u predstavama: “**MÜNHHAUSEN**” (zaselak Čovići - 2008. godine) i “**AMATERI**” (zaselak Šimići – 2012.).

Žarko Savić je glumio u predstavama: “**ROGONJE**” (zaselak Podpeč - 2008.) i “**CYRANO**” (zaselak Šimići – 2013.).

Siniša Popović je glumio u predstavama: “**ROGONJE**” (zaselak Podpeč - 2008. godine) i “**KAKO ŽIVOT**” (zaselak Šimići – 2017.).

Filip Juričić je glumio u predstavama: “**KAKO MISLIŠ MENE NEMA?**” (zaselak Šimići – 2009.) i “**39 STEPENICA**” (zaselak Čovići - 2012.).

Amar Bukvić je glumio u predstavama: “**KAKO MISLIŠ MENE NEMA?**” (zaselak Šimići – 2009.) i “**PLUČA**” (zaselak Mravičići - 2017.).

Željko Königskecht je glumio u predstavama: “**APLAUZ ŽALOSNOM VARALICI**” (zaselak Čovići - 2010.) i “**PROFESORE, DAJTE DVA**” (zaselak Mravičići - 2012.).

Draško Zidar je glumio u predstavama: “**SKUPŠTINA**” (zaselak Podstup – 2010.) i “**GRETICA**” (zaselak Ševelji - Mravičići - 2011.).

Hrvoje Klobučar je glumio u predstavama: kao gost u predstavi “**BOG ŽURIM, NAZOVI**” (zaselak Šimići - 2011.) i “**CYRANO**” (zaselak Šimići – 2013.).

Pero Juričić je glumio u predstavama: “**BOG ŽURIM, NAZOVI**” (zaselak Šimići – 2011.) i “**JA, DEDA**” (zaselak Mravičići – 2014.).

Filip Nola je kazivao stihove: poetsko predjelo **Branko Čegec** (zaselak Srida Sela / Brbići - 2011.) i poetsko predjelo **Stjepan Šešelj** (zaselak - Mravičići 2014.).

Boris Svrtan je glumio u predstavama: “**MOJ SLUČAJ**” (zaselak Mravičići – 2013.) i “**MUŠKARCI.HR**” (zaselak Čovići – 2017.).

Živko Anočić je glumio u predstavama: “**SHAKESPEARE NA EXIT**” (zaselak Šimići – 2016.) i “**MUŠKARCI.HR**” (zaselak Čovići – 2017.).

SKUPINA **PJESNICI**

PUTA DVA **Vojo Malešević** je imao dva nastupa: kazivao svoje pjesme u sklopu književne večeri **Ivica Mijačika i prijatelji: "BIOKOVO OČE O KAMENA"** (zaselak Podstup – 2007.) i kao "poetsko predjelo" (zaselak Čovići – 2013.).

Luko Paljetak je nastupio puta dva: Kao "poetsko predjelo" (zaselak Podpeč – 2016.) i kao "predstavljac" poezije **Tonka Maroevića** (zaselak Podstup – 2017.).

SKUPINA **REDATELJI**

PUTA ŠEST **Zoran Mužić** je "svjetski" redateljski rekorder na "ka Kulturi" sa šest predstava: **"ROGONJE", "BOG ŽURIM, NAZOVI", "ŠKRTIČINA", "U ZAJEDNIČKOM STANU", "LJUBAV NA PRVI POGLED" i "SHIRLEY VALENTINE"**.

PUTA ČETIRI **Zijah Sokolović** bio je redateljem predstava: **"CABAres, CABArei", "MEĐUIGRE 0 – 24", "NITKO, NITKO, ALI BAŠ NITKO NIKAD NIJE TAKO IGRAO FAUSTA ILI GRETICA str. 89." i "GLUMAC... JE GLUMAC... JE GLUMAC"**.

PUTA TRI **Ljubomir Kerekeš** bio je redateljem predstava: **"DIMNJAČAR", "SKUPŠTINA" i "LJUBAF"**.

Tri svoja uradka imao je redatelj **Boris Kovačević**. Predstave: **"MUNHHAUSEN", "JA TATA" i "JA, DEDA"**.

Matko Raguž je bio redateljem predstava: **"NJUŠKE", "SHAKEspeare na EXIT" i "TAKSIMETAR"**.

PUTA DVA **Ivan Leo Lemo** je bio redateljem predstava: **"GOLA U KAVEZU" i "KAKO ŽIVOT"**.

Rene Medvešek je imao dva redateljska uradka: **"KONTRABAS" i "KREKET"**.

Boris Svrtan je bio redateljem predstava: **"MOJ SLUČAJ" i "SLADOLED"**.

SKUPINA **KAZALIŠTA**

PUTA SEDAM **Teatar EXIT – Zagreb** je gostovao sa sedam predstava: **"PLAŽA", "KAKO MISLIŠ MENE NEMA?", "KONTRABAS", "NJUŠKE", "KREKET", "SHAKEspeare na EXIT", "TAKSIMETAR" i "PLUĆA"**.

PUTA ŠEST **Kazalište TEATROMAN – Zagreb** je gostovalo sa šest predstava: **"MÜNHHAUSEN", "POVIJEST MOJE GLUPOSTI", "JA, TATA", "MUŠKARCI SU S MARSA, ŽENE SU S VENERE", "JA, DEDA" i "MUŠKARCI.HR"**.

PUTA TRI **Teatar GAVRAN – Zagreb** je imao predstave: **"HOTEL BABILON", "ROGONJE" i "SLADOLED"**.

Kazališna grupa LECTIRUM – Zagreb je također imala tri predstave: **"U ZAJEDNIČKOM STANU", "LJUBAV NA PRVI POGLED" i "SHIRLEY VALENTINE"**.

PUTA DVA **Teatrin GRDELIN – Zagreb** je "donio" predstave: **"POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA" i "BOG ŽURIM, NAZOVI"**.

Hrvatsko narodno kazalište u Šibeniku je gostovalo predstavama: **"RODIJACI" i "ŠKRTIČINA"**.

Hrvatsko narodno kazalište u Varaždinu je gostovalo predstavama: **"DIMNJAČAR" i "SKUPŠTINA"**.

Kazalište MORUZGVA – Zagreb je gostovalo predstavama: **"GOLA U KAVEZU" i "KAKO ŽIVOT"**.

SKUPINA **AUTORI**

PUTA ČETIRI **Ivica Mijačika** je bio autor predstava; **“POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA”** i **“BOG ŽURIM, NAZOVI”**, autor je izložbe **“KAKO PROŠLOST PODNOSI SADAŠNJOST”** te je imao književnu večer **“BIOKOVO OČE O KAMENA”**.

PUTA TRI Kao autor teksta **Miro Gavran** nam je “gostovao” puta tri predstavama: **“ROGONJE”**, **“HOTEL BABILON”** i **“SLADOLED”**.

SKUPINA **GLAZBENICI**

PUTA ČETIRI **Klupa ADRION – Makarska** je “ubilježila” četiri nastupa: u sklopu predstave **“POLETIJA GRDELIN IZ ŽUJA”** (zaselak - Srida Sela / obor Luketina – 2006.), u sklopu književne večeri - **Ivica Mijačika i prijatelji: “BIOKOVO OČE O KAMENA”** u sklopu predstave **“GOVORITE LI HRVATSKI?”** (zaselak Mravičići -2007.) i **KONCERT** (zaselak Mravičići -2008.).

PUTA TRI **Kvartet MUSIC FOREVER** & operni solisti: koncerti - **“TA DIVNA TUČEPSKA LJETNA NOĆ”** (zaselak Čovići - 2011.), koncert – **“PODSTUP S OPERNIM SOLISTIMA i KVARTETOM MUSIC FOREVER”** (zaselak Podstup – 2012.) i koncert - **“TRI HRVATSKA TENORA & KVARTET MUSIC FOREVER”** (zaselak Srida Sela / Brbići - 2013.).

& GLAZBENICI **OSOBN**

PUTA TRI **Stefan Kokoškov**, tenor: u sklopu koncerta **“TA DIVNA TUČEPSKA LJETNA NOĆ”** (zaselak Čovići – 2011.), **“PODSTUP S OPERNIM SOLISTIMA i KVARTETOM MUSIC FOREVER”** (zaselak Podstupu – 2012.) i **“TRI HRVATSKA TENORA & KVARTET MUSIC FOREVER”** (zaselak Srida Sela / Brbići – 2013.).

PUTA DVA **Bjanka Ivas - Mamić**, mezzosopran: u sklopu koncerata **“TA DIVNA TUČEPSKA LJETNA NOĆ”** (zaselak Čovići – 2011.), i **“PODSTUP S OPERNIM SOLISTIMA i KVARTETOM MUSIC FOREVER”** (zaselak Podstup – 2012.).

Alma Karmelić, sopran: u sklopu koncerata **“TA DIVNA TUČEPSKA LJETNA NOĆ”** (zaselak Čovići – 2011.) i **“PODSTUP S OPERNIM SOLISTIMA i KVARTETOM MUSIC FOREVER”** (zaselak Podstup – 2012.).

Sveto Matošić Komnenović, tenor: u sklopu koncerata **“TA DIVNA TUČEPSKA LJETNA NOĆ”** (zaselak Čovići – 2011.) i **“PODSTUP S OPERNIM SOLISTIMA i KVARTETOM MUSIC FOREVER”** (zaselak Podstup – 2012.).

Mario Čopor, glasovir: **Luciano Batinić**, bas i **Mario Čopor**, glasovirska pratnja u izvedbi pjesme **BIOKOVO OČE O KAMENA** (zaselak Podstup – 2007.) i koncert **“OPEROM PO PODSTUPU”** – glasovirska pratnja **Domagoju Dorotiću**, tenor i **Valentini Fijačko Kobić**, sopran (zaselak Podstup – 2016.).

SJEĆANJA I ZAHVALE

VIŠE IH NEMA, A STALNO SU TU!

VLADIMIR BUŠELIĆ

Bio je načelnik Općine Tučepi od 2005. do 2009. godine. Velika potpora je bio. Kako se običava kazati, za njegova mandata je začeta „ka Kultura“. Hrabro i neupitno je „ušao“ u našu „avanturu“! Nažalost, prerano nas je napustio 2012. godine. Hvala za veliki dio početka i za njegovu posljedicu.

BRANKO PAŠALIĆ

Njegova konoba je bila okupljalište pjesme. S rečenicom: „Ovo je čudo!“, podržavao je put „ka Kulture“. Fizički nas je napustio 2008. godine. Njegov dobri duh i dalje šeće ljepotama Podpeći i svijetli dalje od običnog sjećanja.

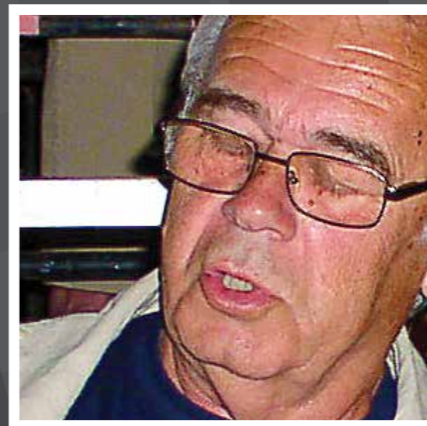
SINIŠA VIDIĆ SINAC

Bila je 2006. godina. Na oboru Luketina planirana je prva predstava buduće „ka Kulture“ - „Poletija grdelin iz žuja“. Sinac, tako su ga svi zvali, iako već u vrlo primjetnoj fazi bolesti, bio je velika ohrabrujuća potpora. Potpora do želje za fizičkom pomoći. Očima znatno većim od trenutka. Hvala Sincu, toj planini, za vječnu sjenu!

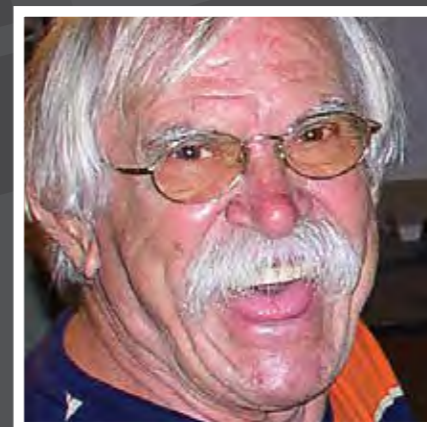
DAVORIN BORČIĆ

Onaj koji se javljao iznutra. Pun umjetnosti i lijepih osjećaja. Potpora u svim točkama i sudjelovanje kao glumac. Veliki nositelj strasti podneblja. Izvornog zanimanja: Prijatelj! Posvetili smo mu 5. kKutz, uz veliku Zahvalu!

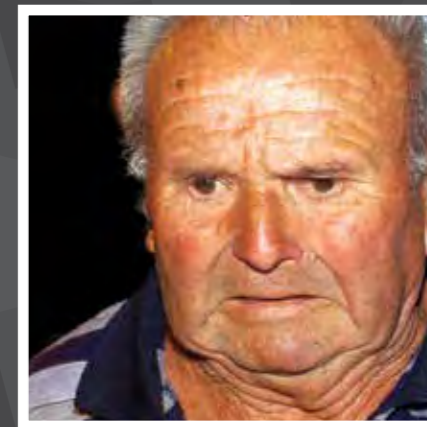
IVAN PAŠALIĆ PILAN

Teško je nadomjestiti takvo srce. Srce veće od velikih ruku. Ime koje je u mnogim temeljima. Bio je gromada, pouzdani čuvar ponosnog izvorišta. U ostavštini, između ostalog, svijetli i zalag neodustajanja!

AUGUSTIN ŠARIĆ GUŠTE

Onaj koji je prostore ispunjavao plemenitom tišinom. Kao višeznačni simbol Moće podigao je zastavu na otvaranju 7. „kKutz-a“. Još jedanput - Hvala!

U ZAHVALAMA

KATEGORIJA POČETAK

- IVICA MIJAČIKA
Hvala, za sve prije, za sve sada, i za ono poslije!
- MARIN ČOVIĆ
Hvala za mnogo toga na čemu počiva početak!
- VLADIMIR BUŠELIĆ
Hvala za sve ono što je omogućilo naš "pokret"
- DAMIR ČOVIĆ
Hvala donaćelniku za sve potpore udijeljene temeljima!

KATEGORIJA UMJETNICI

Hvala svim umjetnicima koji su bili "ka Kultura"!

KATEGORIJA GLEDATELJI & POSJETITELJI

Hvala svim gledateljima i posjetiteljima za nazočnost i visoki stupanj suodnosnosti!

POSEBNA KATEGORIJA

- TURISTIČKA ZAJEDNICA
OPĆINE TUČEPI
Hvala i hvala, što ste uvijek i stalno zagrljeni s nama!

KATEGORIJA HOSTESE, DOMAĆINI & ŠIRE

Hvala Vam što ste primjerenom ljubaznošću i znatnom količinom truda proširili područje našeg šarma!

KATEGORIJA KONOBE

- GRUPA: TRADICIONALNA
TUČEPSKA GOSTOLJUBIVOST

Hvala Vam što ste otvorili vrata svojih konoba i bili hrabri kamen u mozaiku "ka Kulture"!

KATEGORIJA OKOLICA BRONZINA

Hvala Vam što ste zdušno pripomogli našem okusu!

KATEGORIJA SPONZORI

Hvala Vam što ste se ozbiljno ugradili u naš krug!

- BLUESUN HOTEL & RESORTS
- APFEL d.o.o.
- HOTEL PARK - MAKARSKA
- HOTEL LAURENTUM - TUČEPI
- HOTEL VILLA MARIJA - TUČEPI
- HOTEL TAMARIS - TUČEPI
- TUČEPI d.o.o. ZA KOMUNALNE
DJELATNOSTI
- PEKARNICA JADRAN
- MESNA INDUSTRIJA BRAČA
PIVAC d.o.o.

KATEGORIJA MEDIJI

Hvala Vam što ste bili lijepo slovo i dobar glas u našem zlatopisu!

- MAKARSKA KRONIKA
- MAKARSKO PRIMORJE
- MAKARSKA POST
- RADIO MAKARSKA RIVIJERA
- HRVATSKI RADIO - RADIO SPLIT
- HTV

Hvala Vam što ste proširili našu stvarnost i odnijeli je s lica mjesta!

- DIGITAL STUDIO PAŠALIĆ
- MATKO BUŠELIĆ - HTV
- DAMIR RAVLIĆ - HTV

KATEGORIJA DOBRI PRIJATELJI

- ANTE ČOBRNIĆ
Hvala što ste kao čovjek i kao Načelnik nepokolebljivi u našem slučaju!
- GORAN BUŠELIĆ
Hvala na pouzdanom i neprekidnom doprinosu!
- VICE BUŠELIĆ
Hvala što si velikim srcem udijelio novu hrabrost, a kuhanjem dao ljepši okus našem svemu!
- MARKO LUKETINA
Hvala što si nam dao novu estetiku i još puno toga!
- VJEKOSLAV ŠIMIĆ
Hvala za našu Web stranicu i još toga!
- ČEDOMIL ŠIMIĆ
Hvala što se iskreno i velikodušno radilo puno toga!

- JELENA ŠIMIĆ
Hvala na preciznom doprinosu!

- RUŽANA KOVAČ
Hvala što se, iskreno, šarmantno i velikodušno radilo puno toga!

- IVO ČOBRNIĆ MUSA
Hvala na iskrenom, ljudskom, doprinosu!

- ANTE ŠARIĆ
Hvala na doprinosu u rješavanju velikih sitnica!

- TOMISLAV MRAVIČIĆ
Hvala na želji, trudu i učinku!

- TONČI PUHARIĆ
Hvala što ste nam svojom trubom prinosili hrvatsku himnu!

- OSNOVNA ŠKOLA TUČEPI
Hvala za uzdizanja djece u potrebnu okolicu. Oni su nam bili svježiji temelji na putu „ka Kulturnog“ šarma!

- KLAPA STARA SRDELA
Hvala na donijetom užitku pjesme i ugođaja!

- KKUTZ KLAPA
Hvala na pjesmi i dodatnim sastojcima za opuštanje!

- VIKTOR & VIKTOR GILJEVIĆ
Trebalo je i složiti scenu i gledalište, osvjetliti i razglasiti. Hvala na istinskom doprinosu s vječnim prisjećanjem na Viktora starijeg!

- TUČEPSKI VATROGASCI
Hvala Vam što ste nam velikodušno uvijek pri ruci!

- POLICIJSKA POSTAJA
MAKARSKA
Hvala Vam što ste s nama uvijek na svom mjestu!

KATEGORIJA ZA NE ZABORAVIT'

Hvala svima, baš svima, koji su na bilo koji način doprinijeli "ka Kulturi" i isprika ako smo nekoga ili nešto propustili imenovati ili ako zahvala nije bila po mjeri zrcala.

006 PRIJE POČETKA (PODNOŽJE)

- 007 KULTURA
- 007 UMJETNOST

008 POČETAK I NJEGOVE POSLJEDICE

(Ivica Mijačika)

- 010 POČETAK ILI ODBOR ZA ILEGALU
- 011 "KKUTZ" KAO POKRET
- 011 ŠTO MI TO RADIMO?
- 012 ZAŠTO U NAZIVU – "KA' KULTURA"?
- 013 U NAŠEM ZRCALU
 - PO ČEMU SMO DRUKČIJI?
 - A POSLIJE?
- 013 NAPUTAK ZA UŽURBAN PREGLED

014 KULTURA KAO PONOS

- 016 ZAČUDNA VRSTA PONOSA (Ante Čobrnić, načelnik Općine Tučepi)
- 017 UNIKATNI DIO TURISTIČKE PONUDE (dr. sc. Ivo Mravičić, direktor TZ – Općine Tučepi)
- 018 OBILJEM KULTURE KONTRA POTROŠAČKOG OBILJA (dr. sc. Marko Mustapić)

023 ŠETNJA PO GODINAMA

- 025 KKUTZ / LITO 2006.
- 029 KKUTZ / LITO 2007.
- 036 KKUTZ / LITO 2008.
- 043 KKUTZ / LITO 2009.
- 050 KKUTZ / LITO 2010.
- 057 KKUTZ / LITO 2011.
- 064 KKUTZ / LITO 2012.
- 072 KKUTZ / LITO 2013.
- 080 KKUTZ / LITO 2014.
- 088 KKUTZ / LITO 2015.
- 095 KKUTZ / LITO 2016.
- 102 KKUTZ / LITO 2017

111 NAŠE POSEBNOSTI

- 113 IMAMO MI I PRISEGU GLEDATELJA
PRISEGA GLEDATELJA (KAKO SE KAŽE, INTEGRALNI TEKST)
- 114 POETSKO PREDJELO
- 116 I OSTALA PREDJELA
 - PROZNO PREDJELO
 - GLAZBENO PREDJELO
- 118 JEDNOVEČERNJE IZLOŽBE
- 122 VATROMET TIPA „KKUTZ“
 - JOŠ JEDAN IZVOZNI PROIZVOD
 - NAPUTAK ZA UPORABU
 - GDJE SE SVE PATENT MOŽE UPORABIT'?

125 KONOBO MOJA, KONOBO VAŠA

- 127 MIRISI KONOBA
 - VLASNICI KONOBA I NJIHOVE OBITELJI, POTPORN I ZID NAŠE ILUZIJE
- 128 I VLASTITA RIJEČ VLASNIKA KONOBA
 - SAMO DA MI OVO JOŠ OTAC MOŽE VIDIT (Marko Visković)
 - NOVA, UZVIŠENIJA DIMENZIJA TURISTIČKE PONUDE (Radoslav Šimić)
 - ZADOVOLJSTVO DAVANJA I UZAJAMNOSTI (Jadranka Gaće Beba)
 - "KA KULTURA" – JEDNA OD BITNIH PREPOZNATLJIVOSTI TUČEPI (Josko Čović)
 - NAJBOLJE DA SE SAMI UVJERITE I POSJETITE NAS (Marin Bušelić dr. med.)
 - NAJBOLJE ŠTO SE DOGODILO U TUČEPIMA POSLJEDNIH 20-30 GODINA (Željka i Mate Mijačika)
 - PRVA CRTA OTVORENOSTI (Neven Grubišić)
 - MOJIH PUNO SRIČA, MOJE TRI SRIČE (Stipe Čović)
 - LIJEPO JE UGOSTITI, ZADOVOLJSTVO JE DAVATI (Marijan Mravičić)
 - NE NAMJERAVAMO ODUSTATI (Mladenka i Joze Šimić Joko)
 - OSMIJEH S POGLEDOM NA MORE (Pet 'ćeri Olge i Ivana Pašalića i njihove obitelji)
 - NEŠTO ŠTO SE IŠČEKUJE (Zoran Mijačika Buco)
 - BOGOM DANA "KA KULTURA" (Pero Šimić Peretin)

- HVALA SUDIONICIMA OVOG ZAČUDNOG PROJEKTA (Ivan Božek)

- 138 POPIS VLASNIKA KONOBA

141 TUČEPSKI BRONZIN

- ŠTO JE TO?
- ROK TRAJANJA
- TUČEPSKI BRONZIN (Enes Kišević)
- PRISJEĆANJE NA TUČEPSKI BRONZIN
- PO RECEPTU „ŠEFA“ MARINA TOMAŠA: KUPUS S PAMIDORIMA I INČUNIMA

155 PIVA KLAPA PO TUČEPSKIN ZASEOCIMA

165 I SIMPATIČAN NARAMAK ŠARMA

- 166 VODITELJI, SUVODITELJI I NAJAVLJIVAČI U VREMENIMA „KA KULTURE“
 - OPĆENITI VODITELJI
 - SUVODITELJI I NAJAVLJIVAČI
- 168 BESKRAJNA DJEČJA SIMPATIČNOST
 - DJECA KAO NAJAVLJIVAČI I KAZIVAČI POEZIJE
 - I DJECA KA' ČITAČI PRISEGE GLEDATELJA
- 174 VOLONTERI MEĐU NAMA
 - TRAJNA NAKANA UMA

183 TEHNIČKE, "VATROGASNE", PROMETNE I VREMENSKE OKOLNOSTI

- 185 TEHNIČKE OKOLNOSTI – SCENA I GLEDALIŠTE
 - Zaselak Čovići
 - Zaselak Mravičići – Ševelji
 - Zaselak Podpeč
 - Zaselak Podstup
 - Zaselak Srida Sela – Brbići
 - Zaselak Srida Sela – Moča
 - Zaselak Srida Sela – obor Luketna
 - Zaselak Šimići
- 192 ODRED ZA MNOGE STVARI
- 195 TUČEPSKI VATROGASCI
- 196 TAXI, TAXI!
- 198 UTJECAJ "KA KULTURE" NA VREMENSKE PRILIKE
 - SURADNJA UMJETNOSTI I METEOROLOGIJE

201 UMJETNICI U NARUČJU „KA KULTURE“

- 201 DOŽIVLJENO UZVRAČAJU SJEĆANJEM
202 RIJETKO JE TO U DANAŠNJEM SVIJETU SRESTI (Vedran Mlikota)
203 NEZABILJEŽENI FENOMEN (Zoran Mužić)
204 ENDEMSKA PODBIOKOVSKA KULTURA – KULTURA U TUČEPSKIM ZASEOCIMA (Boris Svrtan)
205 U ZASEOKU ČOVIĆIMA SE DOGAĐALO ČUDO KULTURE (Toma Podrug)
206 TAMO DA PUTUJEM (Siniša Popović)
208 KAZALIŠTE JAČE OD GRAVITACIJE (Olga Vujović)
209 SREĆA SEBE U DRUGIMA I DRUGIH U SEBI (Joško Ševo)
210 O RIJEČIMA, POEZIJI, TRAVI, ŠKURAMA I KUĆAMA ... (Miroslav Mićanović)
211 UMJETNIČKA REVOLUCIJA (Goran Grgić)
212 MJESTO NA KOJE BJEŽIMO DA SE KROZ UMJETNOST SJETIMO ŽIVOTA (Zijah Sokolović)
213 JEDNOM RIJEČJU – LUDILO (Željko Königsnecht)
214 ODUŠEVLJENJE, TO JE ZAJEDNIČKI NAZIVNIK (Stjepan Ivanišević)
215 POZORNICA I GLEDALIŠTE, PRAVI GRADITELJSKI POTHVAT (Vilim Matula)
216 OSTATI RAVNODUŠAN? NEMOGUĆE!!! (Ljubomir Kerekeš)
217 UŽIVAO SAM NA TOM ČUDESNOM MJESTU (Ivica Prtenjača)
218 A TI VILO SAMO ZOVNI... (Rene Medvešek)
219 ČUDESNO! NEOPISIVO! (Mila Elegović)
220 IZNIMAN PROJEKT (Zdenko Jelčić)
221 NEPROCJENJIVA JE TO VRIJEDNOST (Zijad Gračić)
222 OVO JE NEŠTO NAJLJEPŠE ŠTO SE MOGLO DOGODITI MALIM ZASEOCIMA IZNAD TUČEPI (Ksenija Pajić)
223 TRENUTAK KOJI SE NE ZABORAVLJA (Pero Juričić)
224 DA JE NEMA, "KA KULTURU U TUČEPSKIM ZASEOCIMA" TREBALO BI IZMISLITI (Marko Torjanac)
225 LJEPOTA NA VISINI (Nenad Marasović)
226 GOTOVO PROMETEJSKI POSAO (Mladen Čutura)
227 ŠTO JE MOTOVUNSKI FESTIVAL ZA FILM, TO JE "KKUTZ" ZA KAZALIŠTE (Jelena Hadži – Manev)

- 228 HRABRA I PAMETNA, ROMANTIČNA I VRIJEDNA SCENA KULTURE (Marina Baričević)
229 LJUDI KULTUROM OČITUJU SVOJ BORAVAK NA ZEMLJI (Tomislav Jozić)
230 ZALJUBLJENA U "KA KULTURU" (Sanja Srzić)
231 DOSTOJANSTVO KULTURNOG DOGAĐAJA (Darko Rundek)
232 "KA KULTURA" JE VEĆ ODAVNO PRERASLA U INSTITUCIJU (Roman Šušković Stipanović)
233 SRETNI SIZIF IZ TUČEPI (Luko Paljetak)
234 IMATE JOŠ JEDNOG ISKRENOG SLJEDBENIKA (Igor Brešan)
235 PRAVI KREATIVNI PRISTUP (Vlado Sunko)
236 ZMAJ OD ČOVJEKA (Gordan Nuhanović)
237 NIJE LAKO POBJEĆI OD OVE LJEPOTE (Enes Kišević)
238 NAPUŠTENI RAJSKI ZASELCI (Stjepan Šešelj)

239 DVA PRIJATELJA, DVA SPOMENIKA

KEMAL MONTENO
ARSEN DEDIĆ

244 „KKUTZ“ U MEDIJIMA KOJI SE MOGU ČITATI'

272 A BILO JE I OVAKVIH PRIZORA

- GOSPOĐO, JE LI SMETAMO?
- DI JE IZLOŽBA?
- I TI TO ZOVEŠ PREDSTAVON
- ONO KAD ONO ČITAJU MI JE NAJDOSADNIJE
- IMATE LI HEINEKEN?
- NELEGALIZIRANA SCENOGRAFIJA
- A BIĆE TI JE I ČAČA SLUŠA OPERU?!

277 NAŠI POSJETITELJI I GLEDATELJI U SVOM DOJMU

- MI SMO POVLAŠTENA PUBLIKA (Željka Antunović)
- OČARANOST DOŽIVLJENIM (Marko Mimica)
- TA VRSTA PLEMENJENJA NAŠEG KAMENA, NAŠE POVIJESTI, JE NEŠTO NEVIĐENO (Žarko Pecotić)
- KULTURA JE VRATILA DUH STARIH VREMENA (Jelica i Goran Mijačika)

- ISKORAK KOJI ZASLUŽUJE POSEBNE POHVALE (Obitelj Keller)
- TUČEPI SU ISCJELJITELJSKO MJESTO (Obitelj Saaristo)
- NEPROCJENJIVO (Romana Lalić Pejковиć)
- PRISJEĆANJEM OSJEĆAM SE DOMAĆINOM I GLASNOGOVORNikom TIH LJEPOTA (Slobodan Dukovčić)
- TUČEPI SU TIH DANA KULTURNO ŽARIŠTE SVIJETA (Kornelija Čović)
- MJESTO UŽITKA (Olivia i Miro Ravlić)
- ISTINSKI DOŽIVLJAJ UMJETNOSTI (Sebastian Theilig)
- DOGAĐAJ KOJI ČINI NAŠ ODMOR POSEBNIM (Karel i Hana Verner)
- UMJETNOST, MEDITERANSKA KULTURA I TRADICIJA PODBIOKOVLJA NAŠLI SU PRAVO MJESTO SUSRETA (Ivo Josipović)
- PREKO MORA DO ZVIJEZDA (Srećko Vargek)
- ČAROLIJA JE JOŠ MOGUĆA (Vedrana Krstić Ivanišević)
- ZAHVALAN ONIMA KOJI NAM OVO DONOSE (Ivo Visković)
- TRADICIJA KOJU TREBA NJEGOVATI (obitelj Smajiš)
- ONI NE DAJU DA SE U NAMA UGASI PLAMIČAK ČOVJEKOVE NASUŠNE POTREBE (Branimir Lončar)
- UISTINU JE VELIKA SREĆA ŠTO SMO SVJEDOCI (Slavko Štrbac)
- KAO NAJLJEPŠI DAR (Ivana i Mate Visković)
- NEŠTO JEDINSTVENO ŠTO NISMO DOŽIVJELI (Obitelj Rau)
- KULTURA SE ZAČUDNO PRIBLIŽILA MALOME ČOVIKU (Maja Ivanac)
- ZASEOCI TUČEPSKE KULTURE ili POLETIJA MIJAČIKA IZ ŽUJA (dr. sc. Slaven Letica)
- TUČEPLJANI NA POSEBAN NAČIN SPAJAJU KULTURU I TURIZAM (Obitelj Požar)

305 „IMENOVANA“ FOTO GALERIJA

323 TUČEPI – IZ OKVIRA POVIJESTI

- TUČEPI TIJEKOM POVIJESTI
- TUČEPSKI ZASEOCI
- KULTURA OD DAVNINA
- POD OKRILJEM SVETOG ANTE
- „ZNAJJE JE IMANJE“

335 NAKON SVRŠETKA

- 336 BRZINSKA RETROSPEKTIVA "KKUTZ"-a U BROJKAMA.
337 ISTOVREMENA POVIJEST "KA KULTURE"
342 „KKUTZ“ – „KKUTZ“, NAJ – NAJ!
- SKUPINA GLUMICE
- SKUPINA GLUMCI
- SKUPINA PJESNICI
- SKUPINA REDATELJI
- SKUPINA KAZALIŠTE
- SKUPINA AUTORI
- SKUPINA GLAZBENICI
- & GLAZBENICI OSOBNO

351 SJEĆANJA I ZAHVALE

- 352 VIŠE IH NEMA, A STALNO SU TU!
- VLADIMIR BUŠELIĆ
- SINIŠA VIDIĆ SINAC
- BRANKO PAŠALIĆ
- DAVORIN BORČIĆ
- AUGUSTIN ŠARIĆ GUŠTE
- IVAN PAŠALIĆ PILAN

354 U ZAHVALAMA

- KATEGORIJA POČETAK
- KATEGORIJA UMJETNICI
- KATEGORIJA GLEDATELJI I POSJETITELJI
- POSEBNA KATEGORIJA
- KATEGORIJA HOSTESE, DOMAĆINI & ŠIRE
- KATEGORIJA KONOBE
- KATEGORIJA OKOLICA BRONZINA
- KATEGORIJA SPONZORI
- KATEGORIJA MEDIJI
- KATEGORIJA DOBRI PRIJATELJI
- KATEGORIJA ZA NE ZABORAVIT'

Autor svih "nepotpisanih" tekstova je Ivica Mijačika.

U poglavlju - I SIMPATIČAN NARAMAK ŠARMA (tekstovi: BESKRAJNA DJEČJA SIMPATIČNOST I VOLONTERI MEĐU NAMA) "ruke je dala" Ružana Kovač.

U tekstu - TEHNIČKE OKOLNOSTI – SCENA I GLEDALIŠTE tehničke podatke "podario" Viktor Giljević.

KA' UMJETNIČKI DIREKTOR „ka Kulture u tučepskin zaseocima“ 2006. – 2017.: Ivica Mijačika

NAČELNICI OPĆINE TUČEPI | 2006 - 2009.: Vladimir Bušelić | 2009. – 2017.: Ante Čobrnčić

POTVRDILI KONOBE | Goran Bušelić | **Zaselak ČOVIĆI:** Stipe Čović, Žarko Čović | **Zaselak MRAVIČIĆI - ŠEVELJI:** Ante Mravičić, Marijan Mravičić | **Zaselak PODPEĆ:** Vinko Pašalić, Zina Pašalić | **Zaselak PODSTUP:** Ivan Božek, Željka Mijačika, Marko Visković | **Zaselak SRIDA SELA (Luketine – Brbići):** Miroslav Brbić, Joze Ostojčić | **Zaselak SRIDA SELA (Moča):** Marin Bušelić, Vicko Bušelić | **Zaselak ŠIMIĆI:** Joze Šimić Joko, Radoslav Šimić |

POTVRDILI DJECU KOJA SU SUDJELOVALA U PROGRAMU „KA KULTURE“ U RAZDOBLJU 2006. – 2017.: | Goran Bušelić, Ružana Kovač, Marijan Luketina, Marko Luketina, Željka Mijačika, Ante Mravičić, Marijan Mravičić |

Hvala svima koji su nam “udijelili” svoje tekstove.

Hvala svima koji su svoje fotografije stavili na “raspolaganje”.

Hvala svima koji su na bilo koji način sudjelovali u “stvaranju” monografije:

POSUĐENI U LIJEPO